

ੴ ਸ੍ਰੀਗਣੇਸਾਯ ਨਮਃ॥ ਅਧਰੁ ਤਬਿਲਾਸਲਿਖੁ ੧
 ਤੇ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੈਸੇ ਪੁਹਪਸੁਰੀ ਪਰਹਤੈ ਸੇਤਿ ਲਕੇ
 ਤੇਲਾ॥ ਤੈਸੇ ਤੈਸੇ ਬਾਸਗੁਨ ਕਹਿਯੇ ਨਾਮ ਫਲੇਲਾ॥
 ੧ ਚੌਪਈ॥ ਕੋਈ ਬ੍ਰਮ ਚਰਯਾ ਦਿਖਲਾਵੈ॥ ਕੋਈ ਨ
 ਦਕਚੇ ਦਕਲਾਵੈ॥ ਕੋਈ ਇੰਦ੍ਰ ਜਾਲ ਲੈਆਯਾ॥ ਕੋ
 ਈਕਾ ਆਕਲ ਪਾਇਖਾਯਾ॥ ਕੋਲੋਕਾਂ ਜਨਮੇ ਹਰਕ
 ਹੈ॥ ਕੋਈ ਚਿੰਤਕ ਸੁਰਤ ਹਰੈ॥ ਕੋਈ ਰੂਪ ਪਲਦ ਕੈ
 ਰਹੈ॥ ਦੇਖੇ ਅੰਗ ਅੰਕ ਛਕਰੈ॥ ਕੋਈ ਫਲ ਅਨਰੁ
 ਤਹੀ ਫਲੈ॥ ਕੋ ਚਲਯੈ ਰਹੈ ਇਜਲ ਵਾਸੀ॥ ਕੁਝ ਅ
 ਗਨਿ ਸੋਚ ਲੈਉ ਦਾਸੀ॥ ਕੋ ਨਿਜੀ ਵਸਹਿ ਜੀਵਦਿ
 ਖਾਵੈ॥ ਕੋਈ ਚਿੰਤਰੇ ਵੈ॥ ਅਰੁ ਗਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਨੀ ਅ
 ਨਮਿ ਲਿਕੋ ਤਗ ਕੀਨਾ॥ ਜੇ ਦੇਖੈ ਸੋ ਅਚਰਜ ਭੀਨਾ
 ॥੩॥ ਦੋ॥ ਏਅ ਚਰਜ ਏਖੇ ਲਮਿਲ ਏਕੋ ਤਕਏ
 ਗਯਾਨਾ॥ ਏਕ ਏਕ ਬਰਨਨ ਕਰੇਗੀ ਤੁਹਿ ਚਤੁਰਸੁ
 ਜਾਨਾ॥ ਚੌਪਈ॥ ਜੇ ਚਾਹੈ ਏਕੋ ਤਕ ਕਰੈ॥ ਪੀਰ ਜਧ
 ਹੈ ਨਾਮ ਤੇਰੁ ਹੈ॥ ਸੋ ਜੇਗੀ ਜੇ ਜੁਗਤਿ ਪਛਨੈ॥ ਪੰ
 ਰਿਤ ਸੋ ਜੇ ਭੇਦ ਬਖਾਨੈ॥ ਜੁਗਤਿ ਨ ਭੁਲੈ ਤੈਸੇ
 ਧਿਯਾਵੈ॥ ਨਾਤਰ ਜੇਗਾ ਅਕਾਰ ਬਖਾਵੈ॥ ਚੁਕੈ
 ਜਤਨ ਕਾ ਜਨਹਿ ਹੋਈ॥ ਸੋ ਕੋ ਦੋਸਤ ਦੀ ਜਹੁ

ਕੇਈ॥ ਪੁਰੀਜੁਗਤਿਨਪੂਜੈਕਾਮ॥ ਤਬਾਨਿਦਾਕਰਿਲੀਜੈ
 ਨਾਮ॥ ਅਬਸੁਨਿਕਹੋਸਗਲਕੇਅੰਗ॥ ਏਕਏਕਜੈਸੇ
 ਪਰਸੰਗ॥ ਜੈਸਾਗੁਨਮੈਕਹੋਬਖਾਨ॥ ਏਕਏਕਕਰਿ
 ਲੀਜਹੁਜਾਨਿ॥ ਮੇਰਾਖੇਲਾਮੋਰਸਿਧਿਜਾਨੈ॥ ਤਾਹੁ
 ਰਏਸਭਿਭੇਦਬਖਾਨੈ॥ ੪॥ ਦੋਸੰਬਤਸੇਲੇਸੰਗਨੈ
 ਅਰੁਪਚਾਨਵੈਰਾਖਾ॥ ਅੰਤਕਾਲਗਨਲੀਜੀਓ
 ਬੇਰਬੇਦਸਰੁਸਾਖਾ॥ ੫॥ ਅਬਬਸੀਕਰਨਬਿਧਿ
 ॥ ਛੰਦਾਸੇਤਾਮਾਕਕੀਰੁਈਮਗਾਵੈਕੁੰਠਮਜਿ
 ਸੁਾਲੀਜੈ॥ ਏਤੀਨੋਕਰਿਤੋਲਬਰਾਬਰਚੁਰਨ
 ਪੀਸਕਰੀਜੈ॥ ਠਿਰਾਖਾਨਗੀਬਿਸਾਮਲਕੀਜੈਤਾਂ
 ਕਾਭੇਜਾਮਾਨੈ॥ ਨਿਜਾਮੰਗੁਲੀਕਾਲੇਹੁਕਾਛੰਦਾ
 ਰਬਸਤੁਯਹਸਾਨੈ॥ ਅਰਚਬਰਾਬਰਗੋਲੀਕੀ
 ਜੈਤਾਕੇਛਾਹਸੁਕਾਵੈ॥ ਪਹਿਲੀਜੁਗਤਿਨਚੁਕੈ
 ਕੇਈਤਬਯਾਹਿਸਿੰਧਾਹਿਪਾਵੈ॥ ਗੋਲੀਏਕਖਵਾ
 ਵੈਜਿਸਕੋਮਨਤੋਮਿਟੈਨਮੋਹਾ॥ ਨਿਸਿਦਿਨਫਿ
 ਰੈਸੰਗਸੇਲਾਗਾਜੈਰੁੰਬਕਸੇਲੇਹਾ॥ ੬॥ ਅੰ
 ਰਬਸੀਕਰਨਾਛੰਦਾ॥ ਕ੍ਰਿਸੁਪਾਖਰੈਨਚੋਦਿਸ
 ਕੀਪੁਰਖਮ੍ਰਿਤੁਜੋਪਾਵੈ॥ ਗੋਲੀਏਕਹਰਤਾਲਾਮਾ
 ਨਕੈਤਾਕੈਮੁਖਮੰਪਾਵੈ॥ ਬੀਤੈਰੈਨਹੋਇਦਿਨਮਾ

ਵਸ ਰੁਲੀਕਾ ਛਿਕੇਲੀ ਜੈ ਸੋਹਰਤਾਲ ਨੀਰ ਸੋਘ ਸਿਕੈਆ ੨
 ਥੈਤਿਲਕਕਰੀਜੈ ਜੇਵਹੁਤਿਲਕਨੈਨਤੁਰਿਦੇਖੈਸਾਬਲ
 ਗਾਸੋਆਵੈ ਸੇਵਤਜਾਗਤਪਲਕਨਬਿਸਰੈਆਯਾਸੋਹ
 ਉਪਜਾਵੈ ਰਾਜਾਪਰਜਾਬੀਸਬਿਗਾਂਨਾਪਾਇਏਕੈਪਵੈ
 ॥ ਦੇਖੈਬਿਨਾਰਹੇਨਾਹਿਇਕਪਲਜਬਲਗਜਗਮੈਜੀਵੈ
 ॥੨॥ ॥ ॥ ਮੋਰਬਸੀਕਰਨਬਿਧਿ ॥ ਛੰ ॥ ਪੁਖਨਖਮਕਮਰੈ
 ਜੁਕੇਈਮੇਸਾਦਾਉਜੁਪਾਵੈ ॥ ਮਾਖੈਨਾਕੁਕਾਂਨਾਮਰੁਛਾ
 ਤੀਨਾਤੀਕਾਛਮੰਗਾਵੈ ॥ ਮੀਠਾਤੇਲਕੜਾਯੀਪਾਵੈਪਾਂਚੇ
 ਬਸਤੁਪਕਾਵੈ ॥ ਜਬਜਰਛਾਰਹੋਹਿਵਹੁਪਾਂਚੇਤੇਲਛਾਂ
 ਨਿਤਬਲੀਜੈ ॥ ਬਾਰੈਤੇਲਕਚਹਰੀਤੀਤਰਵਾਹਿਇਕੰ
 ਤਪਰੀਜੈ ॥ ਲੈਕੇਤੇਲਹਥੇਲੀਤੀਤਰਮੁਖਚੁਪਰੈਅਰੁਛੈ
 ॥ ਰਾਜਾਪਰਜਾਸੰਕਮਿੜਕੇਜਾਇਖਲੇਵੈਸੋਹੈ ॥ ਨੈਨ
 ਨੈਨਮਿਲਾਵੈਹਸਿਕੈਮੁਖਸਨਮੁਖਦਿਖਲਾਵੈ ॥ ਜੇਦੇਖੈ
 ਸਨਮੁਖਹੁਇਤਾਕੈਸੰਗਿਲਗਾਸੋਆਵੈ ॥੩॥ ੮॥ ਪੁਨ
 ਬਸੀਕਰਨਾਛੰ ॥ ਪਾਵੈਗਤਸੁਰਹਤੀਜਬਹੀਤਬਯਹ
 ਜਤਨਬਨਾਵੈ ॥ ਕੂਕਰਕੀਰਬੀਲੇਆਨੈਕੇਈਕਠਨ
 ਸੁਪਾਵੈ ॥ ਮਰੁਮਸਾਨਕਾਕਪੜਾਆਨੈਤਾਕੀਬਾਤੀਕਰੀ
 ਏ ॥ ਚਰਬੀਆਹਿਭਿਗਾਵੈਬਾਤੀਦੀਏਆਹਿਲੈਧਰੀਏ
 ॥ ਆਨਖੋਪਰੀਮਾਨਸਕੇਰੀਤਾਮਹਿਦੀਪਕੁਬਾਰੈ ॥ ਚੜ੍ਹ

ਬੈਰੈ ਪੀਪਲ ਕੇ ਉਪਰਤ ਹਾਂਸੁਕਾ ਜੁਰ ਪਾਰੈ ॥ ਸੋਕਾ ਜੁਰ ਮਾ
 ਖਿਨ ਮੈ ਮਾਜੈ ਦੇਖਤ ਮਨ ਕੇ ਸੋ ਪੈ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਬਸ ਹੁਇ
 ਤੇਰੇ ਮਾਨ ਸਬ ਪੁਰ ਕੇ ਪੈ ॥ ਕੁਰਿ ਕੈ ਨੈਨ ਲਖੈ ਮੁਖ ਤਿਸ ਕੇ ਉ
 ਰਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ਲਾਗੈ ॥ ਜਬ ਲਗ ਜੀ ਮੇਨ ਬਿਸਰੈ ਮਨ ਤੇ ਸ
 ਬ ਦਗੁਰੁ ਕਾ ਜਾਗੈ ॥ ੪ ॥ ਐਰ ਬਸੀ ਕਰਨਾ ਛੰ ॥ ਚਾਹੈ ਜੋ
 ਬਸਿ ਹੋਇ ਕਾਂ ਮਨੀ ਰਸ ਬਸਿ ਕਰ ਕੈ ਲੀਜੈ ॥ ਚੁਕੈ ਨਾਂਗੀ
 ਸਿਪ ਕਰਨੀ ਸੋ ਸਾਵਧਾਨ ਹੁਇ ਕੀਜੈ ॥ ਕਕਹੀ ਕਰੈ ਕੇ ਸੋ
 ਕਾ ਮਨਿ ਦੂਟ ਬਾਲ ਜੇ ਮਾਵੈ ॥ ਕਕਹੀ ਮੈ ਕੇ ਕੇਸ ਕਾ ਢਿ
 ਕੈ ਤਬ ਯਹਿ ਜਤਨ ਬਨਾਵੈ ॥ ਕੇਸ ਜਲਾਇ ਰਾਖ ਜੇ ਕਰੀ
 ਮੇਰਾ ਖਾਲਿ ਗਪ ਰਲਾਵੈ ॥ ਉਸ ਕਾ ਮਨਿ ਜੇ ਸੰਗ ਤਿਕੀ
 ਜੈ ਸਾਥ ਲਗੀ ਸੋ ਮਾਵੈ ॥ ਜਿਸਿ ਕਾ ਮਨਿ ਕੇ ਕੇਸ ਜਲਾਵੈ
 ਤਾਹੀ ਸੋਗ ਤਿ ਮਾਨੀ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਰਸ ਬਸਿ ਪੈ ਤਾ ਕੇ ਜਾਨ ਮੇ
 ਲਕੀ ਮਾਨੀ ॥ ੫ ॥ ਐਰ ਬਸੀ ਕਰਨਾ ਛੰਦਾ ॥ ਬਿੱਲੀ ਕਾ
 ਜੋ ਕਾਨੁ ਕਾਦੀ ਮੇਜੈ ਸੇ ਲੋਹੂ ਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਮੇ ਬਾਹਿ ਮਦਨ
 ਜਲੁ ਕੇ ਟੀਕ ਰਿਕੈ ਏਕ ਰਲਾਵੈ ॥ ਦੋਨੋ ਬਸ ਤੁਰਲਾਇ
 ਮਿਠਾਈ ਜਿਸੇ ਖਾਨ ਕੇ ਦੀਜੈ ॥ ਜਬ ਲਗ ਜੀ ਮੇਨ ਮਨ
 ਤੇ ਉਤਰੈ ਪਨੁ ਜੇ ਬਨ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ॥ ੬ ॥ ਐਰ ਬਸੀ ਕਰਨ
 ॥ ਛੰਦਾ ॥ ਹੁਦ ਹੁਦਾ ਮਾਨਿ ਜੁ ਬਿਸਮ ਲਕੀ ਜੈ ਤਾਂ ਕਾਲੇ
 ਹੁਲੀਜੈ ॥ ਕੰਦੂ ਮਪਨਾ ਤਾਂ ਹਿਰ ਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਖਾਨੇ

ਦੀਜੈ॥ ਖਾਤੇ ਬੇਰਨ ਬੀਤੈ॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਹੋਇ॥ ਜੁ ਤੇਰੇ ਰਸ ਮੇ॥ ੩
 ਜਬ ਲਗ ਜੀ॥ ਮੇਨ ਬਿਸਰੈ ਕਬਹੂੰ॥ ਮਰੈ ਤੇਰੇ ਰਸ ਮੇ॥
 ੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਸੀ ਕਰਨਾ॥ ਛੰਦਾ॥ ਜੇ ਕੋਈ॥ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ਪਾਇ॥
 ਕੇ ਬੀ॥ ਸੋਨਖ ਜੁ ਉਤਾਰੈ॥ ਪਾਵਕ ਭੂਪਾਰਿ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਰਾਖੈ॥ ਛਾ
 ਹੁ॥ ਹੋਇ ਤੇਜਾ॥ ਨਖ ਕੀ ਰਾਖੁ॥ ਰਲਾਇ॥ ਖਾਂਡੁ॥ ਸੋ ਜਿਸ
 ਕੇ ਪੀ॥ ਸਿਖਿ ਲਾਵੈ॥ ਦਿਨੁ॥ ਦਿਨੁ॥ ਹੋਤੁ॥ ਹੀ॥ ਏਕਾ॥ ਬਾ॥ ਢੈ॥ ਜੀ॥ ਵ
 ਤਨ॥ ਹਿ॥ ਬਿਸਰਾਵੈ॥ ੮॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਸੀ ਕਰਨਾ॥ ਛੰਦਾ॥ ਬਾਂਸੀ
 ਅੰਖ॥ ਚੀ॥ ਲਕੀ॥ ਮਾ॥ ਨੈ॥ ਨਿ॥ ਸਿ॥ ਮਾ॥ ਦਿ॥ ਤਕੀ॥ ਲੀ॥ ਜੈ॥ ਤਾ॥ ਹਿ
 ਸੁ॥ ਕਾ॥ ਇ॥ ਬਾ॥ ਹਿ॥ ਸੋ॥ ਏ॥ ਮੇ॥ ਪੀ॥ ਸਿ॥ ਖਿ॥ ਰੇ॥ ਲੀ॥ ਕੀ॥ ਜੈ॥ ਪਾ॥ ਨ॥ ਮਿ
 ਰਾ॥ ਣੀ॥ ਸਾ॥ ਬ॥ ਖੁ॥ ਲਾ॥ ਵੈ॥ ਖਾ॥ ਤੇ॥ ਬੇ॥ ਰਨ॥ ਲਾ॥ ਗੋ॥ ਸੋ॥ ਤੇ॥ ਰੇ॥ ਰਸ॥ ਬ
 ਸਿ॥ ਹੂੰ॥ ਮੇ॥ ਸੇ॥ ਖੀ॥ ਰ॥ ਖਾਂਡੁ॥ ਜੋ॥ ਪਾ॥ ਗੋ॥ ੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਸੀ ਕਰਨ
 ॥ ਛੰਦਾ॥ ਜੇ॥ ਕੋ॥ ਣੀ॥ ਨਾ॥ ਰਿ॥ ਪੁ॥ ਰ॥ ਖ॥ ਸੋ॥ ਬਿ॥ ਛੁ॥ ਗੀ॥ ਤਾ॥ ਕੇ॥ ਬ॥ ਸਿ॥ ਕ
 ਰਿ॥ ਲੀ॥ ਜੈ॥ ਚ॥ ਮ॥ ਗਾ॥ ਦ॥ ਤੁ॥ ਅ॥ ਗ॥ ਚਿ॥ ਰਾ॥ ਖਾ॥ ਨ॥ ਗੀ॥ ਤਾ॥ ਕੇ॥ ਬਿ
 ਸ॥ ਮਿ॥ ਲਿ॥ ਕੀ॥ ਜੈ॥ ਦੁ॥ ਹੁੰ॥ ਕਾ॥ ਮਾ॥ ਸੁ॥ ਸੁ॥ ਕਾ॥ ਇ॥ ਏ॥ ਕ॥ ਸੰ॥ ਗ॥ ਪੀ॥ ਸਿ
 ਕੂ॥ ਟ॥ ਕੈ॥ ਪ॥ ਗੀ॥ ਮੇ॥ ਜ॥ ਬ॥ ਵ॥ ਹਿ॥ ਕਾ॥ ਮਿ॥ ਨਿ॥ ਪੀ॥ ਮੇ॥ ਸੋ॥ ਸੋ॥ ਵੈ॥ ਤ
 ਬੇ॥ ਮੇ॥ ਸੀ॥ ਬਿ॥ ਧਿ॥ ਕ॥ ਗੀ॥ ਮੇ॥ ਤੀ॥ ਮਾ॥ ਕੀ॥ ਪੀ॥ ਠ॥ ਮ॥ ਲੈ॥ ਵ॥ ਹੁੰ॥ ਮੇ
 ਦਾ॥ ਪੀ॥ ਸੀ॥ ਕੂ॥ ਜੇ॥ ਪ॥ ਗੀ॥ ਏ॥ ਲਾ॥ ਗ॥ ਤਾ॥ ਮੰ॥ ਗ॥ ਸੰ॥ ਗ॥ ਉ॥ ਠਿ॥ ਲਾ॥ ਗੋ
 ਜੋ॥ ਮੇ॥ ਬੋ॥ ਹਿ॥ ਬ॥ ਸੋ॥ ਕ॥ ਗੀ॥ ਏ॥ ੧੦॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਸੀ ਕਰਨਾ॥ ਛੰਦਾ॥
 ਚਾ॥ ਹੋ॥ ਨਾ॥ ਰਿ॥ ਪੁ॥ ਰ॥ ਖ॥ ਬ॥ ਸਿ॥ ਕੀ॥ ਜੈ॥ ਤ॥ ਬੇ॥ ਮੇ॥ ਸੀ॥ ਬਿ॥ ਧਿ॥ ਕੀ॥ ਜੈ॥

ਮੁਲਕਨੇਰਲਾਲਕੀਆਨੈਆਦਿਤਵਾਰਸੁਲੀਜੈ॥ਪੀ
 ਸਕੁਟਕੈਗੋਲੀਕਰੀ॥ਐਆਨਿਸੁਕਾਵੈਛਾਯੀ॥ਆਰੇ
 ਜਤਨਕਹੋਗਾਜੈਸਾਤਿਸਮੇਧੋਖਾਨਾਯੀ॥ਤਿਲਕੇਤੇਲ
 ਜਲਾਵੈਗੋਲੀਜੈਸੇਛਾਰਦਿਖਾਵੈ॥ਤਬਯਹਤੇਲੁਛ
 ਨੀ॥ਐਬਸਤਗਸਿਰਕੈਤਨਕੇਲਾਵੈ॥ਕਾਮਾਨਿਕਰੈਤੇ
 ਲਕਾਮਰਦਨੁਅਪਨੇਪੀਅਸੇਸੇਵੈ॥ਪੁਰਖਹੋਇਕਾਮ
 ਨਿਕੈਬਸਿਮੈਕਪਦੁਹੀਏਕਾਖੇਵੈ॥੧੧॥ਅੰਮਰਬਸੀਕਰ
 ਨਾ॥ਛੰਦਾਦਾਨੇਦੋਇਸੇਤਪੁੰਘਚੀਕੇਲੈਤਈਤਮੇਰ
 ਖੈ॥ਜੇਕੋਈਮੁਖਦੇਖੈਤਾਕਾਜੀਉਵਾਰਕੈਨਾਖੈ॥ਨਰਨ
 ਰੀਬਾਲਕਾਮੈਬਿਰਧਾਬਸੀਹੋਇਹੋਹਿਸਭਤੇਰੇ॥ਸੇ
 ਵਾਕਰੈਜਗਤਜਹਿਤਾਈਬਚਨਸਿਮਰਯਹਮੇਰੇ॥੧
 ੨॥ਅੰਮਰਬਸੀਕਰਨਾ॥ਆਨੈਮੁਲਸੇਤਗੁੰਜਾਕੀਅਪਨੇ
 ਮੁਖਮੇਬਾਹੈ॥ਜੇਦੇਖੈਲਾਗੈਮੁਖਬੰਧਨਨੈਨਦਕੁਦਕੀ
 ਚਾਹੈ॥੧੩॥ਅੰਮਰਗਾ॥ਆਨੈਮੁਲਸੇਤਪੁੰਘਚੀਭੁਜਸੇਬਾ
 ਧੈਕਾਮਨਿ॥ਗਰਭੁਨਧਰੈਕਰੈਗਤਿਸੰਗਤਿਪੁਰਖਸੰਗ
 ਦਿਨਜਾਮਨਿ॥੧੪॥ਪੁਨः॥ਦਾਨੇਦੋਇਸੇਤਗੁੰਜਾਕੇ
 ਕਾਮਨਿਤਾਇਤੁਗਾਖੈ॥ਰਹੈਨਗਰਭੁਗਾਜੇਜਾਨੈਬਿਨ
 ਹੀਅੰਖਦਨਾਖੈ॥੧੫॥ਪੁਨः॥ਗੁੰਜਾਸੇਤਮੰਗਾਇਪੀਸ
 ਕਰਿਰੁਧਰਾਮਾਪਨੇਸੇਤੀ॥ਗੋਲੀਬਾਂਧਿਖਵਾਵੈਜਿਸਕੇ

ਪੁਰਖ ਨਾਹਿ ਪੈ ਜੇਤੀ ॥ ਤੇਰਾ ਨੇਹੁ ਨ ਬਿਸਰੈ ਕਬਹੂੰ ॥ ੪
 ਦੀਪਕ ਸੰਗ ਬਾਤੀ ॥ ਜਬ ਲਗਾ ਜੀ ਅੰਨ ਬਿਸਰੈ ॥
 ਨ ਤੇ ਪਾਸ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ੧੬ ॥ ਪੁਨ: ॥ ਦਹ ਨੇਹਾ ਬ
 ਪਾਉ ਅਪਨੇ ਕੀਛੇ ਦੀ ਅੰਗੁਲੀ ਪਾਛੈ ॥ ਪੀਸ ਖਿਰ
 ਲੀ ਬਾਂਧੇ ਤਾ ਕੀ ਕਸਤੂਰੀ ਮਿਲਾ ਆਛੈ ॥ ਜਿਸ ਹਿਥ
 ਰੋਲੀ ਆਨਿ ਖਿਲਾਵੈ ਸੋਹੁਇ ਤੇਰੇ ਬਸ ਮੇ ॥ ਜਬ ਲੋ
 ਜੀ ਅੰਨ ਬਿਸਰੈ ਮਨ ਤੇ ਰਹੈ ਗੀਤ ਕੈ ਰਸ ਮੇ ॥ ੧੭ ॥
 ਪੁਨ: ॥ ਗੋਰੇ ਚਨ ਪੰਡਾ ਮਰੁ ਕੇ ਸਰਸ ਨ ਸਿਲਸਮ
 ਕਰਿ ਲੀਜੈ ॥ ਚਾਰੇ ਬਸ ਤੈ ਪੀਸਿ ਬਰਾ ਬਰ ਆਥੈ ਤਿ
 ਲ ਕੁਕਰੀ ਜੈ ॥ ਜੇ ਦੇਖੈ ਸਨਮੁਖ ਹੁਇ ਤਾ ਕੇ ਕਬਹੂੰ ਨਾ
 ਮੁਖ ਫੇਰੈ ॥ ਬਾਸ ਰਹੈ ਨਨ ਬਿਸਰੈ ਕਬਹੂੰ ਸਾਸਿ ਚਕੋ
 ਰ ਜੋ ਹੋਰੈ ॥ ੧੮ ॥ ਪੁਨ: ॥ ਗੋਰੇ ਚਨ ਗਜ ਕੇ ਸਰਸ ਨ
 ਸਿਲ ਲੋਇ ਬਰਾ ਬਰ ਕੇਈ ॥ ਨਾਨਾ ਪੀਸਿ ਕਪਰ
 ਛਾਨ ਕੀ ਜੈ ਚਖਾ ਅੰਨ ਸਾਹੋਈ ॥ ਜੇ ਕੇਈ ਅੰਨ
 ਨੁਕਰੈ ਨੈਨ ਮੈ ਨੈਨ ਨੈਨ ਸੋਹੈ ॥ ਦੇਖਤ ਬਦਨ ਰਹੈ
 ਬਸਿ ਤਾਂ ਕੇ ਕਬਹੂੰ ਨਾ ਮੁਖ ਫੇਰੈ ॥ ੧੯ ॥ ਪੁਨ: ॥ ਕਾਜਲੁ
 ਕਮਲ ਪੰਡਾ ਗੋਰੇ ਚਨੁ ਚੰਦਨ ਪੰਡਾ ਲੀਜੈ ॥ ਏਸ ਮ
 ਭਾਗ ਪੀਸਿ ਕੇ ਛਾਨੈ ਬਹੁ ਮਹੀਨ ਸੋ ਕੀਜੈ ॥ ਜੇ ਯਹ ਅੰ
 ਜਨ ਕਰੈ ਨੈਨ ਭੁਰਿ ਨ ਭੁਕਾ ਮਿਨਿ ਕੇ ਸੋਹੈ ॥ ਪਸੁ ਪੰਛੀ

ਹੋਵੈ ਬਾਸਿ ਤੇਰੇ ਮਾਨ ਸਬ ਪੁਰਾ ਕੋ ਹੈ ॥ ੨੦ ॥ ਪੁਨः ॥ ਸੋ ਤੇ
 ਹੋਹਿ ਦੇਖ ਜੇ ਘਰ ਮੇਤ ਬਯਾਹਿ ਜਤਨ ਬਨਾਵੈ ॥ ਰੀਝ
 ਰਹਾਨ ਰੁਏ ਕਨਾਹਿ ਸੋ ਦੁਜੀ ਨਿਕਦਨ ਆਵੈ ॥ ਜੇ ਨਿ
 ਰਾਸਾ ਹੁਇ ਰਹੀ ਕਾਮ ਨੀਏ ਕੇ ਦਾਉ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਮਾਵ
 ਹਿਫਲ ਹੋਇ ਸਿਰ ਮੇਲਾ ਤਬ ਯਾਹਿ ਬਸ ਤੇ ਆਨੈ ॥ ਆ
 ਨੈ ਮੁਲ ਸੇਤਰੀ ਜਾ ਕੀਫੋਹਾ ਕਰਿ ਜੁਓ ਠਾਵੈ ॥ ਛੁਟੈ ਬੰ
 ਧਾਗੁ ਹਿਰ ਜੇ ਨਿਕਾਜੁ ਕੇ ਯਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਸੇਤਰੀ ਗਕੀ
 ਸਰਸੋ ਚਨਿ ਕੈਟਾਂ ਕਾ ਮਛਾਈ ਲੀਜੈ ॥ ਝੀਨ ਬਸਨ ਮੇ
 ਬਾਂਧਿ ਪੈਦਲੀ ਲੈਭਗਾ ਮੰਤਰ ਦੀਜੈ ॥ ਸਾਤ ਦਿਵਸ
 ਰਾਖੈ ਭਗਾ ਮੰਤਰ ਦਿਵਸਾ ਮਾਠਵੇ ਕਾਢੈ ॥ ਲੈਭਗੈ ਸਿ
 ਰਸਾ ਮਿਸੈ ਤਿਕੇ ਬਿਰਸ ਜਾਇ ਰਸੁ ਬਾਢੈ ॥ ਸੋ ਤਿਨ
 ਭਾਵੈ ਮਨ ਮੇਕ ਬਹੁ ਜਬ ਲਗਾਵਹੁ ਨ ਰੁਜੀਵੈ ॥ ਤਿਹ
 ਨਾਹੀ ਰਸ ਬਾਸਿ ਹੈ ॥ ਮੇਸੇ ਪਾਇਓ ਇਕੋ ਪੀਵੈ ॥ ੨੧ ॥ ਪੁ
 ਨः ॥ ਦਾਨਾਏ ਕੁਸੇਤਰੀ ਜਾ ਕਾ ਭੁਜ ਸੰਬਾਧੈ ਕੋਈ ॥
 ਬੰਦਿ ਪਰੈ ਸੇ ਜਤਨ ਕਰੈ ਯਹ ਛੂਟਤ ਬਾਰਨ ਹੋਈ ॥ ੨੨
 ॥ ਪੁਨः ॥ ਦਾਨਾ ਪੁਰਖ ਜੁ ਦਾਨਾ ਬਾਂਧੈ ਦਾਨਾ ਖੇਲ ਖਿ
 ਲਾਵੈ ॥ ਦਾਨਾ ਪਰੈ ਬੰਦ ਨਾਵਾਨੀ ਹਸੈ ਖੇਲ ਪਾਗਿਆ
 ਵੈ ॥ ੨੩ ॥ ਪੁਨः ॥ ਜੇ ਆਨੈ ਚਰ ਬੀਭਿਤ੍ਰ ਹਾਕੀਤਾ
 ਇਅਗ ਨਿਮੇਧ ਗੀਏ ॥ ਮੇਲਿ ਫੁਲੇ ਲਤਾਹਿ ਮੇਦਾ

ਵੈਦੁਹੀਇਕਤਰਕਰੀਏ॥ਉਰਿਕੈਪ੍ਰਾਤਹਥੇਲੀਧਾਰਿਕੈ 4
 ਲੈਕੈਭੁੱਹੁਲਗਾਵੈ॥ਜੇਸਨਮੁਖਯੋਇਦੇਖੇਤਾਕੇਸੰਗ
 ਲਗਾਸੋਆਵੈ॥ਮਿਹਰੀਮਰਦਕਰੈਜੋਕੋਈਕਰਨਾ
 ਰੁਜਗਮੈ॥ਪਸੁਪੰਖੀਹੁਇਹੈਬਸਿਤਾਕੈਮਾਨਸਬ
 ਪੁਰਾਕੈ॥੨੪॥ਇਤਿਸ੍ਰੀਅਦਭੁਤਬਿਲਾਸਬਸੀ
 ਕਰਨਬਿਧਿਸਮਾਪਤਾ॥ਅਥਉਚਾਟਨਬਿਧਬਰਨ
 ਨੀ॥ਛੰਦਾਕੁਰਕਟਾਮੋਰਮਯੁਗਆਨਿਕੈਦੋਨੋਕੇਸਿ
 ਰਕਾਟੈ॥ਬਹੁਰੇਲੇਸਿਲਬਟੈਉਪਾਰਿਨਾਨਾਕਰਕੈ
 ਬਾਟੈ॥ਦੇਇਮਿਤ੍ਰਕੋਧੁਨੀਦੀਜੈਦੇਹੀਧੁਆਲਾ
 ਗੈ॥ਬਛੈਬਿਰੋਧੁਕਲਹਉਪਜਾਵੈਹੇਤੁਹੀਏਕਾਭਾ
 ਗੈ॥ਮੇਸੀਆਗਿਉਠੈਦੁਹੁਭੀਤਰਫਿਰਫਿਰਕਰ
 ਹਿਲਗਈ॥ਕਬਹੂੰਮਿਲਹਨਜਬਲਗਜੀਵਾਹਿ
 ਬਾਪੁਹੋਹਿਕੈਭਾਈ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਉਚਾਟਨਬਿਧਿ॥
 ਉਲਾਅੰਮ੍ਰਿਤਾਗਕੇਦੋਨੋਪੰਖਤੋਰਿਕੈਲੀਜੈ॥ਦੇਇ ਕੇ੨
 ਮਿਤ੍ਰਕੋਬੀਚਾਅਚਾਨਕਧੁਨੀਕਰਿਕੈਦੀਜੈ॥ਦੁ
 ਹਕੈਅੰਗਧੁਆਜੇਲਾਗੈਉਠੈਆਗਿਦੁਹਮਾਹੀ
 ॥ਜਬਲਗਜੀਵਹਿਮਿਲਹਿਨਕਬਹੂੰਅੰਤਰੁਭੇ
 ਟਹਿਨਾਹੀ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਉਚਾਟਨਬਿਧਾ॥ਅਨਿਕ
 ਚੁਗੀਅਸਿਤਨਾਗਕੀਤਾਹਿਪੀਸਕੈਧਰੀਏ॥ਦੇ

ਇਮੰਤ ਕੇ ਬੀਚ ਮਚਾਨ ਕ ਜਾ ਰਿਧੀ ਮਾਸੇ ਕਰੀ ਏ ॥ ਲਾਗੇ
 ਧੀ ਮਾ ਦੁਹਨ ਕੀ ਦੇਹੀ ਨੇਹੁ ਦੁਹੀ ਕਾ ਦੂਟੈ ॥ ਜਬ ਲਗ ਜੀ ਮਹਿ
 ਬੋਲਹਿ ਨਹਿ ਕਬਹੂੰ ਪੁਆਰ ਦੁਹਨ ਕਾ ਛੁਟੈ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਾ
 ਟਨਾ ॥ ਕਲਾਸਾਂ ਪਮੁਆ ਜੇ ਦੇਖੈ ਤਾ ਕਾ ਸਿਰਿ ਜੇ ਲੀਜੈ ॥ ਮ
 ਰੁਕੁ ਕਰ ਕੀ ਜੀ ਕੁਮੰਗਾ ਵੈ ਦੁਹੀ ਏ ਕਠਾ ਕੀ ਜੈ ॥ ਘੋੜੇ ਕੇ ਮੁ
 ਖਮਾਹਿ ਬਾਹ ਕੈ ਜਿਹ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਗਾਭੈ ॥ ਸਾਤ ਦਿਵਸ ਬੀ
 ਤਨੇ ਨ ਪਾਵਾਹਿ ਬਿਰਸ ਕਲੇ ਸੁਨ ਛਾਭੈ ॥ ੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਾ
 ਟਨਾ ॥ ਬਿਖ ਕੀ ਮੁਲ ਬੀਰ ਕੁਰ ਕੁਦ ਕੀ ਦੁਹੀ ਬਰਾ ਬਰ ਕੀ
 ਜੈ ॥ ਨਰ ਕੇ ਕੇਸ ਲੀ ਗਾ ਮਰੁ ਸਿਰ ਕੇ ਹਾਠ ਭੂਟ ਕਾ ਲੀਜੈ ॥
 ਬਾਮੇ ਪਗ ਕੀ ਨਲੀ ਉਠ ਕੀ ਚਾਰਿ ਬਸਤੁ ਸਮਕਰੀ ਏ ॥
 ਜਿਸ ਕੇ ਘਰ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਗਾਭੈ ਬਦਸ ਬਿਰੋਧ ਸੁਭਰੀ ਏ ॥
 ਚਿਤਾ ਬਢੈ ਕਲਹ ਉਪਜਾ ਵੈ ਜੇ ਹੋਵੈ ਉਸ ਘਰ ਮੇ ॥ ਭੂਤ
 ਕੁਆਨ ਕਰਹੈ ਦਿਸਿ ਮਹਿ ਹੀ ਮਾਰੁੰਧ ਕੈ ਭਰਮੇ ॥ ੫ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਰ ਚਾ ਟਨਾ ਬਿਧਾ ॥ ਮੁਏ ਮਨੁਖ ਪਾਇ ਬਾਏ ਕੀ ਤਾ ਕੀ
 ਨਲੀ ਮੰਗਾਵੈ ॥ ਛੋਲਿ ਛਾਲ ਸੇਹਾ ਡੁਪਾਉ ਕਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀ
 ਲਾ ਬਨਾਵੈ ॥ ਲੈ ਗਾਭੈ ਜਾ ਕੇ ਘਰ ਮਾਂ ਕਨ ਸੇ ਮਸਾਨ ਘ
 ਰ ਹੋਵੈ ॥ ਬਹੁਰੇ ਫਿਰਿ ਕੈ ਬਸੇ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਨਿ ਬੁਝੁ ਪਰ
 ਥੋਵੈ ॥ ੬ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਚਾ ਟਨਾ ॥ ਪਹਿਲੇ ਮਨੈ ਬਿ
 ਛੁਕਾ ਲਾਭੁ ਕੁਕਾਰ ਕੈ ਲੀਜੈ ॥ ਜਾਸੇ ਬੈਰੁ ਹੋਇ ਮਨ ਮਾ

ਹੀਤ ਬਯਹ ਜਤਨ ਕਰੀ ਜੈ ਨਰਨਾਰੀ ਪਰ ਜਤਨ ਚਲਾ ॥ ੬ ॥
 ਵੈਸੀ ਕਨ ਮਨ ਮੈ ਕਰੀ ਏ। ਕੈ ਬਿਸੁ ਕੈ ਲਪੁ ਸੀਕਾ ਮੈ ਡਾਂਕ
 ਗਾਡ ਕੈ ਧਰੀ ਏ। ਉਪਗਮਾਟੀ ਅੰਗੇ ਡਾਂਕੈ ਜੈ ਸੇਲ ਖੇਨ ਕੇ
 ਈ। ਦੋਨੇ ਦਰ ਕੋ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਜੈ ਨ ਉਖਾ ਲੈ ਕੋਈ ॥ ੭ ॥
 ਅੰਗੇ ਉਚਾਟਨਾ। ਕਾਗਪੰਖ ਕੀ ਲੇਖਨ ਕੀ ਜੈ ਜੋ ਕੋਈ ਬੰਧ
 ਰੀ ਜਾਨੈ। ਮੁਰਦਾ ਜਹਾਂ ਜਲਾ ਯਾਵੇ ਬੰਧੀ ਨਿਕੋਇ ਲੋਅ
 ਨੈ। ਪੀਸ ਕੋਇ ਲੇ ਭੁਗਮ ਸਵਾਨੀ ਵਹੈ ਲੇਖਨੀ ਕਰੀ ਮੈ
 ॥ ਤਬ ਮਸਾਨ ਕਾ ਕਪੜਾ ਮਾਨੈ ਤਿਸਹਿ ਬਗਾਬ ਰਿਧ
 ਰੀ ਅੰਗੇ। ਤਿਹ ਮਸਾਨ ਕੇ ਕਪੜੇ ਉਪਗਓੜ ਕਾਰ ਕੋ ਲੇ
 ਖੈ। ਅਰੁ ਬੈਰੀ ਕਾਨਾ ਉਲਿਖੀ ਜੈ ਜਿਸੈ ਨ ਕੋਈ ਦੇਖੈ ॥
 ਲੁਗੜਾ ਵਹ ਬੰਧੁ ਲਪੇਟਾਂ ਗੈ ਤਬ ਯਹ ਖੇਲ ਬਨਾਵੈ ॥
 ਕਾਗਨ ਤਜੈ ਸੰਗੁ ਬੈਰੀ ਕਾ ਜਹਾਂ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਖਾਵੈ ॥ ੮ ॥
 ਅੰਗੇ ਉਚਾਟਨਾ। ਕਾਲਾ ਕਾਗੁ ਜੁ ਬਿਸਮਿਲ ਕੀ ਜੈ ਤਾ
 ਕਾਲੇ ਹੂਲੀ ਜੈ। ਅਰੁ ਕਪੜ ਪਰਨਾ ਉਸੜ ਕਾ ਲਿਖ ਯਹ
 ਜਤਨ ਕਰੀ ਜੈ। ਮਾਕਪੇਡ ਪਗ ਲਿਖੈ ਸੜ ਕੋ ਜਿਸ ਪਰ
 ਲਿਖਾ ਜੁਨਾਉ। ਥੋੜੇ ਦਿਨ ਬੀਤਨੈ ਨ ਪਾਵਹਿ ਤਿਸ ਕੋ
 ਖਾਵਹਿ ਕਾਉ ॥ ੯ ॥ ਅਸੁ ਕਲਹ ਉਪਜਾਵਨ ਬਿਧਾ ॥
 ਮਾਦਿ ਤਵਾਰ ਦੁਪਾਹਿ ਗੀਵੇ ਲਾਗ ਦਹਾਲੇ ਦਾ ਜਾਨੈ ॥
 ਕੈ ਭੈਸਾਲੇ ਏ ਤਿਸਹੀ ਠਾਂ ਪੁਰਿ ਤਹਾਂ ਕੀਆਨੈ ॥ ਜਿਸ ਕੋ

ਗੇਹ ਪੁਰਿ ਦਹਿ ਭਰੈ ਤਿਹ ਘਰਿ ਹੋਇ ਲਗਾਈ ॥ ਮਾਰ ਕੁਦਾ
 ਈ ਕਰਹਿ ॥ ਮਾਪ ਮੇ ਬਾਪੁ ਹੋਇ ਕੈ ਭਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਅਥ ਪੁਰਬ
 ਜਨਮ ਦੇਖਣੇ ਕੀ ਬਿਧਾ ॥ ਤੇਲਾ ਮੰ ਕੋ ਲਬੀ ਜਕਾ ਅਨੈ
 ਤਾ ਮਹਿ ਘੀ ਓਰ ਲਾਵੈ ॥ ਵੀਆ ਬਾਰਿ ਕੈ ਕਾਜ ਰੁਪਏ
 ਪੁਖਨਿ ਛੜੇ ਪਾਵੈ ॥ ਮੰ ਜਨੁ ਕਰੈ ਮਾਂਖ ਦੇ ਨੇ ਮੇਂ ਜੀਏ
 ਪ੍ਰਾਨੁ ਜੇ ਲਾਵੈ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰੇ ਜਗਤਿ ਨ ਚੁਕੈ ਕੋਈ ਪਹਿਲ ਜ
 ਨ ਮਾ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ੧੧ ॥ ਅਥ ਦੇਵਤਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ ਮਹਿ ਮਾਵ
 ਣੇ ਕੀ ਬਿਧਿ ॥ ਪਾਹਿਲੇ ਫਲਾ ਮੰ ਕੋ ਲਕਾ ਅਨੈ ਤਿਨ ਕਾ
 ਤੇ ਲੁਕਢਾਵੈ ॥ ਚੂਰਨੁ ਕਰੈ ਤਗਾਰ ਕੇ ਫਲਾ ਕਾ ਦੁਹਿ ਮਾਲਿ
 ਮੰ ਜਨੁ ਲਾਵੈ ॥ ਜਗਤਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਿ ਤਹ ਲਖੈ ਦੇਵਤਾ ਦੇਵੀ ਦੇ
 ਵਾ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਤਗਾਰ ਤੇ ਲਕਾ ਮੰ ਜਨੁ ਕਰੀਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ
 ਨੁਖੀ ਮਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਅਥ ਚਿਤ੍ਰ ਕੋ ਤਕ ਦੇਖੈ ॥ ਜਬ ਹਿਗ
 ਰਭਨੀ ਜਨੈ ਸੁਬਾਲ ਕੁਤ ਬਇਤਨਾ ਛਲੁ ਕੀਜੈ ॥ ਐ
 ਲੀ ਜੇ ਬਾਲ ਕਕੇ ਓਪਰ ਸੇ ਮੰ ਗਾਇ ਕੈ ਲੀਜੈ ॥ ਮੂਰਤ
 ਚਿਤ੍ਰ ਜਗਤਿ ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਗੀ ਤਿਨ ਕੋ ਪੂਨੀ ਦੀਜੈ ॥ ਧਰਹਿ ਸੁ
 ਕਾਇਨ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਜਗਤਿ ਜਤਨ ਯਾਹਿ ਕੀਜੈ ॥ ਐਲੀ ਜ
 ਲੈ ਪੁਆ ਜਬ ਲਾਗੈ ॥ ਦਿਸਟ ਸੁਭਨ ਕੀ ਮਾਵੈ ॥ ਰੇਵਹਿ ਚਿੰ
 ਤ ਜਗਤਿ ਲਗ ਦੇਖਹਿ ॥ ਮਾਸੁ ਨੈਨ ਬਹਾਵੈ ॥ ਗੁਗਲੁ ਕਨੀ
 ਮੰ ਗਾਇਹਾਟ ਸੋ ਚਿਤ੍ਰ ਨਿਪੁੰ ਮੁਲਗਾਵੈ ॥ ਰੇਵਹਿ ਚਿਤ੍ਰ ਨੈ

ਨਗੁਰਿਆਂ ਸੁਸਤ ਕੇ ਦਿਸ ਦੀ ਆਵੈ ॥ ੧੩ ॥ ਅਥ ਚਿੰ १
 ਤਲੇ ਪਹੇ ਛੱਕੀ ਬਿਧਾ ਬਾਲ ਕੁਜਨੈ ਗਰਭ ਨੀ ਨਾਗੀ
 ਤਿੱਲੀ ਤਾਹਿ ਮੰਗਾਵੈ ॥ ਅਰਦੁਜੀ ਬਿੱਲੀ ਕੀ ਆਵਲ
 ਦੇਨੇ ਧੁਪ ਸੁਕਾਵੈ ॥ ਧੂਨੀ ਦੇ ਇਬਸਤੁ ਦੇਨੇ ਕੀ ਚਿਤਲੇ
 ਪਹੁਇ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਦੀ ਸਭੈ ਦਿਵਾਲਾ ਦਿਖਾਵੈ ਜਨੇਲਿ
 ਖੀਕਿ ਨਾਹੀ ॥ ੧੪ ॥ ਅਥ ਲੋਕਾ ਜਨ ਬਿਧਾ ਸੁਰਮਾ ਅਰੁ
 ਸਿਵਾਰ ਪਾਨੀ ਕੀ ਅਰੁ ਮੁਹਲੇ ਰੀਲੀ ਜੈ ॥ ਮੋਰੁ ਸਹਤ
 ਅਲਿਚਾਰਿ ਬਰਾਬਰਿ ਇਕਠਾ ਪੀ ਸਿਕਰੀ ਜੈ ॥ ਪਾਹਿਲੇ
 ਫੁਲਹੇ ਇਜੇ ਕਾਮ ਨਿਰੁਪਰੁ ਜੇ ਨਿਕਾ ਆਨੈ ॥ ਤਾਸੇ ਪੀ
 ਸਬ ਸਤੁ ਯਹ ਚਾਰੇ ਸਮਕਰਿ ਗੋਲੀ ਬਾਨੈ ॥ ਧਰੈ ਸੁਕਾ
 ਯਜੁਗਤਿ ਸੋ ਗੋਲੀ ਤਬ ਅਸੀ ਬਿਧ ਗਾਹੈ ॥ ਕੈਰੂਪੇ
 ਕੈਸੁ ਇਨਾ ਤਾਈ ਤਹਿ ਤਾਮੈ ਗੋਲੀ ਬਾਹੈ ॥ ਸੋ ਤਾਈ ਤ
 ਬਾਹਿ ਮੁਖ ਅਪਨੇ ਖੇਲੁ ਜਗਤ ਕੇ ਪੈਖੈ ॥ ਯਹ ਸੰਸਾਰ
 ਸਗਲ ਕੇ ਦੇਖੈ ਇਸੈ ਨ ਕੋਈ ਦੇਖੈ ॥ ਲੋਕਾਂ ਜਨ ਯਹ ਸਿੰ
 ਧ ਖੇਲੁ ਕਾ ਸਿੱਧ ਹੋਇ ਸੋ ਖੇਲੈ ॥ ਕਾਰਿ ਨਹਿ ਸਕੈ ਕਹਿਨ
 ਕਰਨੀ ਖੇਜੀ ਉਨ ਪੰਧੇ ਮੇਲੈ ॥ ੧੫ ॥ ਅਥ ਅਗਨਿ ਬਿਧ
 ਨਾ ॥ ਲੇਸਿਵਾਰ ਮੇਡੁ ਕਕੀ ਚਰਬੀ ਤੀਜੇ ਜੇਕ ਮਿਲਾਵੈ
 ॥ ਤੀਨੇ ਪੀ ਸਿਕਰੈ ਜੋ ਇਕਠਾ ਹਾਥ ਪਾਉ ਕੋਲਾਵੈ ॥ ਨਾ
 ਗੋ ਪਾਉ ਅਗਨਿ ਪਰ ਰੂਲੈ ਰੀਚਿ ਕਾ ਆਗਨ ਲਾਗੈ ॥ ਭੂ

ਲੇਨ ਹੀ ਜਤਨੁ ਜੋ ਕੋਈ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਗੈ ॥੧੬॥
 ਅਥ ਬੋਹਥ ਬੀਬਨਾ ਪਾਕੇ ਫਲੈ ਕੋਲ ਕੋਆਨੈ ਮੋਰੇ ॥
 ਨਫਲਾ ਮਾਨੈ ਪੀਸੈ ਦੁਪਮਿਲਾਇ ਗਾਇਕਾਇ ਨਕੀ ਗੋ
 ਲੀ ਬਾਨੈ ॥ ਜਾਮਨੁ ਬਡੇ ਬਰਾਬਰ ਗੋਲੀ ਕਰਿ ਕੈਛਾ ਹਸੁ
 ਕਾਵੈ ॥ ਪੋਲਾ ਸੀਗਾ ਸੀਗਾਇ ਪੁਰੈ ਪੁਰੈ ਪਰਾਜੇ ਪਾਵੈ ॥ ਸੀ
 ਗਾ ਮਾਹਿ ਪਰ ਰਾਖੈ ਗੋਲੀ ਸਾਤ ਵਿਵਸੋ ਜੋ ਬੀਤੈ ॥ ਮੇਸਾ
 ਜਤਨ ਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ ਰਾਜ ਸਭਾ ਕੋ ਜੀਤੈ ॥ ਬਹਤੀ ਨ
 ਉਜਾਇ ਪਾਨੀ ਮੋਤਹਾ ਖੇਲ ਯਹ ਕਰੀਏ ॥ ਦੇਖੇ ਛੇਦ ਨਾ
 ਉਕੇ ਪੇਦਾਤਹਾ ਸੁਗੋਲੀ ਪਰੀਏ ॥ ਬਹਕੇ ਚਲੇਨ ਖੈਚੇ
 ਮਾਵੈ ਨਾ ਉਨ ਖੇਵਾ ਮਾਨੈ ॥ ਰਹਹਿ ਜੁਹਾਰ ਮਲਾਹ ਬਿ
 ਚਾਰੇ ਭੇਦ ਨ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ॥ ਲੀਜੈ ਕਾਛ ਛਿਦ੍ਰ ਸੋ ਗੋਲੀ
 ਨਾ ਉਚਲੈ ਬਿਨੁ ਖੇਵੈ ॥ ਮੇਸਾ ਖੇਲ ਕਰੈ ਸੋ ਕੋਈ ਚਰਨ
 ਗੁਰੂ ਕੇ ਸੇਵੈ ॥੧੭॥ ॥ ਅਥਾ ਅਗਨਿ ਬੀਧਨਾ ਸੇਤਰੰਗ ਕਾ
 ਮੇਰੂ ਕਪਾਵੈ ਤਾਕੇ ਮਾਰ ਸੁਕਾਵੈ ॥ ਸਾਤ ਬੇਰਿ ਜਲ ਮੇ
 ਫਿਰ ਪੀਸੈ ਫੇਰ ਸੁਤਾਹਿ ਸੁਕਾਵੈ ॥ ਬਲਤੀ ਅਗਨਿ ਮਾ
 ਹਿ ਜੋ ਬਾਹੈ ਸੀਤ ਲਹੇ ਇਸੁ ਮਾਗੀ ॥ ਫਿਰ ਕਰਿ ਨਾਹੀ
 ਜਲੈ ਜਲਾਈ ਜਾਨੈ ਪਾਲੇ ਪਾਗੀ ॥੧੮॥ ॥ ਮੋਰਾ ਮਗ
 ਨਿ ਬੀਧਨਾ ਮੂਲ ਬੈਤਕੀ ਖੇਦ ਮਗਾਵੈ ਜੇਤੀ ਮਨ ਮੇ
 ਚਾਹੈ ॥ ਘੋਰੇ ਕੇ ਖੁਰੁ ਭੀਤ ਰਗਾਖੈ ਮਾਨਿ ਮਗਨਿ ਮੇ ਬਾਹੈ ॥

ਅਗਨਿਨਜਲੈਕਰੈਬਹੁਤੇਗਾਉਮਨਬਾਹਰਿਆਵੈ॥੧੮॥ਅਥ
 ਪੜਾਰੰਉਨਪਾਏਸੁਲਗੇਜੋਚੋਵਾਈਲਾਵੈ॥੧੯॥ਅਥ
 ਜਲਮੋਫਿਰੈਸ੍ਵਾਸਨਰੂਪੈ॥ਦੁਮੁਹਾਂਸਾਪੁਮਾਰੀਮੇਜਾਇ
 ਨਲੋਹੁਕਪਗਾਭੀਜੈ॥ਧੁਪਸੁਕਾਇਲਪੇਟੈਲੰਗਤ੍ਰਾਗੋਲੀ
 ਕਰਿਮੁਖਦੀਜੈ॥ਪਾਨੀਪੈਠਜਾਇਗਹਿਰੇਸੋਪੰਥਪਤਾ
 ਲਕਮਾਵੈ॥ਜਬਲਗਲੰਗਤ੍ਰਾਮੁਖਮੇਗਾਖੈਸ੍ਵਾਸਨਹੀ
 ਭਰਾਮਾਵੈ॥੨੦॥ਅਥਖੜਾਵਾਜਲਸਥੰਭਨਾ॥ਅਰਹੁ
 ਰੁਖਕਾਰੀਏਜਾਇਨਕਾਠਤਾਸਕਾਲੀਜੈ॥ਕਾਰੀਗਰ
 ਬਿਸੁਕਰਮਾਜੈਸਾਛੀਲਖੜਾਵਾਕੀਜੈ॥ਪਾਰਿਰੋਪਾ
 ਉਖੜਾਵਾਂਦੋਨੇਜਲਉਪਰਜੋਧਾਵੈ॥ਜਲਕੀਬਾਟ
 ਫਿਰੈਬਹੁਤੇਗਤਲੁਆਨਾਹਿਭਿਗਾਵੈ॥੨੧॥ਅਥ
 ਬਾਉਲਾਕਰਨਬਿਧਾ॥ਪਾਹਿਲੇਆਨੈਬੀਜਪਤੁਰਾਪੀ
 ਸਿਕਪਰਛਾਨਕੀਜੈ॥ਕਾਠਮਾਹਿਕੀਗਾਪੁਨਲਾਗੇ
 ਤਾਂਕਾਚੁਰਨਕੀਜੈ॥ਗੁਗਲਕਨੀਮੰਗਾਇਬਰਾਬ
 ਰਪਾਨੀਸੰਗਜੁਪੀਵੈ॥ਹੋਇਦਿਵਾਨਾਚੇਤਨਚੇਤੈਜ
 ਬਲਗਜਗਮੇਜੀਵੈ॥੨੨॥ਸੁਧਮੇਮਾਵੈ॥ਜੋਚਾਰੈਵ
 ਹਸੁਧਮੇਮਾਵੈਤਬਯਹਜਤਨੁਕਰੀਜੈ॥ਕਾਂਜੀਸੋ
 ਗੁੜਪੋਲਿਪਲਾਵੈਤੀਨਬਾਰਿਕਰਿਦੀਜੈ॥ਕੋਈ
 ਕਹੈਪਿਸਾਚੁਡਾਕਨੀਕੋਈਕਹੈਦਿਵਾਨਾ॥ਮਿੱਤ੍ਰਸੰਤੁ

ਹਾਂਸੀਕੇਕਾਰਨਪਰਚੈਮਨਮੇਆਨਾ॥੨੩॥ਐਰਬਾਵਲਾਕਰ
 ਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਨਐਰਬ੍ਰਹਮਾਇਨਕੇਬਾਲਦੁਹੰਕੇਲੀਜੈ॥ਐ
 ਰਬਿਤਾਲਨਿਵਲਜੋਪਾਵੈਰੋਮਾਮਨਿਸਮਕੀਜੈ॥ਐਰ
 ਪੰਖਚਿਲਕੇਆਨੈਤਬਯਹਿਜਤਨੁਕਰੀਜੈ॥ਅਰੁਬਿਤ
 ਲਕੀਬੀਰੁਮੰਗਾਵੈਜਲਮੇਪੀਸਪਰੀਜੈ॥ਦੀਜੈਜਾਹਿ
 ਪੀਮੇਜੋਕੋਈਪੀਵਤਬਓਗਹੋਵੈ॥ਹੋਇਅਚੇਤੁਦਿਵਾ
 ਨਾਮੇਸਾਗਆਨੁਹੀਏਕਾਖੋਵੈ॥ਕਾਂਜੀਸੋਗੁਰੂਪੋਲਪਿ
 ਲਾਯੋਪੀਵਤਚੇਤਸੰਭਾਰੈ॥ਨਾਂਤਰਜਗਮੇਰਹੈਦਿਵਾਨ
 ਜਨਮਜੁਏਜਿਉਹਾਰੈ॥੨੩॥ਐਰਬਾਵਲਾਕਰਨਾ॥
 ਪਾਹਿਲੇਪੂਛਸਮਾਰਕੀਆਨੈਕਰੈਜਤਨਜੋਕੋਈ॥ਕਾ
 ਕਪੰਖਦਾਹਨੀਭੁਜਕਾਕਰੈਬਰਾਬਰਦੇਈ॥ਗਾਖੇਏਕ
 ਖਾਟਪਗਇਨਕੋਦੋਨੋਬਸਤੁਜੁਕੋਈ॥ਜੋਕੋਈਆਇ
 ਖਾਟਪਰਲੇਦੈਤੁਰਤੁਦਿਵਾਨਾਹੋਈ॥ਜਬਦੁਹੁਬਸਤੁ
 ਕਾਛਿਕਰਡਾਰੈਤਬਹੀਚੇਤਸੰਭਾਰੈ॥ਨਾਂਤਰਬਓਗਰ
 ਹੈਜਨਮਰੁਗਲਕੇਕਪੜੇਫਾਰੈ॥੨੪॥ਐਰਬਾਵਲਾ
 ਕਰਨਾ॥ਪਾਹਿਲੇਬੀਜਪਤੁਗਆਨੈਬੀਜਬਿਜੋਰੇਦਜੈ॥
 ਅਰੁਤੀਜਾਹਰਤਾਲਮੰਗਾਵੈਸਬੈਬਰਾਬਰਕੀਜੈ॥
 ਸਬੈਪੀਸਿਕੋਪਾਨੀਸੇਤੀਸਿਰਕਾਹੁਕੇਲਾਵੈ॥ਲਾਵ
 ਤੁਰਤੁਦਿਵਾਨਾਬੈਰਾਮੁਖਪਾਰਿਛਾਰਲਗਾਵੈ॥ਭ

ਲਾਬਗਾਕਛਜਾਨੈਨਾਹੀਨਰਕਕੰਡਮੇਸਾਰੈ॥ਜੇਤਿਸ ੯
 ਕਾਸਿਗੁਰੈਕੋਈਤਬਦਹਚੇਤਸੰਭਾਰੈ॥ਨਾਤਰਸੁਪਥੇ
 ਵੈਜਗਾਫਿਰਤਾਜਨਮਜੂਏਜੋਹਾਰੈ॥੨੫॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾ
 ਲਦਰਕਰਨਾਕਾਲਾਨਾਗੁਮਾਰਿਕਰਡਾਰੈਪੁਛਕਾਟਕੈ
 ਲੀਜੈ॥ਬੀਜਪਤੂਰੇਤੇਲੁਕਛਕੈਡਰਤਿਸੀਮੇਦੀਜੈ॥
 ਸਾਤਦਿਵਸਬੀਤੈਤਬਤਾਂਈਪੁਛਤੇਲਮੇਰਾਖੈ॥ਬਹੁ
 ਰੇਪੁਛਤੇਲਤੇਬਾਹਰਿਕਾਛਦੂਰਿਕਾਰਿਨਾਖੈ॥ਲਾਵੈ
 ਤੇਲਬਾਲਕੇਉਪਰਿਬਾਲਦੂਰਹੈਜਾਹੀ॥ਫਿਰਕੈ
 ਤਹਾਂਬਾਲਨਹਿਉਪਜਹਿਯਾਹਿਅਚਰਜਕਛੁਨਾਹੀ
 ॥੨੬॥ਅਥਬਾਲਸੁਪੇਦਕਰਨਾਬਿਧਾ॥ਛੰਦਾਦੂਧਕਾ
 ਛਸੇਹੈਰੁਕਾਬਹੁਤਾਤਿਲਭੇਵੈਤਿਹਮਾਹੀ॥ਬਾਰਿਬਾ
 ਰਿਕਰਿਫੇਰਸੁਕਾਵੈਕਰੈਕਾਹਲੀਨਾਹੀ॥ਤਿਲਪਿ
 ਤ੍ਰਾਇਕੈਤੇਲੁਨਿਕਾਲੈਸਮਾਮਕੇਸਪਰਿਲਾਵੈ॥ਸੇ
 ਤਬਾਲਤਬਹੋਰਿਪਲਕਮੇਸਜਾਹੀਬਹੁਰਿਨਪਾਵੈ
 ॥ਤੇਲਬੂਦਜੇਪਰੈਦੇਹਿਪਰਿਸੇਤਦਾਗਪਕਜਾਰੈ॥
 ॥ਕੇਤੇਜਤਨਕਰੈਜੇਫਿਰਿਫਿਰਿਪਾਹਿਲੇਰੰਗਨਪਾ
 ਰੈ॥੨੭॥ਅਥਰੋਮਸਾਂਤਨਬਿਧਾ॥ਸਾਤਭਾਗਚੂ
 ਨਾਆਬੁਝਿਲੈਇਕਹਰਤਾਲਮੰਗਾਵੈ॥ਕਾਂਜੀਸੇ
 ਤੀਘੋਲਿਮੇਲਕੈਲੇਬਾਲੇਪਾਰਿਲਾਵੈ॥ਰਹੈਨਰੇ

ਮਜਹਾਂਲੋਲਾਗੈਫਿਰਿਕੈਬਾਲਨਾਮਾਵੈ॥ ਬਾਰਬਾਰ
 ਮੁੰਡਨਸੇਛੁਦੈ॥ ਮੇਸਾਜਤਨੁਜਪਾਵੈ॥ ੨੮॥ ਘਾਉਨਲਾ
 ਗੈ॥ ਜਹਾਂਪਾਈਏਸਿਤਸਿਰਪੀਖਾਤਬਯਹਜਤਨੁਕ
 ਰੀਜੈ॥ ਪੁਖਨਖੜਜਾਇਉਤੰਗਦਿਸਮੂਲਕਾਛਿਕੈ
 ਲੀਜੈ॥ ਹੋਇਜੁਧਜਹਪਗਹਿਲਗਾਈਬਾਹਿਜਗੀਮੁ
 ਖਮੁਦੈ॥ ਬਛੈਲਘਾਉਕਰੈਬਹੁਤੇਗਾਲੇਹਲੇਹਸੇਗੁ
 ਦੈ॥ ਜਬਲਗਮੁਖਤੇਬੋਲਨਬੋਲੈਘਾਉਨਤਨਮ
 ਮਾਵੈ॥ ਜੇਬਰਜੈਕਉਬੋਲਜੁਬੋਲੈਕਿਉਨਮਾਰਸੇ
 ਖਾਵੈ॥ ੨੯॥ ਮੇਰਦੇਹੀਘਾਉਨਲਾਗੈ॥ ਛੰਦਾਸੁ
 ਰਜਗਹਨਕ੍ਰਿਸ਼ਚੈਦਸਾਮਾਦਿਤਵਾਰਜੁਪਾਵੈ॥
 ਪਾਤੁਲਕੀਜੜਾਮਾਨਿਰਾਖੀਏਜੁਧਸਮੇਸੁਧਾਮਾਵੈ॥
 ਮੁਖਮੇਬਾਹਿਜਗੀਕੋਰਾਖੈਮੁਖਸੇਬੋਲਨਬੋਲੈ॥ ਘਾ
 ਉਨਲਾਗੈਕਰੈਬਹੁਤੇਗਾਜਬਲਗਮੁਖਹੁਨਬੋਲੈ॥
 ੩੦॥ ਮੇਰਘਾਉਨਲਾਗੈ॥ ਜਾਦਿਨਸੁਰਜੁਗਹਨ
 ਦਿਖਾਵੈਜਤਨਤਿਸੀਦਿਨਕੀਜੈ॥ ਜਾਨਬੁਝਸਾਲ
 ਪਰਣੀਜੜਖੈਦਸੁਤਾਕੇਲੀਜੈ॥ ਸਮੇਲਗਾਈਮੁਖ
 ਮੇਰਾਖੈਜਗੀਘਾਉਸੋਬਾਚੈ॥ ਖੇਮਕੁਸਲਜੇਜਾਨੈਜੀ
 ਮਾਕੀ॥ ਮਾਨੀਦਕਰਕੈਨਾਚੈ॥ ੩੧॥ ਮੇਰਦੇਹੀਕੋਘਾ
 ਉਨਲਾਗੈ॥ ਮਾਘਮਾਸਕੀਚੈਦਸਪਾਵੈਕ੍ਰਿਸ਼ਪਾ

ਖਕੇਬੀਤੇ॥ ਤੀਨਿਦਿਵਸਾਬਿਨੁਭੋਜਨਰਹੀਏਕਾਯਾ ੧੦
 ਰਾਖਿਸੁਜੀਤੇ॥ ਤਾਦਿਨਅਸੁਗੰਧਖਾਇਬਹੁਤਕਰਿ
 ਪੀਅਖਾਂਡਸੋਪਾਰੈ॥ ਬਰਖਏਕਬੀਤੇਜਬਤਾਈਘਾ
 ਉਨਤਨਕੋਲਾਰੈ॥ ੩੨॥ ਅਥਪੈਡਾਬਹੁਤਚਲੈਤਾ
 ਕੀਬਿਧਾ॥ ਪਹਿਲੇਸੇਤਕਕੋਲਢੂਢਿਕੈਤਾਂਕੀਮੂਲ
 ਮੰਗਾਵੈ॥ ਕਾਕਜੰਘਦੁਜਾਸਿਰਪੰਖਾਦੋਨੋਸੇਤਜੁਪਾ
 ਵੈ॥ ਇਨਦੋਨੋਕੀਮੂਲਖਾਇਕੈਤੀਨੋਮੇਲਿਰਲਾਵੈ॥
 ਅਰਰਜਬੀਜਸੇਤਵਾਲਾਕੀਪਾਚੇਵਸਤੁਮਿਲਾਵੈ॥
 ਬਾਂਧਪੋਟਲੀਤਾਈਤੁਕਰੀਏਤਾਕੋਕਮਰਬੰਧਾਵੈ॥
 ਚਲੈਪੰਥਮਨੁਬਹੁਤਚਲਾਵੈਚਲੈਪਵਨਜਯੋਧਾਵੈ
 ॥ ਪਸੁਪੰਛੀਕੀਗਤਿਨਾਹਿਪਹੁਚੈਬਹਸਬਾਂਧਸੋਜਾ
 ਵੈ॥ ਪਗਕੋਚਿਹਨਨਧਰਤੀਲਾਰੈ॥ ਪਵਨਬੋਗਕਰਿ
 ਧਾਵੈ॥ ਜੁਗਤਿਜਤਨਜੋਚੁਕੈਨਾਹੀਤਬਯਾਹਿਕਰੈ
 ਤਮਾਸਾ॥ ਕੋਸਪਚਾਸਜਾਇਫਿਰਿਆਵੈਬੀਚਨਾਮਾ
 ਗੈਬਾਸਾ॥ ੩੩॥ ਐਰਪੰਥਬਹੁਤਚਲੈ॥ ਪਹਿਲੇ
 ਅਨੇਬੀਸਲੇਚਨਕੋਸੇਤਭੰਗਹਰਾਲੀਜੈ॥ ਐਰ
 ਦੁਪਛੇਲੀਮਨੁਖਕਾਪੁਖਨਖੜਕੋਲੀਜੈ॥ ਤਾਕੋ
 ਪੀਸਿਲੇਪੁਪਗਲਾਵੈਪੁਨਦੋਪੁਰੀਸੁਕਾਵੈ॥ ਪੰਥੁ
 ਚਲਤਪੁਜੈਨਹਿਕੋਈਉਡਾਪਵਨਜਯੋਧਾਵੈ॥ ੩੪॥

ਅਥਚੰਦ੍ਰਗਿਹਨਦੇਖੀਅੰਪਹਿਲੇਲਾਖਰੰਗਕੋਆ
 ਨੈਤਾਮਹਿਰੰਈਭਿਗਾਵੈ। ਰੰਈਸੁਕਾਇਕਰੈਜੋਬਾਤੀ
 ਦੀਪਕਮੇਲਪਕਾਵੈ। ਭਾਂਡਾਂਬਡਾਹੋਇਜੋਕੋਈਤਾਮ
 ਹਿਦੀਪਕਧਰੀਏ। ਛੋਲਛਾਲਬਾਂਦਰਕਾਚਮੜਾਮੇ
 ਸਾਜਤਨੁਜੁਕਰੀਏ। ਭਾਂਡਾਮਵੈਚਾਂਮਓਯੀਸੋਜਾਮ
 ਹਿਦੀਪਕਬਾਗੈ। ਪਵਨਨਜਾਇਨਿਕਸਭੀਤਰਿਤੇ
 ਜੈਸੇਮਵੈਨਗਾਰੈ। ਲੇਸੁਕਾਇਜਲਭੀਤਰਬਾਹੈਜੋ
 ਤਿਨੀਗੋਸੇਜਾਗੈ। ਲਾਗੈਗੁਰਾਉਗਤਕੇ। ਮੇਸਾਚੰਦ੍ਰਗਿ
 ਹਨਦਿਖਾਵੈ॥੩੫॥ ਅਥਾਦਿਨਕੋਤਾਰੇਦੇਖੈ। ਛੋਲ
 ਅਗਸਤਾਮਾਨਰਸਕਾਵੈਤਾਮਹਿਸੁਗਮਾਭੁਵੈ॥ ਵ
 ਹੁਸੁਗਮਾਨੈਨਨਿਮੇਬਾਹੈਮਿਹੀਨਪੀਸਕਰਿਲੇਵੈ॥
 ਖੋਲਪਲਕਾਮਸਮਾਨਹਿਦੇਖੈਭੋਰਦੁਪਾਹਿਗੀਭਾਵੈ
 ॥ਯਹਅਚਰਜੁਸਭੁਕੇਈਦੇਖੈਦ੍ਰਿਸ਼ਿਤਾਰਕਾਮਾ
 ਵੈ॥੩੬॥ ਅਥਾਬਿਨਕਾਟੇਬਿਸੁਰਫਨੇਕੋ। ਸੇਤਧ
 ਤੂਰਾਬੀਜਕਾਢਿਕੈ। ਮੈਰਾਮਾਕਕਾਕੀਰਾ। ਬੀਛ
 ਰੰਕਰਲਾਇਪੀਸਿਜਲਜਤਨੁਕਰੈਮਨਧੀਗਾ। ਲੇ
 ਪੁਕਰੈਭੁਰਾਮਾਪਹਥੇਲੀਜੋਮਾਹਿਦੀਕੋਲਾਵੈ। ਜਿ
 ਸਕੇਮੰਗਾਹਾਥਵਹੁਲਾਗੈ। ਬਿਨਕਾਟੇਬਿਖਚਕ੍ਰਿਆ
 ਵੈ॥੩੭॥ ਮੈਰਾਬਿਨਕਾਟੇਬਿਖਚਕ੍ਰੇ। ਸੇਲਖਰੀਲਿ

ਖਨੇਕੀਆਟੀਪਾਡੇਪੈਤੇਲਾਵੈ॥ਪਾਨੀਘੋਲਿਐਇਕਰ ੧੧
 ਰਾਖੀਐਸਾਜਤਨਬਨਾਵੈ॥ਕੋਚਫਲੀਕੇਰੋਮਾਵਲਿਕੈ
 ਚਿਤਨਾਗਕਾਕੀਜੈ॥ਜੇਕੋਈਛੁਹੈਚੜ੍ਹੈਬਿਖਤਕੋਦੁ
 ਖਬਾਢੈਸੁਖਛੀਜੈ॥੩੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਖਹੋਇਜਾਇ॥
 ਤਗਰਾਮੰਰਗਜਕੇਸਰਚੰਦਨਕੁਟਿਮੈਨਸਿਲਲੀ
 ਜੈ॥ਸਕਲਪੀਸਚਾਵਲਕੇਜਲਸੋਤਿਸਪੀਵਨਕੋ
 ਦੀਜੈ॥ਕਾਟੇਨਾਗਡਾਕਪਾਰਿਲਾਵੈ॥ਐਖਦਪੀਐਸੁ
 ਬਾਢੈ॥ਨਿਗਬਿਖਹੋਇਜਾਇਬਿਖੁਪਰਹਰਿਅਮੰਦ
 ਕਰਿਕੈਨਾਚੈ॥੩੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਿਗਬਿਖਕੀਬਿਧਾਤਗਰ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਛੀਕਾਗੋਬਰਗੋਲੀਕਰਿਜੇਲੇਈ॥ਜੇਕੋਈ
 ਬਿਖਕਾਬੋਰਨਾਤਾਕੇਮੁਖਮੈਦੇਈ॥ਉਤਰੈਲਹਰਿਹ
 ਰਿਬਿਖਨਾਸੈਨਿਗਬਿਖਕਰੈਸਰੀਰਾ॥ਕਿਰਪਾਕਰੈਬਿ
 ਧਾਤਾਪਲਮੈਦੁਖਨਾਸੈਅਰੁਪੀਰਾ॥੩੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਧਿ
 ॥ਦੁਮੁਹਾਂਸਾਪੁਮਾਰਮੇਰੁਕਕੁਚਰਬੀਦੋਇਮੰਗਾਵੈ
 ॥ਕੁਦਕੀਅਗੁਮੰਕੋਲਫਲਾਮਾਨੈਚਾਰਪੀਸਿਮਿਲਾ
 ਵੈ॥ਪੀਸਿਨਗਮਮਹਿਦੀਕੀਨਾਈਲੇਪਹਥੇਲੀ
 ਕੀਜੈ॥ਜੇਯਹਜੁਗਤਿਨਚੁਕੈਕੋਈਸੁਖਪਾਵੈਦੁਖ
 ਛੀਜੈ॥ਜੇਕੋਈਹੋਇਸਾਪਨੇਕਾਦਾਤਾਕੋਹਾਥਲਗਾ
 ਵੈ॥ਨਿਗਬਿਖਹੋਇਲਹਰਬਿਖਉਤਰੈਫਿਰਕੈਲਹਰ

ਨਾਮਾਵੈ॥ ੪੦॥ ॥ ਮਥਚਿਤੇਰੇਚੁਗਵਨਕੀਬਿਧਾਜਹਾਂ
 ਕੁਕਰੀਯੋਇਬਿਆਈਉਲੀਪਹਿਲਮੰਗਾਵੈ॥ ਚਿਤ੍ਰਕ
 ਹਕੀਲੇਖਾਨਿਉਪਰਸੋਉਲੀਲਪਦਾਵੈ॥ ਦਹਨੇਹਾਬਕ
 ਮਲਕੋਫੇਰੈਚਿਤ੍ਰਦਿਸਿਨਹਿਆਵੈ॥ ਬਾਂਏਹਾਥਫੇਰਿ
 ਕੈਲੇਖਨਪਰਗਦਚਿਤ੍ਰਦਿਖਾਵੈ॥ ੪੧॥ ॥ ਮਥਬਿਰਸ
 ਕਰਨੇਕੀਬਿਧਿ॥ ਭਾਂਗਾਮੈਹਰਤਾਲਮੰਗਾਵੈਬੀਜ
 ਧਤੂਰੇਮੰਗਾ॥ ਕੁਰਕੁਲਕਾਮੰਡਾਮੈਸੋਗਚਿਤ੍ਰਾਲੀ
 ਜੈਸੰਗਾ॥ ਸਭੈਬਸਤੁਮਿਲਿਗੋਲੀਕੀਜੈਪਰੈਆਰੀ
 ਪਾਰਿਕੋਈ॥ ਜਿਸਕੇਤਨਪ੍ਰੀਆਸੇਲਾਗੋਬਿਰਸੁਆ
 ਪੀਯੋਈ॥ ੪੨॥ ॥ ਮਥਤਿਜਾਰੇਤਾਪਕੋ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਤੁਰ
 ਦਸਿਮੰਗਲਕੋਦਿਨਮੈਸਾਜੇਗੁਜਪਾਵੈ॥ ਸਿਰਸੇਪ
 ਗਿਉਤਾਰਿਆਪਨੀਆਂਮਤਲੇਕੋਧਾਵੈ॥ ਸਿਕਪੇਡੁ
 ਆਂਮਕਾਤੇਰੇਸਾਤਦੁਕਲੈਕਰੀਏ॥ ਜੈਸੇਕੋਈਦੋਕ
 ਨਗਰੈਮਨਮੈਨਿਸਚੈਪਰੀਏ॥ ਕਾਚਾਸੂਤਮੰਗਾਇ ੪੨
 ਹਲਪਰਸੇਆਂਮੁਡਾਕੋਗਾਥੈ॥ ਬਾਧਿਡਾਰਿਮਾਲਾ
 ਕੀਨਾਈਗਲਬਾਂਧੈਕੈਆਥੈ॥ ਤਾਪਤਿਜਾਗਾਮੈ
 ਰਚਤੁਰਥਾਜੈਸੇਫੇਰਨਾਮਾਵੈ॥ ਚੂਕੈਨਾਹੀਜਤਨਜੁ
 ਕੋਈਤਬਸੁਖਸੰਪਤਿਪਾਵੈ॥ ੪੩॥ ॥ ਮਥਤੇਯੇਚਉਥੇ
 ਕੋ॥ ਤੀਨਦਾਂਕਜੜਿਤੇਤ੍ਰਿਮੰਗਾਵੈਪਾਵੈਸੇਤਕਕਦਾਈ॥

ਗੋਮਾਟੋਸੋਪੀਸਪਿਲਾਵੈਤਾਪੁਚਤੁਰਥਾਜਾਈ॥੪੪॥ ੧੨
 ਅਥਾਮੰਧੇਰੇਘਰਮੇਸਭਕਛੁਸੁਏ॥ਗੋਸਾਕਹੈਕੋਚੁ
 ਅੰਤੁਇਕਾਤਾਕਾਤੇਲਚਿਕਾਵੈ॥ਅਰੁਹਰਤਾਲ
 ਮੇਨਸਿਲਲੀਜੈਸਰਸੀਤੇਲਜੁਪਾਵੈ॥ਘੋਲਿਤੇਲਸੇ
 ਮਰਦਨਕੀਜੈਅੰਧਕਾਰਮੇਜਾਵੈ॥ਜਗਮਗਾਇਤ
 ਨੁਕਰੈਉਜਾਗਾਪਰਗਾਦਜੇਤਦਿਖਾਵੈ॥੪੫॥ਅਥ
 ਅੰਧਮਾਰੇਸੋਮਛਰਦੇਖੈ॥ਪਹਿਲੇਬੀਜਾਮਾਮ
 ਲੇਅਨੈਤਾਕਾਤੇਲਕਛਾਵੈ॥ਸਣਕਬੀਜਤੇਲ
 ਸੋਪੀਸੋਲਿਖੈਜੁਕਾਗਾਦਕੇਈ॥ਜੇਦੇਖੈਅੰਧਿਮਾ
 ਰੇਭੀਤਰਾਮੰਛਰਪਰਗਾਦਹੋਈ॥੪੬॥ਅਥਭੂਤ
 ਪ੍ਰੇਤਪਿਸਾਚਦੇਵਾਦਿਸਦਾਮਾਵਹਿ॥ਨਰਗੀਦਰ
 ਕੋਮਾਰਿਕੈਲੀਜਹਿਮਾਖੈਦੋਇ॥ਜੁਦੀਜੁਦੀਜੁ
 ਸੁਕਾਈਏਸੁਕਕਠਗੀਯੋਇ॥ਮੇਦਾਕੀਜੈਕੁਦਕੈ
 ਛਾਨਿਧਰੈਦੁਇਠੋਗ॥ਅਨਨਹਿਭੂਲੈਭੇਦੁਯਹਕ
 ਰੈਅੋਰਕੀਅੋਗ॥ਮਾਖਦਾਹਨੀਬਾਂਮੀਕੋਭਿਨ
 ਭਿਨਜੁਧਰੇਇ॥ਨਾਗੀਨਾਗੀਜਾਨਿਕੈਅੰਜਨੁ
 ਅੰਧਿਕਰੇਇ॥ਦਹਨੀਅੰਜੈਦਾਹਨੀਬਾਂਮੀਬਾ
 ਮੀਓਗ॥ਜਾਨਿਸਮਤੁਕਾਰਿਗਾਖੀਏਜੁਦੀਜੁਦੀਦੁ
 ਇਠੋਗ॥ਚੋਦਸਕੀਨਿਸਜਾਨਿਕੈਮਰਘਾਦਮਾਰਿ

ਮੁਸਾਇਆ ਮੇਲੈ ਅੰਜਨੁ ਆਖਿ ਮੇਰੁ ਤਮਿਲ ਹਿਸਤ
 ਆਇਆ ਜੇ ਸਾਂਗੇ ਯਹ ਆਦਮੀ ਜਾਂਕੇ ਅੰਜਨੁ ਨੈਨਾ
 ਅੰਤਰ ਕਰੈ ਨ ਏਕ ਪਲੁ ਰੁਤ ਸੁਲਾਗਹਿ ਦੇਨਾ ਮੇਸਾ
 ਕਉ ਤਕੁ ਕੀਜੀ ਮੇਰੁ ਤੋਹਿ ਸੁਭਾਗਾ ਸਾਥੁ ਨ ਛੁ
 ਰਹਿ ਏਕ ਪਲੁ ਸਦਾ ਨਿਬਾਹੈ ਪ੍ਰਾਗ ॥ ੪੭ ॥ ਅਥ
 ਗੰਧ ਪੁਰਨਾਮਾ ਦਾਚੰਦ੍ਰ ਦੇਖੋ ॥ ਜਬ ਬਾਂਦਰ ਕੀਖਾ
 ਲਾਮੰਗਾ ਵੇਛੀ ਲਿਛਾ ਲਿਕੋਰਾਖੋ ॥ ਮੜੈ ਫੋਲਵਹ
 ਚਮਰਾਲੈ ਕਰਕਰੈ ਜਗਤ ਜੇਰਾਖੋ ॥ ਦੀਆ ਬਾਲ
 ਕੈ ਪਰੈ ਫੋਲ ਮੋਖ ਮੁੰਦੈ ਦੁਹਓਗਾ ॥ ਤੁਚ ਬਾਂਦਰ ਕੀ
 ਸਨ ਮੁਖ ਰਾਖੈ ਜੀਅ ਰਖਰਕੀ ਧੋਰਾ ॥ ਪੈਕੋਰੇ ਮੇਕ
 ਰੈ ਜਤਨੁ ਯਹ ਦੁਆਰੇ ਦੇਇ ਕਿਵਾਰੀ ॥ ਪੁਰਾਚਾਂਦ
 ਵਿਸੁ ਮੇਆ ਵੈਸਭ ਦੇਖਹਿ ਨਰਨਾਰੀ ॥ ੪੮ ॥ ਅਥ
 ਸੰਤ ਤੋਹੇ ਵਲ ਕੀ ਬਿਧਾ ॥ ਬਿਨੁ ਕਾਏ ਜੇਤਰ ਵਰੁ ਜਾ
 ਨੈਤਾ ਪਾਰਿ ਪੀਪਲੁ ਜਾਮੈ ॥ ਹੋਇਨ ਛਤ੍ਰੇ ਵਤੀਜਾ
 ਦਿਨ ਤਬ ਲਾਗੈ ਇਸੁ ਕਾਮੈ ॥ ਆਨੈ ਤੇਰ ਮੁਲ ਪੀ
 ਪਲ ਕੀ ਜਟਾ ਤੇਰਿ ਕੈਲੀਜੈ ॥ ਕੰਨਾ ਪੈ ਤੇ ਸੁਤ ਕਤਾ
 ਵੈਬਾ ਪਿਤਈ ਤੁਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਬਾਮੇ ਹਾਥ ਬਾਂਧ ਨਾਰੀ
 ਕੇ ਪਰਖ ਸੰਗ ਜੇਕਰੀਏ ॥ ਰਹੈ ਗਰੁ ਬਾਲ ਕਮੁਖ
 ਦੇਖੈ ਬਾਂਧੁ ਦੇਖੈ ਕੋਹਰੀਏ ॥ ੪੯ ॥ ਐਹ ਬਲਾਮ

ਤਬਲਾਮੁਹਲੇਠੀਲੀਜੈਸਹਤੁਪੀਉਲੈਗਾਵਾਮਿਸ ੧੩
 ਰੀਤੋਲਬਰਾਬਰਿਲੀਜੈਪੀਸੈਸਬੈਰਲਾਵਾਜਬ
 ਜਾਨੈਤੀਅਪੁਪਨਾਮਾਈਨਾਨਾਕਰਿਕੈਬਾਏਪਾਚੇ
 ਪੰਦ੍ਰਹਦਾਂਕਮਿਲਾਵੈਤਿਨਦਿਵਸਕਰਿਪਾਏਸੰਗ
 ਤਕਰੈਪੁਰਖਾਅਪਨੇਸੋਲਾਇਗਲੇਸੋਲੇਦਾਗਰਭ
 ਧਰੈਬਿਪਨਾਕੀਕਰਨੀਬੇਟੀਜਨੈਕਿਬੇਟਾ॥੫੦॥ਅਬ
 ਨਾਗੀਕੋਗਰਭੁਨਰਹੈ॥ਲੀਨਦੇਖਪਤੁਰਕਾਲਾਜਾਹਿ
 ਸਾਤਪੁਰਕਹੀਏ॥ਆਨੈਮੁਲਖੋਦਿਕੈਤਾਕੀਜਾਕੋਗਰ
 ਭੁਨਚਹੀਏ॥ਤਈਤੁਕਰੈਕਮਰਤੀਅਗਾਖੈਕਬਹੂੰਗ
 ਰਭੁਨਪਾਰੈ॥ਏਕਪੁਰਖਕੀਕੋਨਚਲਾਵੈਸਕਲਸਭਾ
 ਮਿਲਿਹਾਰੈ॥੫੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਰਿਕੋਗਰਭੁਨਰਹੈ॥ਪੁਖ
 ਨਖੜਹੋਇਜਿਹਵੇਲਾਲੇਇਆਮੁਲਾਚੂਰਨਾਅੰਮ੍ਰਿ
 ਰਕਰੈਸੁਰਮੇਕਾਚੂਰਨੁਦੋਨੇਮੇਲਸਪੁਰਨਾਸੀਤਲ
 ਜਲਮੇਘਾਲਿਪਿਲਾਵੈਤਿਨਦਿਵਸਜੋਕੋਈ॥ਗਰ
 ਭੁਨਰਹੈਕਰੈਬਹੁਤੇਰਾਸੰਤਤਿਜਨਮਨਹੋਈ॥੫੨॥
 ਅਬਨਾਗੀਕੋਗਰਭੁਨਰਹੈ॥ਜਬਜਾਨੈਤੀਅਹੋਇਗ
 ਰਭੁਸੇਬੀਰਬਹੁਟੀਲੀਜੈ॥ਤੀਨਬੇਰਿਜਲਸੇਤੀ
 ਪੀਸੈਤੀਅਕਪੀਵਨਦੀਜੈ॥ਜੇਕਾਮਨਿਵਹੁਪਾਨੀਪੀ
 ਵੈਕਬਹੂੰਗਰਭੁਨਪਾਰੈ॥ਏਕਦੇਇਕੀਕੋਨਬਖਾਨੈਸ

ਗਲਗਾਉਮਿਲਿਹਾਰੈ॥ ਮੈਰੁਬੇਦਬਤਾਵੈਦੁਜਾਬਾਤਸੁਨੈਜੈ
 ਕੋਈ॥ ਗਰੁਭਪਰਨਕੀਕੋਨਬਖਾਨੈਫਿਰਕੈਪੁਰਪਨਹੋਈ॥ ੫
 ੨॥ ਮਥਨਰਨਾਗੀਕਉਕਾਮੁਬਾਢੈ॥ ਮਾਨੈਬੀਰਬਹੁਦੀ
 ਚੁਨਿਕੈਚਰਨਕਰੈਜੁਕੋਈ॥ ਘੋਲਿਮਹਾਵਰਿਪਾਨੀਕਾਢੈਤੁ
 ਸੋਪੀਸੈਸੋਈ॥ ਪੀਸਿਬੀਰਬਹੁਦੀਕੋਲੇਬਾਤੀਕਰੈਸੁਜਾ
 ਨੀ॥ ਗਾਵਾਪੀਉਸਰੇਮਾਭਰਕੈਦੀ॥ ਮਾਜਲਾਵੈਮਾਨੀ
 ॥ ਮਿਹਰੀਮਰਦੁਰਮੈਉਜੀ॥ ਮਾਰੇਫਿਰਫਿਰਸਮੇਭੀਜੈ
 ॥ ਜਬਲਗਜੇਤਿਦੀ॥ ਮਾਮੇਜਾਗੈਤੁਬਲਗਕਾਮਨਛੀ
 ਜੈ॥ ਕਾਮਹੁਲਾਸਦੁਹੰਕੇਮਨਮੈਘਦੈਨਰਸਕੀਛਾਯਾ॥
 ਜੋਜੋਜੋਜੋਤਿਦੀਏਮੇਜਾਗੈਤੁਜੋਤੋਕਾਮੁਸਵਾਯਾ॥
 ੫੪॥ ਮਥਬਿਛੂਬਿਖਨਚਢੈ॥ ਕੀਰਏਕਾਮਾਕਕਾਮਾ
 ਨੈਬੀਰੁਛਿਪਾਕੀਲੀਜੈ॥ ਬਡੀਹਰਿਤਾਮਰਮਨਸਿਲ
 ਤੀਜੈ॥ ਮਾਨਿਏਕੜਕੀਜੈ॥ ਗੋਲੀਕਰੈਗੁਜਪਰਮਾਨੀਸ਼ਾ
 ਨਾਪੀਸਿਬਨਾਵੈ॥ ਜਹਾਂਬੁਕਬੀਛੁਕਾਲਾਗੈਘਸਿਪਾਨੀ
 ਸੇਲਾਵੈ॥ ਬੀਛੁਪੀਰਿਜਾਇਨਿਗਬਿਖਹੋਇਸੁਖਪਾਵੈਦੁ
 ਪਭਾਗੈ॥ ਜਬਲਗਜੀ॥ ਮੇਜਨਮਭਰਬੀਤੈਬਹੁਰਿਨਬੀ
 ਛੁਕਾਵੈ॥ ਜੇਲਾਗੈਜੀਵੈਨਹਿਬੀਛੁਸਬਦਗੁਰੁਕਾਜਾ
 ਗੈ॥ ੫੫॥ ਮਥਮੇਘਮੇਨਭੀਜੈ॥ ਚਰਨਕਰੈਮਗਸਤੁ
 ਬੀਜਕਾਮਾਨਿਕਪਰਛਾਨਿਕੀਜੈ॥ ਲੇਜਲਾਵੈਮਗ

ਨਉਪਲਾਕੀਗਾਖਬਰਾਬਰਿਲੀਜੈ॥ਪੀਸਿਕੁਟਿਕੈਕ ੧੪
 ਰੈਬਰਾਬਰਿਤਬਸਾਹਿਜਤਨੁਕਰੀਜੈ॥ਬਰਸੈਮੇਘ
 ਪਰੈਜੋਪਾਨੀਅੰਤਰੀਤੁਕਾਲੀਜੈ॥ਤਿਸਪਾਨੀਮੇਘਲਿ ੫੨
 ਸੁਬਸਤੈਅੰਗਲੇਪੁਜੇਕੀਜੈ॥ਠਾਢਾਰਹੈਮੇਘਬਰ
 ਸਤਮੇਅੰਗਨਤਾਕਾਭੀਜੈ॥ਜੇਦੇਖੈਸੋਹੈਅੰਚੰਭੈਲੋ
 ਕਸਿਧਕਰਜਾਨੈ॥ਅੰਗਖੇਲਕਰਦੇਖੈਦੁਜਾਜੇਕਛੁਗੁ
 ਰੁਬਖਾਨੈ॥੫੬॥ਅੰਗਮੇਹਮੇਨਭੀਜੈ॥ਪਹਿਲੇਗਲਪਿ
 ਸਾਇਛਾਨਕੈਸਮੁੰਦਸੇਖਤਬਲੀਜੈ॥ਸੇਤਾਅਕਕਾ
 ਛਲਕੁਟਿਕੈਗਸਾਨਿਚੋਇਬਿਧਿਕੀਜੈ॥ਤੀਨੇਬਸਤੁ
 ਮਿਲਾਇਏਕਕਰਿਕਪਰੇਕੋਰੰਗਦੀਜੈ॥ਬੈਠੇਓਢਮੇਹ
 ਮੋਕੋਈਬਰਖਤਮੇਹਨਭੀਜੈ॥੫੭॥ਅਥਬਾਜਤੀਢੈ
 ਲਕਦਿਸੁਮੇਨਾਮਾਵੈ॥ਗੁਗਲਾਮੋਰਬੀਸਲੇਚਨਮਿ
 ਲਿਅਰੁਪੀਪਲਕਾਪਾਨੀ॥ਕਰਕੈਲੇਪਮਛੀਜੈਢੋਲ
 ਕੁਤੀਨਬਸਤੁਲੈਸਾਨੀ॥ਦੋਨੋਪੁੜੇਸੁਕਾਇਲੇਪਕਰ
 ਕੋਈਤਾਹਿਬਜਾਵੈ॥ਸੁਨੀਏਸਬਦੁਸਤੁਸਬਦੁਕੋਢੈ
 ਲਕਦਿਸੁਨਾਮਾਵੈ॥੫੮॥ਅਥਾਮਦਿਸਟਕਰਨੇਕੀ
 ਬਿਧਿ॥ਬਨਕਾਮੋਰਾਮਾਨਿਕਰਭੁਖਾਸਾਤਦਿਵਸਜੇਕ
 ਗੀਏ॥ਪੀਸਿਕੁਟਹਰਤਾਲਮੈਨਾਂਸਿਲਗੋਲੀਕਾਰਿਕੈਧ
 ਗੀਏ॥ਭੁਖਾਮੋਰਖਾਇਕੋਗੋਲੀਬੀਰਕਰੋਸੋਲਜਾਵੈ॥

ਪਾਨੀਪੀਸਿਲਗਾਵੈਜਿਸਕੋਸੇਵਹਾਵਿਸਿਨਆਵੈ॥੫
 ੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਲੇਪਾਥਿਧਿ॥ਪਰਬਤਕਾਕਊਆਲੇਆਵੈ
 ਕਰਿਭੁਖਾਦਿਨਤੀਨਾਪੀਸਿਕੁਦਹਰਤਾਲਖਿਲਾ
 ਵੈਲੇਬੀਠਸਬਬੀਨਾਬਾਮੇਹਾਥਲਗਾਇਪੀਸਿਕਰਿ
 ਬਸਤੁਹਾਥਜੇਲੀਜੈ॥੬॥੬੦॥ਸਤਲੇਪਹੇਣੇਕੀਬਿਧ
 ॥ਕਛੁਦੇਕਾਸਿਰੁਹਾਥਪਾਇਮਿਲਿਇਨਹਿਕਾਟਿਕੋਲੀ
 ਜੈ॥ਬੀਰਬਹੁਦੀਸਮਕਾਰਿਮਾਨੈਇਨਕਾਤੇਲੁਜੁਕੀ
 ਜੈ॥ਸੋਈਤੇਲੁਮੰਗਾਇਕਾਮਨੀਜੇਛਾਤੀਹਾਥਲਗਾ
 ਵੈ॥ਹਾਥਲਗੋਕੁਚਪੇਵਹਕਾਮਨਿਸੇਵਹਵਿਸਿਨਆ
 ਵੈ॥੬੧॥ਅਥਮਿਹਰੀਕਾਪੇਦਛੁਦੇ॥ਦੁਮੁਹਾਂਸਾਪੁਮ
 ਗਾਇਮਾਰਕੈਸੁਤਰੁਪਰਸੋਰੀਜੈ॥ਡੋਰਾਕਰੈਤਾਰਦ
 ਸਵਾਦਸਪੰਥਮਾਹਿਤਨਦੀਜੈ॥ਗਲੀਰੋਕਕੈਗਾਡੈ
 ਤਾਗਾਜੈਸੇਵਿਸਿਨਆਵੈ॥ਡੋਰਾਲੰਘਜਾਇਜੇਕਾ
 ਮਨਿਰੁਪਰਜੇਨਿਤੇਧਾਵੈ॥ਲਾਘੇਉਲਦਪੰਥਸੇਕਾਮ
 ਨਿਤਬਵਹੁਰੁਪਰਸੁਕਾਏ॥ਚੁਕੈਜਤਨਰਪੁਜੈਕਰ
 ਨੀਦੇਖਗੁਰੂਕੋਲਾਵੈ॥੬੨॥ਅਥਕਾਂਣੀਸਰੁਾਦੇਖਣੇ
 ਕੋ॥ਦੇਖੇਭਵਹਬਿਰਛਕੇਉਪਰਜਾਮਨੀਆਮ੍ਰਜਮਾ
 ਵੈ॥ਲੇਆਨੈਫਲਫੂਲਮੂਲਸੇਨੀਕੀਜੁਗਤਿਸੁਕਾ

ਵੈ॥ ਪੀ॥ ਸਿਕੁਟਿ ਕੈ ਚੁਰਨ ਕੀ ਜੈ ਬਾਤੀ ਏਕ ਬਨਾਵੈ॥ ਬਾ ੧੫
 ਤੀ ਪਰੈ ਦੀ ਏਕੇ ਭੀ ਤਰ ਤੇਲ ਦੀ ਏ ਮੁਖੁ ਲਾਵੈ॥ ਜਿਸ ਜਿ
 ਸਉ ਪਰ ਪਰੈ ਉ ਜਾਲਾ ਕਾ ਨੀ ਆਖਾ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਕਹਤੇ ਮ
 ਨ ਮੈ ਅਚਰ ਜੁਲਾਗੈ ਦੇ ਖਤ ਹਾਂ ਸੀ ਆਵੈ॥ ੬੩॥ ਅਮ
 ਥਾ ਅਵਿਸਦ ਕਰਨਾ ਜੇ ਕੋਈ ਚੋਰ ਦੀ ਆਹੁ ਇਸ ਲੀ
 ਗਿਰੇ ਹਾਡੁ ਜੇ ਜਾਨੈ॥ ਸੋ ਉਸ ਕੀ ਖੋਪਰੀ ਆਨਿ ਕੈ ਤਬ
 ਹਿਖੇਲੁ ਆਹਿ ਠਾਨੈ॥ ਆਟੀ ਆਨਿ ਖੇਤ ਜੇ ਤੇ ਕੀ ਖੇਤ ਖੋਪ
 ਰੀ ਗਾਢੈ॥ ਰਾਖੈ ਆਨਿ ਖੇਤ ਕੇ ਕੋਠੇ ਜੋ ਆਟੀ ਭੁਰਿ ਛਾਡੈ
 ਜੋ ਸੀ ਦੇਵੁ ਭੁਭੁਦੁ ਪ੍ਰਯੋਗ ਬਜਾਮੈ॥ ਅਰੁ ਪਾਕੈ॥ ਚੁਨਿ ਲੀ
 ਜੈ ਜਉ ਸਭੈ ਖੇਤ ਸੋ ਘਰੀ ਪਰੀ ਪਰੀ ਵਹੁਤਾ ਕੈ॥ ਮਾਲਾ
 ਕਰੈ ਬਨਾਇ ਜਵਨ ਕੀ ਗਿਨ ਲੀ ਜਾਹਿ ਜਵ ਸਾਰਾ॥ ਅੰ
 ਰਲੇ॥ ਇਸ ਭੁਲੇਖਾ ਕਰਿ ਕੈ ਚਾਲਿ ਸਉ ਪਰਿ ਆਠਾ ਸ
 ਭੈ॥ ਅਰੁ ਤਰਸੈ ਗਿਨ ਲੀ ਜਾਹਿ ਜੈ ਕੀ ਮਾਲ ਬਨਾਵੈ॥ ਜਿ
 ਸਕੈ ਸਿਰ ਪਰ ਮਾਲਾ ਰਾਖੈ॥ ਸੋ ਵਹਿ ਦਿਸਾਇ ਨ ਪਾਵੈ॥ ਫੇ
 ਰਿ ਫੇਰਿ ਮਾਲਾ ਸਮੁਤਾਵੈ॥ ਮਾਲਾ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ॥ ਮਾਲਾ
 ਜਪੈ ਨ ਪੁਜੈ ਕਰਨੀ ਜੋ ਮਨ ਮੋਰਨ ਆਵੈ॥ ੬੪॥ ਅਥਾ
 ਫੁਰ ਪਰ ਗਾਦ ਕਰਨ ਬਿਧਾ॥ ਫੂਲ ਸਿਰ ਸਕੇ ਆਨੇ ਤੇਰਾ॥
 ਕਾਟਿ ਫੂਲਿ ਰਸੁ ਲੇਇ ਨਿ ਚੋਰਾ॥ ਰਸੁ ਸੋ ਕਪਰੇ ਉਪਰ ਲੇ
 ਖੈ॥ ਸੁਕ ਏ ਅੰਕੁ ਸੁਪਰ ਗਾਦ ਦੇਖੈ॥ ਜੇ ਬਸਤਰ ਜਲ ਭੇ

ਵੈਕੋਈ ਗਲਿਖੇਸੁ ਅਫੁਰਪਰਗਟਹੋਈ॥੧॥ਦੋਹਰਾ॥
 ਜਹਾਂਨਕਾਗਦਸੰਚਰੈਚੀਰੀਦੇਹਿਨਜਾਨਾਤਹਾਂਜ
 ਤਨੁਯਾਹਿਕੀਜੀਏਸਭੁਹਿਬਖਾਨਹਿਆਨੀ॥੬੫॥ਅ
 ਥਨਿਰਫਲੁਰੁਖਫਲੈ॥ਅਚਰਜਾਮੋਰਕਹੋਸਮਝਾਇ
 ॥ਜੋਕੋਈਮੇਸਾਜਤਨੁਕਰਾਇਗਾਦਹੀਜਬਹੀਬੱਚਾ
 ਜਨੈ॥ਬਿਸਮਲਹੋਇਨਪੀਰਜੁਗਨੈ॥ਕਾਫਿਕਲੇਜਾ
 ਜਤਨਸੁਕਾਵੈ॥ਕੂਟਿਸੁਕਿਮੈਦਾਹੁਇਜਾਵੈ॥ਸੌਰਮ
 ਰਚਾਅਰੁਪੀਪਾਲਿਲੀਜੈ॥ਕੂਟਿਕਪਰਫੁਨਿਮੈਦਾਕੀ
 ਜੈ॥ਚਾਰੇਬਸਤੁਰਲਾਵੈਮੇਲਿ॥ਤਬਕਰਿਰਾਖੈਮੇਸਾ
 ਖੇਲੁ॥ਨਿਰਫਲੁਰੁਖਦੇਖੀਏਜਾਹੀ॥ਭੁਰਕੈਮੂਰੀਮਾ
 ਰੈਤਾਹੀ॥ਮਾਰਤਾਬਿਧਿਕੀਕ੍ਰਿਪਾਜੁਪਾਵੈ॥ਫਲਾਮਰੁ
 ਫੁਲਤੁਰਤੁਹੁਇਆਵੈ॥੬੬॥ਅਥਨਿਰਜੀਵਕੇਸੁਰ
 ਜੀਵਾਇਖਾਵੈ॥ਜੋਕੋਈਘੋੜਾਬਿਸਮਲਕਰੈ॥ਤਾਂਕਾ
 ਮਾਨਿਕਲੇਜਾਪਰੈ॥ਕਾਟੈਨਾਨਾਕਾਰਿਸੁਕਲਾਇ॥
 ਕਪਰਫਾਂਨਿਕੀਜੈਜੁਬਨਾਇ॥ਜੈਕਾਮਾਟਾਤਾਹਿਮਿ
 ਲਾਇ॥ਮੇਸੇਮਿਲੇਏਕਹੁਇਜਾਇ॥ਜਬਘੋਲੈਤਨ
 ਮਰਦਨਕਰੈ॥ਉਤਰੈਮੇਲੁਸੁਕਾਇਸੋਧਰੈ॥ਮੇਲੁਸੁਕੈ
 ਜਲਥਾਪੈਜਬੈ॥ਉਤਿਕੈਚਲੈਗਿਜਾਈਤਬੈ॥੧॥
 ਦੋਹਰਾ॥ਬਿਨੁਜੀਅਪਸਕੈਜੀਉਜੀਆਤੇਹੀਜੀਉਛੀ

ਨਾਸਕੇਨਕੇਈਬਰਜਕੈਕਰੈਜੁਚਾਚੈਕੀਨਾ॥੬੭॥ਅ ੧੬
 ਬਕਾਇਆਂਕਲਪਬਿਧਿਕਾਲਾਕਾਗੁਬਸੇਜੋਬਨ
 ਮੈਨਾਮਕਰਾਇਕਹਾਵੈ॥ਅੰਡੇਦੇਇਬਿਰਛਪਰਿਜ
 ਬਹੀਦੇਖਤਹਾਂਸੋਆਵੈ॥ਬਡੇਤੋਰਿਨਿਕਾਸੈਚਕੁਲਾ
 ਕਾਢਿਏਕਸੋਆਨੈ॥ਕਾਯਾਕਲਪਜਤਨਸਿਧੋਕਾ
 ਸਿੱਧਹੋਇਸੋਜਾਨੈ॥ਜਬਲਗਪੰਖਨਬਾਹਰਿਆਵ
 ਹਿਤਬਲਗਚਕੁਲਾਲੀਜੈ॥ਲੇਟਾਏਕਬਨਾਇਲੇ
 ਹਕਾਤਬਾਹਜਤਨੁਕਰੀਜੈ॥ਚੋਚਕਾਇਕਾਏਨਖੁ
 ਦਹੁਪਗਾਅੰਤਾਵਲਿਕਾਰਿਬਾਹਰਿਆ॥ਐਰਸਬੈਤਿਹ
 ਜਤਨਬਨਾਵੈ॥ਮਾਸੁਚਾਮੁਇਕਰਾਹਰਿ॥ਚਕੁਲਾਬਾ
 ਹਿਲੋਹਕੇਲੇਟਾਮੁਖਨਿਮੁੰਦਕੈਮੁੰਦੈ॥ਪੱਕਾਪੇਡੁਨੀਮੁ
 ਕਾਪਾਵੈਗਾਥੁਏਕੁਭੁਰਿਖੋਦੈ॥ਪੇਡੁਨੀਮਕਾਤਬਲਗ
 ਖੋਦੈਗੀਰਬੀਚਕਾਕਾਵੈ॥ਤਿਸਕੈਬੀਚਧਰੈਲੇਲੇ
 ਟਾਜੁਗਤਿਕਰੈਸੁਖਬਾਢੈ॥ਐਰਨੀਮਕਾਕਾਰਕਾਇ
 ਕੈਡੁਟਾਰੋਕਕਰਿਲਾਵੈ॥ਗੋਬਰਾਐਰਪੋਲਮਾਦੀਸੋ
 ਮੁੰਦੈਪਵਨਨਜਾਵੈ॥ਪੈਰੈਜੰਤੁਨਕੀਦੀਮਾਵੈਪੈਡੁਪੈ
 ਨੁਨਪਾਵੈ॥ਕਰੈਮਾਸਾਡੁਛਮਾਸਾਬੀਤੈ॥ਮਾਘਮਾਸਜ
 ਬਾਆਵੈ॥ਆਵੈਸੀਤਿਪਰੈਜੋਪਾਲਾਖੋਦਖੇਤਸੇਕਾ
 ਢੈ॥ਗਾਲਿਕੈਮਾਸੁਰਹੈਲੇਦੈ॥ਮੋਮਪਸੇਜੋਤਸੁਬਾਢੈ॥

ਏਕਦਾਂਕਲੋਟੇਸੋਕਾਢੈ ਤੇਲਪਾਨਪਰਿਲਾਵੈ॥ ਪੱਕਾਪਾਨ
ਨਾਗਬਲੀਕੀਬੀਰੀਕਰਿਮੁਖਪਾਵੈ॥ ਖਾਤੇਬੇਰਿਘਰੀਦ
ਇਬੀਤਹਿਤਪੁਨੀਦਸੋਮਾਵੈ॥ ਮਾਠਪਹਿਰਜੋਮਦਕੀ
ਨਾਈਲਹਰਾਮਮਲਕੀਧਾਵੈ॥ ਜਿਸੀਬੇਰਿਯਹਿਮੇਖ
ਦਖਾਵੈਉਸੀਬੇਰਿਫਿਰਿਜਾਗੈ॥ ਜੇਬਨਨਯਾਮਾਨਿਦਰ
ਸਾਵੈਸੁਕਰਿਬੁਢੇਪਾਭਾਗੈ॥ ਤਾਤੇਨੀਰਨਾਇਕੈਬੈਠੈਦੁਪ
ਭਾਤਸੋਖਾਵੈ॥ ਭਰੈਪੇਦਉਪਜੈਸੁਖਤਨਮੈਜੇਬਨਕਾਰਸੁ
ਪਾਵੈ॥ ਲਾਗਤਹਾਥਬਾਰਸਭਉਖਰਹਿਰੈਨਰੋਮਾਤਨ
ਮੋ॥ ਸੁਰਗੀਮਦਹਿਤੁਚਾਤਨਪਲਦੈਰੋਮੋਰੋਮਸੁਖਪਾਵੈ॥
ਬਿਨਹੀਬਿਦਾਬੁਢੇਪਾਭਾਗੈ॥ ਦੋਰਬਾਲਪਨੁਮਾਵੈ॥ ਅੰ
ਸੀਜੁਗਤਿਸਿਧਪੇਜਾਨਹਿਕਰੈਸਿਧਸੋਕਹੀਏ॥ ਕਾਆ
ਕਲਪਮਾਰਬਲਬਾਢੈਜਗਜੀਵਨਸੁਖਲਯੀਏ॥ ਕ
ਰਨੀਕਰਨਹੋਇਮਨੁਕਾਹਲਕਰਹਿਤਬਾਹਿਸੁਖਪਾਵੈ॥
ਜਬਲਗਜੀਅੰਸੇਜਸੁਖਸੇਵੈਜੇਯਹਮਨਮੋਮਾਵੈ॥
੬੮॥ ਅਥਬੇਸੁਪਕਰਨਬਿਧਿ॥ ਜਬਹੀਗਤਿਸੁਰਤੀਆ
ਵੈਮਾਨਸਮੁਆਜੁਹਈ॥ ਭੁਲੀਏਕਗੁਗਲਕਾਵਾਂਕੇਮੁਖ
ਬਾਹੈਜੋਕੋਈ॥ ਬੀਤੈਗਤਿਡਲੀਮੁਖਬਾਹੈਭੋਰਕਾਢਿਕੈ
ਲੀਜੈ॥ ਫਿਰਿਮਾਨਕੀਮਾਗਿਮੰਗਾਵੈਤਾਪਰਪੁਨੀਦੀ
ਜੈ॥ ਜਾਂਕੇਮਾਂਗਪੁਆਵਹਲਾਗੈਸੇਬੇਸੁਧਹੋਇਜਾਈ॥

ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ਤਬ ਲਗ ਜਬ ਲਗ ਤਾ ਤੇ ਨੀਰਾ ਮਨਾਈ ॥ ੬੯ ॥ ੧੭

ਅਥਾ ਬਿਚਾਰਿ ਇਸ ਤੀਬੰਦ ਕਰਨੀ ॥ ਜੇਕਾ ਮਨਿ ਬਿ
ਰਚਾਰਿ ਬਿਰੁਪੀ ਕਲਹਿ ਕਲੀ ਕਲਗਾਵੈ ॥ ਤਬ ਯਹ ਜ
ਤਨ ਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ ਫਿਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਕਾਟਿ ਗਿਲ
ਹਿਰੀ ਕਾਨ ਰੁਲੀ ਜੇ ਜੇ ਸੇ ਪਰੈ ਨ ਭੇਗਾ ॥ ਤਾ ਕਾ ਲਿਗੁ ਸੁਕਾ
ਇਕਟਿ ਕੈ ਤਾ ਹਿਖਲਾਵੈ ਥੋਗਾ ॥ ਪਿੰਤਾ ਕਾ ਢਿਸੁ ਕਾ ਇਕਟ
ਕਾਰਿ ਜੋ ਕੋਈ ਤਾ ਹਿਖਲਾਵੈ ॥ ਜਬ ਲਗ ਜਗ ਮੇ ਜੀ ਮੇ
ਜਨ ਮਭਗਿ ਫਿਰਿ ਪਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ੭੦ ॥ ਅੰਗੁ ਜੋ
ਬਿਨੁ ਲੰਜਾਰ ਹੈ ਕਾ ਮਨੀ ਲਾਜਨ ਤਾ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਮੂਲ ਲ
ਜਾਲੁ ਖਤੀ ਤਾ ਕੇ ਲੰਜਾ ਮਨ ਮੇ ਹੋਈ ॥ ਮੇਸਾ ਜਤਨੁ
ਬਚਿੰਦ ਕਰਤੀ ਲਾਜਨ ਕੀ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ੭੧ ॥ ਅਥਾ ਅੰਡੇ
ਕਾ ਚਿਤਾ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪੁਰਾਨਾ ਸਿਰਕਾਲੇ ਇਹ ਨਵ
ਸਾਦਰ ਪੁਨਤਾ ਮਾਹਿ ਦੇਇ ॥ ਬਹੁ ਗਭਿਲਾਵੈ ਕਾਰੁ ਸਾਮਾ
ਨੈ ॥ ਤੀਨੇ ਬਸਤੁ ਬਗਾਬਰ ਸਾਨੈ ॥ ਅੰਡੇ ਪਰਲਿਖਿਆਂ
ਕਸੁ ਕਾਵੈ ॥ ਸਹਜਾ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਬਾਹੁ ਪਕਾਵੈ ॥ ਅੰਡਾ
ਛੀਲ ਜੁ ਦੇਖੈ ਕੋਇ ॥ ਉਪਰਲਿਖਾ ਸੁਪਰਗਟ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਅੰਡੇ ਉਪਰਿ ਜੋ ਲਿਖਾ ਭੀ ਤਰ ਪਰਗਟ ਹੋਇ ॥
ਐਰ ਜੁਗਤਿ ਦੂਜੀ ਕਹੈ ਜੋ ਕਰ ਦੇਖੈ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥
ਕਰੈ ਕਬੂਤਰ ਕੇ ਜਤਨ ਜੇਰੰਗ ਉਜਲ ਹੋਇ ॥ ਮੇਸਾ ਜੁ

ਗਲੜ

ਗਤਿ ਜੁ ਕੀਜੀਏ ਜਗਤ ਅਚੰਭੁ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਆਦਿ ਨ ਕੋਤਾ
 ਰੇ ਦੇਖੇ ॥ ਸੁਰਮਾ ਸੇਤ ਮੰਗਾ ਵੈ ਕੋਈ ॥ ਆਛਾ ਪੀਸਿ ਪਰਾਵੈ
 ਸੇਈ ॥ ਫੁਲ ਅਗਸਤ ਜੈ ਤਰਸੁ ਲੇਇ ॥ ਤਾ ਮੇਰਾ ਖੈ ਸੁ
 ਰਮਾ ਭੋਇ ॥ ਤਿਨ ਦਿਵਸ ਤਹਿ ਰਸ ਮੇਧਰੈ ॥ ਬਹੁ ਰਿਪੀ
 ਸਿਕਰਿ ਮੈ ਦਾ ਕਰੈ ॥ ੧ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੇ ਸੁਰਮਾ ਮੰਜਰ ਕ
 ਰੈ ਡੀਠਿ ਸਾਮੁ ਹੀ ਗਾਖੁ ॥ ਆਦਿ ਨ ਕੋਤਾ ਰਾ ਦੇਖੀ ॥ ਮੇਜੁ ਗ
 ਤ ਭਰੈ ਤਿਹ ਸਾਖਾ ॥ ੨ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਸੁ ਕਾਛੈ ਜੋ ਪਾਜ ਕਾ
 ਕਾਗਰ ਲਿਖੇ ਜੁ ਕੋਇ ॥ ਕਾਗਰ ਸੇ ਕੈ ਆਗਸੈ ਅਛਰ
 ਪਰਗਟ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਅਛਰ ਅਮਰ ॥ ਮੇਟਾ ਵੈ ਜੋ ਤਿਲ
 ਕਾ ਤੇਲਾ ॥ ਆਨਿ ਮੇਮੁ ਤਿਹ ਭੀਤ ਰਿਮੇਲੁ ॥ ਪਾਥਰ ਚੂ
 ਪਰ ਲਿਖਾ ਜੁ ਹੋਇ ॥ ਸਿਰਕਾ ਸੇ ਜੋ ਧੈ ਵੈ ਕੋਇ ॥ ਤੀਨ
 ਦਿਵਸ ਪਰਿ ਧੈ ਆਇ ॥ ਮਿਟਹਿ ਨ ਅਛਰ ਜਨ ਮੁਸਿ
 ਗਇ ॥ ੪ ॥ ਚਾਂਦ ਦੇਖੇ ॥ ਏਕਤਾ ਸਤਾ ਬੇਕਾ ਹੋਇ ॥ ਤਾ
 ਕੋ ਕਲਈ ਕਰੈ ਜੁ ਕੋਇ ॥ ਤਾ ਸਾ ਆਨਿ ਪਾਨੀ ਸੇ ਭਰੈ ॥ ਤਾ
 ਕੇ ਬੀਚਾ ਆਰਸੀ ਧਰੈ ॥ ਪੁਰ ਬਾਦਿ ਸਾਤਾ ਸਲੈ ਧਰੈ ॥ ਪ
 ਸਚ ਮਓਰ ਪੀਠ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਪੁਰੀ ਦੇਇ ਦਿਨ ਪੀਅਰਾ ਦੇ
 ਖੈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਚੰਦ ਵੈ ਜਕਾ ਪੇਖੈ ॥ ਵਹੁਤਾਰੇ ਯਹ ਦੇਖੈ ਚੰ
 ਦਾ ॥ ਜੈ ਸੈ ਮਿਟੈ ਹੀ ਏਕਾ ਦੰਦਾ ॥ ੫ ॥ ਤੀਰ ਚਲਾਵਨਾ ॥ ਪੰ
 ਖ ਉਕਾ ਬਾ ਮੰਗਾ ਵੈ ਕੋਇ ॥ ਕੈ ਤੇ ਕਰਗਸ ਕਾ ਪਰ ਹੋਇ ॥

ਤਿਨ ਪੰਖ ਨ ਸੋ ਪਾਠ ਹਿਤੀ ਗਾਖੇਲ ਕਰੈ ਪਾਰਿ ਮਨ ਮੇਧੀਰ ੧੮
 ॥ ਮਾਰੈ ॥ ਮਾਨਿ ਨਿਸਾਨਾ ਪਰੈ ॥ ਮਛਲੀ ਕੇ ਕਾਂਟੇ ਸੋ ਰੁਰੈ ॥
 ਤੀਰ ਚਲਾਵੈ ਸਨ ਮੁਖ ਆਇ ॥ ਚੁਕੈ ਨਹੀ ਮਾਰਿ ਲੇਨਾ
 ਇ ॥ ੧ ॥ ਮਥ ਪਨਿਹਾਰੀ ਕੋ ਹਸੈ ॥ ਸੋ ਪਨਹਾਰੀ ਕੋ ਦੁਖ
 ਦੀਜੈ ॥ ਇਤਨ ਜਤਨ ਜਾਨਿ ਕੈ ਕੀਜੈ ॥ ਚੋਚੇ ਕਾ ਦਿਕਰ
 ਗਸਕੀਲੀਜੈ ॥ ਕੈਉ ਕਾ ਬਕਾਸੀ ਸੁਧ ਗੀਜੈ ॥ ਏਕ ਚੋਚੇ
 ਸੋ ਖੇਚੈ ਲੀਕਾ ॥ ਜੈ ਸੋ ਖੇਲਹੋ ਇਯਹ ਠੀਕਾ ॥ ਲੀਕਲਾਂ
 ਪਪਨਿਹਾਰੀ ਜਾਇ ॥ ਗਗਰੀ ਫੁਟੈ ਲੋਗ ਹਸਾਇ ॥ ਕੈ
 ਗਗਰੀ ਛੁਛੀ ਦਿਖਰਾਵੈ ॥ ਵੇਹਰਾ ॥ ਜੈ ਫਿਰਿ ਕੈ ਚਾਲੈ
 ਤਗਨਿ ਪਰੈ ਨਤਾ ਪਾਰਿ ਪਾਇ ॥ ਹਾਸੀ ਹੋਇ ਨ ਜਗਤ ਮੇ
 ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਮਛਲੀ ਉਪਜਹਿ ॥ ਪ
 ਹਿਲੇ ਅੰਡ ਮਛਿਕਾ ਮਾਨੈ ॥ ਪਿੰਤਾ ਬਾਹਿ ਮਛਿਕਾ ਸਾ
 ਨੈ ॥ ਮਾਟੀ ਬਾਹਿ ਖੇਤ ਕੀ ਮਲੈ ॥ ਪਰੈ ਸੁਕਾਇ ਖੇਤ ਜੋ
 ਫਲੈ ॥ ਚੁਟਕੀ ਕਰਿ ਜਲ ਭੀਤ ਰਿਝਾ ਲੈ ॥ ਗਜ ਬਜਾ
 ਇ ਮਛਲੀ ਵਹ ਚਾਲੈ ॥ ੧ ॥ ਮਥ ਮਾਰਸੀ ਮੈ ਅੰਗੂ
 ਪਦੇਖੈ ॥ ਲਾਲ ਕਨੇਹ ਫੁਲ ਕੇ ਰਸ ਮੈ ਮਰੁ ਰੇਲਾਰਸ
 ਬਾਹੈ ॥ ਮਮਲ ਬੇਤਰਸੁ ਮਾਨਿ ਮਿਲਾਵੈ ਏਤੀ ਨੇਸ
 ਮਗਾਹੈ ॥ ਇਨ ਸੋ ਮਾਨਿ ਮਾਰਸੀ ਮਾਜੈ ਤਬ ਯਹ ਰੂ
 ਪਾ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਹਸਤਿ ਉਟਪੈ ਰੂਪ ਮੈ ਗਦਗਾ ਦਿਸਾਇ ਮਾ

ਹਿਸਰੁਆਵੈ॥੧॥ਮੈਰਬਿਧਿਸੁਕਰਕਾਖੁਰੁਮੈਰਬੈ
 ਲਕਾਖੁਰਘੋੜੇਕਾਲੀਜੈ॥ਬਾਂਦਰਕਾਨਖਾਮੈਰਉਟਖੁ
 ਰਪਾਂਚਇਕੜਕਰੀਜੈ॥ਹਾਂਡੀਮੇਲਿਮੁੰਦਢਪਨੀਸੋਬਾ
 ਹਰਿਪ੍ਰੀਆਨਾਮਾਵੈ॥ਗਜਪੁਟਗਰੁਹਾਂਤਰਈਧਨਸੋ
 ਦੇਕਰਿਮਗਨਿਜਗਾਵੈ॥ਜਲਜਬਰਾਖਹੋਇਹਾਂਡੀ
 ਮੇਕਾਢਿਕਪਰਛਾਨਿਕੀਜੈ॥ਬਾਹਿਘੋਲਿਮੈਡੁਕਕੀ
 ਚਰਬੀਦਰਪਨਲੇਪਨਦੀਜੈ॥ਸਨਮੁਖਕਰੈਜੁਦਰ
 ਪਨਕੋਈਪਸੁਕਾਰੁਪਾਦਿਖਾਵੈ॥ਫਿਰਮਾਡੈਜੇਰਾਖਾਅ
 ਵਾਕੀਪਾਹਿਲੀਮੁਗਤਿਪਾਵੈ॥੨॥ਅਗਨਬਿਧਿਸੇ
 ਤਰੰਗਕਾਮੈਡੁਕਪਾਵੈਮਾਰੈਤਾਹਿਸੁਕਾਵੈ॥ਸਤਿਬੋਰਿ
 ਜਲਮੇਫਿਰਿਭੇਵੈਪੀਸੈਫੇਰਿਸੁਕਾਵੈ॥ਬਲਤੀਅਗ
 ਨਿਮਾਹਿਜੇਬਾਹੈਸੀਤਲਹੋਇਸੁਆਗੀ॥ਫਿਰਨਹਿ
 ਜਲੈਜਲਾਵੈਕੋਈਜਾਨਹੁਪਾਲੈਪਾਗੀ॥੧॥ਮੈਰਬਿ
 ਧਿਮੂਲਬੈਤਕੀਖੋਦਮੰਗਾਵੈਜੇਤੀਮਨਮੈਆਵੈ॥
 ਘੇਰੇਕੇਖੁਰਭੀਤਕਬਾਹੈਵਾਹਿਪ੍ਰੀਮਨਬਾਹਰਿਆਵੈ॥
 ਕਪਰਾਰੁਈਨਬਾਹੈਸਿਲਕੈਜੇਚੋਬਾਈਲਾਵੈ॥੩॥
 ਅਥਜਲਬੰਧਨਾਸੇਨਾਕਰੁਖੁਕਾਦੀਏਜਾਦਿਨਕਾ
 ਠਮਾਂਗਿਕਰਿਲੀਜੈ॥ਕਾਰੀਗਰਬਿਸਕਰਮਾਜੈਸਾਛੇ
 ਲਿਖਗਾਉਕੀਜੈ॥ਪਾਹਿਰੈਪਾਉਖਗਾਉਦੋਨੋਜਲਉਪ

ਰਿਜੇਧਾਵੈ॥ ਜਲਕੀਬਾਟਚਲੇਬਹੁਤੇਰਾਜਲਤਿਹਿਨੁ ੧੯
 ਹਿਰਿਜਾਵੈ॥ ੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਪਕੋਗਾਵਾਪੀਉਦੁਧਸੇਉ ਬੋਹਰ
 ਡੰਕਾਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਲੇਹੂਦਮੁਹਾਂਨਾਗੁਮਾਰਿਕੈਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸਮਿਲਾਵੈਓਹੂਚਾਰੇਬਸਤੁਪੀਸਿਨਾਨੀਕਰਿਚਰਮ
 ਲੇਖਜੇਕਰੀਏ॥ ਆਵਜਮਫੈਬਜਾਵੈਤਿਹਰਾਸਰਪ
 ਲਹਰਜਲਭੁਰੀਏ॥ ਆਵਜਸਬਦਜਾਇਜਤਾਈ
 ਰਹੈਨਬਿਖਕਾਕਾਮਾਕੈਆਵਜਕੈਫਲਦਾਆਵੈਸਬ
 ਦਸਕਾਮਾ॥ ੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੈਗਨਕਾਫਲਪੇਰੇਫਲਕੀਬਰਬ
 ਰਹੈਇ॥ ਜੇਚਾਹੈਬੈਗਨਕੀਬਾਰੀਬਡੇਬਡੇਫਲਲਾਗੈ
 ॥ ਇਕਬਾਰੀਏਕਬਖਿਆਨਕਰੇਗਾਸਮਤੁਲੀਜੀ
 ਓਆਗੈ॥ ਬੈਗਨਬੀਜਮੰਗਾਇਬੀਨਕੈਸਹਤਪੀਉ
 ਮੇਬਾਹੈ॥ ਸਾਤਦਿਵਸਤਿਹੰਤੀਤਰਿਰਾਖੈਕਰਪਦਮਲੈ
 ਸੁਗਾਹੈ॥ ਦਿਵਸਆਠਏਬਾਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਰਮਲਕੈ
 ਧਰੀਏ॥ ਪੇਠਾਬੇਲਜਈਜੋਲਾਗੈਛਿਦ੍ਰਤਾਹਿਮੇਕਰੀਏ
 ॥ ਬੈਗਨਬੀਜਾਛਿਦ੍ਰਮੇਬਾਹੈਗੋਬਰਸੇਮੁਖਮੀਚੈ॥ ਨੀ
 ਕੀਜੁਗਤਿਜਾਨਿਕਰਿਬੇਲੀਨਿਤਪਾਨੀਸੇਸੀਚੈ॥ ਪੇ
 ਠਾਬਡਾਹੋਇਰੁਤਬੀਤੈਬੇਲਸੁਕਾਫਲਬਾਫੈ॥ ਤਬ
 ਵਹਿਪੇਠਾਚੀਰਬੀਚਸੇਬੀਜਸੁਬੈਗਨਕਾਫੈ॥ ਕਾਫੈ
 ਬੀਜਸੁਕਾਇਪੁੱਪਸੇਰੁਤਾਆਵੈਤਬਬੇਵੈ॥ ਲਾਗੈਫੂ

ਲਫਲੈ ਜਬ ਬਾਗੀ ਪੇਠਾ ਸੋਫਲ ਹੋਵੈ॥ ਅਚਰ ਜਨ ਨਾਹਿ
 ਸਬੈ ਕੋ ਉਜਾਨੈ ਜਗ ਉਪਖਾਨਾ ਕਰੀਏ॥ ਬਡੇ ਹੋਤ ਕਛੁ ਬ
 ਰਨ ਲਾਗੈ ਬਡੇ ਸੰਗ ਜੋਰ ਹੀਏ॥ ੧॥ ਅਥ ਬੀਜ ਬਿਨ ਫ
 ਲ ਹੋਇ॥ ਬੈਗਨ ਬੀਜ ਮੈ ਰਪੇ ਠੇਕੇ ਦੋਇ ਇਕੰਤ ਰਪਗੀ
 ਏ॥ ਪੇਠੇ ਕਾਰ ਸੁਬਾਹਿ ਦੋਇ ਮੈ ਕਰ ਪੁਟ ਮਰਦ ਨ ਕਰੀਏ
 ॥ ਅੰਨ ਯੁਭੇ ਦਾ ਜਹਾਂ ਮਸੇਲਾ ਬੀਠਾ ਮਡਾ ਰੈ ਬੀਨ ਤਹਾਂ
 ਸੋਲੀ ਜੈ॥ ਕੈਦਾ ਮਨ ਕੈ ਲਹਿ ਗਾਤੁ ਰਹਿ ਮਾਨਿ ਸੁਧੁ
 ਨੀ ਦੀ ਜੈ॥ ਬੀਠਾ ਮਸੇਲਾ ਧੁਨੀ ਲਾਗਤ ਤਬ ਯਹਿ ਖੇਲੁ
 ਦਿਖਾਵੈ॥ ਰੁਮ ਲੋਕ ਜੋ ਗਾਹ ਕਨਾਹੀ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਸੇਆ
 ਵੈ॥ ਜੇ ਮਾਂਗੈ ਸੋ ਦੇਇ ਦਾ ਮਗਨਿ ਬਾਢੀ ਲੋਕ ਰਿਜਾ
 ਈ॥ ਤਬ ਯਹ ਕਾਮ ਸਵਾਰਨ ਕਾਰਨਾ ਸਿਧੁ ਜੁਗਤਿ
 ਬਨਾਈ॥ ੧॥ ਅਥ ਜੁਵਾਜੀ ਤਨੇ ਕੀ ਜੁਗਤਾ॥ ਜੋ ਕੋਈ
 ਚਾਹੈ ਜੀਤ ਜੂਏ ਕੀ ਤਬ ਯਹਿ ਜੁਗਤ ਬਨਾਵੈ॥ ਕਦੂ ਮੂ
 ਲ ਜਾਇ ਪਰ ਨੀਤ ਲਖੋ ਦਿਆਨਿ ਕੈ ਲੁਯਾਵੈ॥ ਪਰ ਨੀ
 ਤ ਲੇਜਾਇ ਉਤਰ ਦਿਸਾ ਮੂਲ ਖੋਦਿ ਸੋਲੀ ਜੈ॥ ਲੇਤੀ
 ਬੈਰਿਨ ਦੇ ਕੈ ਕੋਈ ਤਬ ਯਹਿ ਜਤਨ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਮੈਰ ਭੰਗ
 ਰਾ ਮੂਲ ਬਤਾਂ ਉਏ ਕੈ ਗੁਨ ਦੁਹ ਕੇਰਾ॥ ਬਾਪੈ ਪੁਰਖ ਹਾਥ
 ਦੰਛਨ ਸੇ ਜੁਵਾਜੀ ਤਬ ਹੁਤੇਗਾ॥ ਜੋ ਕੋ ਉਨ ਰਿਜੁ ਵਾਖੇ
 ਲਨ ਕੇ ਹਾਥ ਬਾਏ ਸੋ ਪਾਰੈ॥ ਚਾਰੇ ਦਾ ਉਜੀਤ ਕੇ ਤੇਰੇ

ਕੇਦਾਉਨਹਾਰੇ॥ ਜੁਗਤਜਤਨਕਰਿਖੇਲਨਬੈਰੈਸਮ २੦
 ਸੁਸੁਪਾਸਾਮੇਲੇ॥ ਗੁਰੁਕੀਸੇਵਾਆਪਨਚੁਕੈਖੇਲਗਏ
 ਕੋਖੇਲੇ॥ ੨॥ ਅਥਸਤਨਕਾਮੁਖਮੁਦੈ॥ ਬੰਗਕਾਦੰਤ
 ਆਨਚੋਹਰਕਾਤਾਇਤੁਕਰਿਕੈਬਾਂਪੈ॥ ਜਿਸਕੀਰੁਜਾ
 ਸੀਸਯਹਿਤਾਇਤੁਬਚਨਬਾਨਕਰਿਸਾਂਪੈ॥ ਸਤ੍ਰਮਿੰ
 ਤਕੇਦੁਖਨਬੋਲੈਜੋਬੋਲੈਸੋਹਾਰਾ॥ ਮੁਖਮਰੁਮਨਕੇ
 ਮੁਦਿਸਤ੍ਰਕੇਦੀਆਲੇਹਕਾਤਾਰਾ॥ ੧॥ ਮੁਖਬੰਧੈ॥
 ਦੀਦਾਠੀਲੁਕਬੂਤਰਕੇਗਏਕਏਕਜੇਪਾਵੈ॥ ਤਾਇ
 ਤੁਕਰਿਕੈਬਾਂਪੈਕੋਈਸਭਾਜੀਤਿਕਰਿਆਵੈ॥ ਜਲ
 ਸੂਕਰਕਾਦਾਂਤਮੰਗਾਵੈਆਨਿਪਾਸਜੇਧਰੀਏ॥ ਮਿੰਤ੍ਰ
 ਸਭਾਮੇਆਦਰਪਾਵੈਸਤ੍ਰਸਭਾਕੋਹਰੀਏ॥ ੨॥ ਅਥ
 ਅਭੈਹੋਣਕੋ॥ ਸੁਰਜਰਿਹਨਹੋਇਜਿਹਬੇਲਾਮੇਰਸਿ
 ਖਾਲੇਆਵੈ॥ ਭੂਤਪ੍ਰੇਤਨਾਲਾਗੈਤਿਸਕੇਜਾਂਕੇਗਲੇਬੰ
 ਧਾਵੈ॥ ਰਹੇਅਕੋਲਾਪਰਬਨਮਾਂਹੀਭੂਤਨਭਾਉਦਿਖਾ
 ਵੈ॥ ਦੁਧਦਹੀਕੋਦਿਸਦਨਲਾਗੈਖਾਇਖੀਰਮੁਖਲਾਵੈ
 ॥ ੧॥ ਅਥਜੰਜੀਰਦੂਦਨਕੋ॥ ਚਾਹੈਲੋਹਪੈਰਕਾਦੁਟੈਅ
 ਰੁਸਾਂਕਰਬੰਦਖੇਲੈ॥ ਕਰਨੀਵਹੈਜਤਨਸੇਕੀਜੈਜੋਕ
 ਛੁਗੁਰਮੁਖਬੋਲੈ॥ ਪੰਛੀਜੋਕਦਨਾਸਕਹਾਵੈਨੀਲਕੀ
 ਠਸੋਕਹੀਏ॥ ਆਵੈਦਿਵਸਦਸਹਿਰਾਜਾਂਦਿਨਸੁਭ

ਦਰਸਨ ਕੇ ਚਹੀਏ ॥ ਜੇ ਬਨ ਮਾਹਿ ਘੋਸ ਲਾਲਾ ਵੈ ਜਾਇ
 ਠਾਉ ਸੋ ਲਹੀਏ ॥ ਮਨ ਮੋਰਾ ਖਜੁ ਗਤ ਯਹ ਕੀਜੈ ਭੇਦੁ ਨ
 ਕਾਹੂ ਕਹੀਏ ॥ ਅੰਤੁ ਦੇਇ ਨਿਕਾਲੈ ਚਿਕੁਲਾਤ ਬਯਾਹਿ
 ਜਤਨ ਬਨਾਵੈ ॥ ਪਤਲੀ ਸਾਂਕਰ ਕਰੈ ਲਾਹਿ ਕੀ ਪਾਉ ਦੇ
 ਇਕੇ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਂਕਰ ਪਰੈ ਪਾਉ ਦੁਇ ਚਿਕੁਲਾ ਰਹੈ ਬੀਦਮੇ
 ਸੇਈ ॥ ਭਏ ਸੁਪੰਖ ਉਡਨ ਪੰਖੇ ਰੂਪੇ ਉਡਿ ਸਕੈ ਨ ਕਈ ॥
 ਤਬ ਕਟਨਾਸਾ ਮਾਨਿ ਕੈ ਕਾਠੀ ਦੁਹ ਕੇ ਪਾਉ ਛੁਹਾਵੈ ॥
 ਸਾਂਕਰ ਦੁਕਦੁਕ ਜੋਇ ਛੁਟੈ ਚਿਕੁਲਾ ਮੁਕਤ ਸੁਪਾਵੈ ॥
 ਪੰਛੀ ਉਡਹਿ ਜਾਹਿ ਬੁਨ ਉਪ ਬੁਨ ਰਹੈ ਘੋਸ ਵਾਗੀਤਾ
 ॥ ਜਿਹ ਯਹ ਜਤਨ ਬਨਾਯਾਹਿ ਤਕਰਤਿ ਨ ਪਗਬੰਧਨ
 ਜੀਤਾ ॥ ਕਾਠੀ ਸਬੈ ਉਤਾਰ ਘੋਸ ਵੈਲ ਘੁਦੀ ਰਘੁ ਜੋਪਾ
 ਵੈ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਗਿਗਹਿ ਬਿਰਛ ਕੇ ਤਰਹਰਿ ਚੁਨਿ ਕੈ ਨੀਰਬ
 ਹਾਵੈ ॥ ਜੇ ਬਹਿ ਚਲੈ ਨੀਰ ਕਾਠੀ ਕੇ ਤਰਹਰਿ ਜਾਨ ਸੁ
 ਦੀਜੈ ॥ ਜੇ ਬਹਿ ਓਜਾਨ ਉਪਰਹਰਿ ਪਾਇ ਸੁ ਕਾਠੀ ਲੀ
 ਜੈ ॥ ਤਬ ਵਹਿ ਕਾਠੀ ਨਾਗਹੋਇ ਕਰਿ ਫਨਿਕਾਢੈ ॥ ਮ
 ਰੁਪਾਵੈ ॥ ਸੀਕਨ ਕਰੈ ਨਿਭੁ ਰਹੁਇ ਗਹੀਏ ਜੈ ਸੇ ਜਾਨਨ
 ਪਾਵੈ ॥ ਕਾਠੀ ਮਾਨ ਛੁਵਾਇ ਪੈਰ ਕਹੁ ਸਾਂਕਰ ਗਲਪ
 ਗਛੁਟੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਫਿਰ ਬੀਦਨਾ ਮਾਵੈ ਜੇ ਯਹ ਬੰ
 ਧਨ ਦੂਟੇ ॥ ੧ ॥ ਮੈਗ ॥ ਕਾਗ ਕਬੂਤਰ ਮੈਗ ਮੈਗ ਕੀ ਬੀ

ਠਜੁਗਿਰਗਿਰਲੀਜੈ॥ ਚਾਰੇਬਸਤੁਮੰਗਾਇਜੁਗਤਿਸੇ ੨੧
 ਪੀਸਿਐਕੰਤਰਕੀਜੈ॥ ਜਲਸੇਪੀਸਿਕੀਜੀਏਲੇਪਨ
 ਸਾਂਕਰਲੇਪੁਜੁਲਾਰੈ॥ ਸਾਂਕਰਿਦੂਕਦੂਕਹੁਇਦੂਦੈਪਗ
 ਕਾਬੰਧਨਭਾਰੈ॥ ੨॥ ਸੁਭਾਉਕਲੇਦਕਰੈ॥ ਕਾਗਘੋਸ
 ਲਾਕਰੈਬਿਰਖਪਾਗਿਚਿਕਲਾਤਹਾਂਜੁਕਾਛੈ॥ ਹੋਇਸੁਪ
 ਖਜੁਉਡੈਕਗੇਲਾਬੋਲਕਲਾਹਲਬਾਛੈ॥ ਲੇਉਤਾ
 ਰਿਬਿਰਛਸੇਕਾਰੀਸਾਂਘੋਸਵਾਪਾਛੈ॥ ਮਾਨਧਰੈਧਰ
 ਤੀਕੇਉਪਰਿਮਗਨਿਛੁਕਪਰਚਾਛੈ॥ ਜਲਬਲਛਰ
 ਹੋਇਸੁਭਕਾਰੀਰਾਖਛਾਨਿਕਰਗਾਖੈ॥ ਜਹਾਂਸਰਾਧੋਹੋਇ
 ਜਯੋਨਾਰੀਰਾਖਸੀਸਪਰਨਾਖੈ॥ ਪਰੈਰਾਖਜਿਸਕੇਸਿਰ
 ਉਪਰਸੇਉਕਲੇਦਕਰਾਛੈ॥ ਜਬਕੇਈਸਿਧਬਿਮੁਖਹੁ
 ਏਚਾਲੈਤਬਯਹਿਧੰਧਾਲਾਛੈ॥ ੧॥ ਮਥਪੁਮਬਿਧਿ
 ॥ ਜੇਚਾਹੈਘਰਧੀਮਨਬੁਝਾਪੈਤਬਯਹਿਜਤਨਜੁਕ
 ਗੀਏਕੋਰਨਣੈਮੰਗਾਇਘਰੇਵੈ॥ ਮੈਧੋਕਰਕੇਪਗੀਏ
 ॥ ਛਾਤਲਾਇਮੈਧੋਕਰਿਗਾਖੈਧੀਆਜੁਘਰਮੇਕਰੀਏ
 ॥ ਧੁਆਧਾਰਯੋਸੀਸਉਠਾਵੈਵੈਨੋਪਦਮੋਰੁਗੀਏ॥ ਮੈ
 ਸਾਂਖੇਲੁਕਰੈਮਚਰਜੁਕਾਜੁਗਤਿਜਾਨਿਕੈਥਾਪੈ॥ ਸ
 ਕਲਲੇਕਸੁਖਪਾਵਹਿਮਨਮੈਧੀਮਨਘਰਮੇਬੁਝਾਪੈ॥
 ੧॥ ਮਥਗਰਭੁਧਾਰਨਬਿਧਿ॥ ਪੀਸੈਮਾਨਿਨਾਗਕੇਸਰ

ਕੋਗਾਵਾਪੀਉਰਲਾਵੈ॥ਪੁਹਪਵੰਤੀਕਾਮਨਿਜੋਕੋਈਤਾ
 ਕੋਆਨਿਪਿਲਾਵੈ॥ਪੀਵਤਬਾਰਗਰਭੁਸੋਧਰੈਪੁਕੁਜਨੈ
 ਅਰੁਜੀਵੈ॥ਦਿਨਦਿਨਬੈਸਬਢੈਸੁਖਪਾਵੈਜੋਯਹਿਅੰ
 ਖਦਪੀਵੈ॥੧॥ਅੰਗਬਿਧਾ॥ਫੁਲਕਸੁੰਭਾਮਤਿਬਲਾ
 ਲੀਗੀਸੋਚਰਲੇਨਮੰਗਾਵੈ॥ਇਸਮਭਾਗਪੀਸਿਕੈਚੁਰਨੁ
 ਗਾਵਾਦੁਪਲੈਆਵੈ॥ਭਰੈਹਥੇਲੀਮੁਹਭਰਫਾਕੈਉਪੁ
 ਰਦੁਪਪਿਲਾਵੈ॥ਪੀਵਤਗਰਭੁਪਰੈਸੋਕਾਮਨਿਅੰਗਪੁ
 ਕਫਲਪਾਵੈ॥੨॥ਅੰਗਗਰਭੁਮੇਰਕੋਬਿਧਿ॥ਆਦਿ
 ਤਵਾਰਮੂਲਕੇਲੇਕੀਦੋਕੋਬਿਨਾਮੰਗਾਵੈ॥ਕੰਨਆਪਾ
 ਸਕਤਾਇਸੁਤਕੋਤੇਰਹਤਾਰਹੰਗਾਵੈ॥ਬਾਂਧੈਕਮਰ
 ਕਾਮਨੀਅਪਨੇਕੇਲਾਮੂਲਜੁਆਨੀ॥ਅੰਚੈਗਰਭੁ
 ਸੰਕਟੀਕਾਮਿਨਿਸੁਖਦੈਖੈਦੁਖਪਾਨੀ॥੩॥ਉਲੁਕਜੁ
 ਗਤਾਪਹਿਲੇਜੋਪੰਛੀਕੋਆਨੈ॥ਤਬਮੇਸੀਅੰਸੀ
 ਬਿਧਿਠਾਨੈ॥ਅੰਤਮਜਾਪੀਕੋਪੜਲੀਜੈ॥ਤਾਪਾਛੈ
 ਬਿਸਮਲਸੋਕੀਜੈ॥ਕਾਨਕਾਟਿਕਰਿਹੈਮੇਸੀਇਆਸਾ
 ਪੈਰਿਧੰਸਿਧਿਤਬਹੋਇ॥ਪ੍ਰਥਮਸੰਤਹੀਦੇਉਬਤਾਇ
 ॥ਤਾਪਾਛੈਯਹਜਤਨਕਰਾਇ॥੧॥ਅਜਾਪੀਮੰਤ੍ਰਾਓ
 ਨਮੋਮਹਾਪਛੀਅਮ੍ਰਤਸ੍ਵਾਹਾ ਵਿਖਾਕਾਸੰਤਵਤੀਸਾ
 ਨੰਦਕਰੀਸ੍ਵਾਹਾ ਫਟੀਸ੍ਵਾਹਾਯਹਪਛਉਲੁਬਿਸਮਲ

ਕੀਜੈ॥ ਵੇਨੇ ਨ ਕਸਹੇ ਮੁਕਰੀਜੈ॥ ਅਥ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੋ ਦੇਉ ਬ ੨੨
 ਤਾਈ॥ ਜੈ ਸੇਰਿਧ ਸਿਧ ਕੋ ਪਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਾਖ ਚੰਦ ਸਜ
 ਬਹੋਇ॥ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਿ॥ ਅਸਟ ਮੀ ਦੇਇ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਪੇਦ ਮਾ
 ਹਿ ਜੋ ਹੋਇ॥ ਜੀਤ ਪਤਾਲ ਚੁਵਾਵੈ ਸੋਇ॥ ਵਹੈ ਤੇਲ ਕਾਦੀ
 ਪਕੁ ਬਾਲੈ॥ ਸੇਕਾ ਜਲ ਕੀ॥ ਮਾਖੈ ਪਾਲੈ॥ ਕਾਜਲ ਕਰੈ ਬ
 ਪਰੀ ਮਾਂਹਿ॥ ਸਵਾ ਪਾਨ ਹੁਇ ਚੁਕੈ ਨਾਹਿ॥ ਸੇਕਾ ਜਲ
 ਜੋ ਮਾਖੈ ਲਾਵੈ॥ ਲੋਕਾਂ ਜਨ ਹੁਇ ਦਿਸਾਇ ਨਾ॥ ਆਵੈ॥
 ਗਊ ਮੂੜ ਸੋ॥ ਮਾਖ ਨਿਧੈ ਵੈ॥ ਲਾਵੈ ਪੁਮ ਨੈ ਨ ਜਲ ਹੋਵੈ
 ॥ ਤਬ ਵਹਾਇ ਸਟ ਪਰੈ ਹੁਇ ਜੈ ਸਾ॥ ੧॥ ਅਥ ਬੰਦਾ ਵ
 ਲੀ ਬਰਨਨੀ॥ ਕਉਤ ਕਾ ਮਾਂ ਨਿਨਈ॥ ਬਿਧਿ ਬਰਨੇ ਨੇਹ
 ਨਏ ਦਰਸਾਂਉ॥ ਨਏ ਨਏ ਹਉ ਖੇਲ ਬਖਾਨੇ ਜਯੋ ਸਾਬਾ
 ਸੀ ਪਾਉ॥ ਬੰਦਾ ਵਲਿ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਬਖਾਨੇ ਅਪਨੀ॥ ਅ
 ਪਨੀ ਬਾਨੀ॥ ਜੇ ਦੇਖੈ ਸੇਰ ਹੋਰੀ॥ ਤੁਕੈ ਜਗ ਮੇਰ ਹੋ ਕਹਾਨੀ
 ॥ ਬੰਦਾ ਵਲੀ ਬਿਰਖ ਪਾਰਿ ਲਾਗੈ॥ ਐਰ ਬਿਰਖ ਕੀ ਪਾ
 ਤੀ॥ ਹਰੇ ਬਿਰਖ ਪਾਰਿ ਹਰਾ ਦਿਖਾਵੈ ਕੋ ਪਲ ਸੁਰੰਗ ਸੁਹਾ
 ਤੀ॥ ੧॥ ਹਸਤ ਨਿਛੁੜ ਹੋਇ ਨਿਸਵੇਲਾ ਤਬ ਯੁਗਤ
 ਤਨ ਕਰੀਜੈ॥ ਦੇਖ ਪਲਾਸ ਬਿਰਖ ਪਾਰਿ ਬੰਦਾ ਜੈ ਸੇ
 ਦੇ ਕਨ ਦੀਜੈ॥ ਭਾਲ ਪਾਤ ਜਤ ਮੂਲ ਮੰਗਾਵੈ ਲੇਤ ਬੇ
 ਰ ਯੁਗ ਕਰੀਏ॥ ਪਹਿਲੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੈ ਸਿਧ ਹੁਕਾ ਜੋ ਕੋਈ

ਬੀਦਾਲੀਜੈ॥ ਜੈਸਾਜੈਸਾਜਤਨੁਬਤਾਇ॥ ਅਸੇਤੈਸੀ
 ਬਿਧਿਕੀਜੈ॥ ਮੰਤਰ॥ ਓਨਮੋਨਿਦਾਮਸ੍ਵਾਗਾ॥ ਜੇਬੀਦਾ
 ਬਨਮਾਂਹੀਲੀਜੈ॥ ਪਹਿਲੇਤਾਪਾਰਿਮੰਤ੍ਰਪੜੀਜੈ॥ ਯ
 ਹਮੰਤਰਸੁਭਉਪਾਰਿਪੜੈ॥ ਤਬਯਹਿਜਤਨੁਜਾਨਿਕੈ
 ਚੜੈ॥ ਏਕਏਕਕਾਭੇਦਬਖਾਨੇ॥ ਜੈਸੀਜੁਗਤਿਭੇਦਮੈ
 ਜਾਨੇ॥ ਹਸਤਨਿਛੜ੍ਹੇਇਜਿਹਵੇਲਾ॥ ਜਯੋਗੁਰੁਕਹੈ
 ਕਰੈਸੋਚੇਲਾ॥ ਬੀਦਾਨਾਗੀਗਰੁਭਹਿਪਰੈ॥ ਤਾਂਕੋਮਾਂ
 ਨਿਜਤਨੁਯਹਕਰੈ॥ ਜਬਜਾਨੈਸਿਰਮੈਲਾਹੋਇ॥ ਤਬ
 ਇਸਨਾਨਕਰੈਗੀਸੋਇ॥ ਪੀਸੈਪਾਂਚਟਾਂਕਜਲਵਾਹਿ॥
 ਸੇਰਦੁਪਸੋਪੀਵੈਤਾਹਿ॥ ਬੀਦਾਖਾਇਦੁਪਜੇਪੀਵੈ॥ ਪੁੰ
 ਤ੍ਰਜਨੈਅਰੁਬਾਲਕੁਜੀਵੈ॥ ਮੇਸੀਜੁਗਤਕਰੈਜੋਕੋਇ
 ॥ ਬਾਂਤੁਫਿਰੈਪੁਤਫਲੁਹੋਇ॥ ੩॥ ਜੇਸਾ॥ ਜੇਸਾਂਜਬ
 ਨਿਛੜ੍ਹਾਦਿਨਪਾਵੈ॥ ਮੀਮਲੀਬੀਦਾਲੀਜੈ॥ ਲੈਕਰਿਭੁ
 ਜਾਬਨਾਵੈਤਾਇਤੁਖੇਲਦੂ॥ ਅਤਬਕੀਜੈ॥ ਜਬਖੇਲੈ
 ਤਬਦਾਓਨਚਕੈਦਾਉਪਰੈ॥ ਮਖਮੰਗਾ॥ ਏਕੈਦਾਓਨ
 ਜੀਤੈਬੈਗੀ॥ ਓਨਪਨਕਾਖਾਂਗਾ॥ ੪॥ ਜਾਮਾ॥ ਅਨੁਗ
 ਧਾ॥ ਹੋਇਨਖਤਾਅਨੁਗਾਧਾ॥ ਜਾਦਿਨਬੰਦਾਨੀ॥ ਮਮੰਗਾ
 ਵੈ॥ ਕੀਜੈਜਤਨੁਜਾਨਕੈ॥ ਮੇਸਾਜੈ॥ ਅਉਸਰਸਿਰਪਾਵੈ
 ॥ ਤਾਇਤੁਕਰਿਕੈਭੁਜਾਬਾਂਪੀਏ॥ ਪੁਰਖਦਾਹਨੀਓਗਾ॥

ਵਹੀਖੇਲਜਾਅਕੋਜੀਤੈਦਾਉਬਹੁਤਕੈਥੋਗਾ॥੩॥ਮੁ ੨੩
 ਲਾ॥ਮੂਲਨਿਛੰਡਖੇਰਕਾਬੰਦਾਕਦਹਿਜੁਬਾਧੈਕੈ
 ਈ॥ਗੁਹਿਰਬੰਭੈਜੋਪਰੈਉਦਰਸੇਛੁਦਾਪੇਰਜੁਹੇਈ॥੪॥
 ਭੁਰਣੀ॥ਭੁਰਣੀਜਬਨਿਛੰਡਕੋਜਾਨੈਬੰਦਾਦਾਭੁਜਲੀ
 ਜੈ॥ਕੋਠੀਭਰੀਨਾਜੁਜੇਪਰਮੇਤਾਂਅਧਿਆਨਪਰਜੈ॥
 ਅੰਨਬਧੋਜਿਸਕੋਠੀਆਹੇਧਨਬਾਛੇਪਰਮਾਹੀ॥੫॥
 ਤਤਬਛੇਜੁਕੁਲਮੇਬਸਤੁਸੁਖਾਂਗੋਨਾਹੀ॥੫॥ਕ੍ਰਿਤ
 ਕਾਂ॥ਜਬਹੀਆਇਕਿਰਤਕਾਂਪੂਜੈਬੰਦਾਪਲਾਸਕਾ
 ਲੀਜੈ॥੬॥ਕੋਥਿਨਾਮੰਗਾਵੈਕੋਈਭੁਜਾਕੋਤਾਇਤੁ
 ਕੀਜੈ॥ਧਨਕੋਚੋਰਨਲਾਗੈਤੇਰੇਜੋਬਨਮੇਪਰਮਾ
 ਵੈ॥ਤਾਹਰਕਪੈਬਚਨਸਿੱਧਕਾਧਰੈਤਹਾਂਫਿਰਿਪਾ
 ਵੈ॥੬॥ਰੋਹਿਣੀ॥ਜਬਨਿਛੰਡਰੋਹਿਣੀਕਪਾਵੈਬੰਦਾ
 ਨੀਮੁਸੁਲੀਜੈ॥ਲੈਕਰਿਭੁਜਤਈਤੁਕਰਿਬਾਂਧੈਜਗ
 ਮੋਹਨਤਬਕੀਜੈ॥ਮੁਖਦੇਖੈਸੋਹਰੈਗੀਝੁਕੈਬਿਨੁ
 ਦੇਖੈਦੁਖਪਾਵੈ॥ਸੋਹਨਰੂਪਹੋਇਜਗਮੇਹੈਜਗਤ
 ਸੁਜਸਮਿਲਗਾਵੈ॥੭॥ਮ੍ਰਿਗਸਿੰਗਾ॥ਮ੍ਰਿਗਸਿੰਗ
 ਮਿਲੈਅੰਬਕਾਬੰਦਾਜੋਭੁਜਤਾਇਤੁਬਾਂਧੈ॥ਰਨਕੀ
 ਜੀਤਸਦਾਸੁਪਾਵੈਬੈਗੀਬਾਂਨਨਸਾਧੈ॥ਜੇਬੈਗੀਕੇ
 ਪਰੈਜੁਬਸਮੈਬੈਗੀਫਿਰਿਕੈਹਾਰੈ॥ਕਿਰਿਪਾਕਰੈਬਿਧਾ

ਤਾਰਨ ਮੇਜੇ ਬੈਰੀ ਕੋ ਮਾਰੇ ॥੮॥ ਮਾਦਾ ਮਾਦਾ ਮਾਂਹਿ
 ਬੋਰੀ ਕਾ ਬੰਦਾ ਤਾਇ ਤੁਕਰਿ ਰੁਜ ਬਾਂਧੈ ॥ ਤਨ ਮੈ ਪਾਉਨ
 ਲਾਗੈ ਰੰਚ ਕਜੇ ਬੈਰੀ ਸਰਸਾਂਧੈ ॥੯॥ ਪੁਨਰ ਬਸਾਹਿ ਇਨ
 ਛੰਡ ਪੁਨਰ ਬਸ ਜਬ ਧੀ ਬਟ ਕਾ ਬੰਦਾ ਲੀਜੈ ॥ ਲੈ ਕਰਿ
 ਤਾਹਿ ਬਨਾਵੈ ਤਾਇ ਤੁਕਰ ਕੋ ਬੰਧਨ ਕੀਜੈ ॥ ਰੂਰੈ ਬਾਂਧ
 ਹਾਥ ਬੈਰੀ ਕਾ ਤਨ ਕੋ ਸਹਸਰੁ ਗੀਏ ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ ਜੀਤਹੇ
 ਇਬੈਰੀ ਪਰਿ ਮੇਸਾਜ ਤਨੁ ਜੁਕਰੀਏ ॥੧੦॥ ਮਸਲੇਖਾ
 ॥ ਜਬ ਨਿਛੰਡ ਮਸਲੇਖਾ ਪੁਜੈ ਮਹਾ ਮਾਬੰਦਾ ਲੀਜੈ ॥ ਰੁ
 ਲੀ ਜੁਗਤ ਜੇ ਮਾਨੈ ਕੋਈ ਜਿਹਿ ਬਿਧਿ ਤਾਇ ਤੁਕਰੀਜੈ ॥
 ਗਾਢੈ ਮਾਂ ਨਿਖੇਤੁ ਮੇਰੇ ਈਖੇਤ ਫਲੈ ਸੋ ਬਾਢੈ ॥ ਗਾਧੈ ਪੈ
 ਠਕੁ ਸਲਸੇ ਮਾਨੈ ਬੈਰੀ ਬੋਲਨ ਬਾਢੈ ॥੧੧॥ ਮਘਾਂ ਮ
 ਘਾਨਿ ਛੰਡ ਹੋਇ ਜਿਹਵੇ ਲਾਬੰਦਾ ਬਿਜੈ ਗਲੀਜੈ ॥ ਮਾਂ
 ਨੈ ਮਾਨ ਕਰੈ ਯਹ ਕਰਨੀ ਰੁਜ ਕੇ ਤਾਹਿ ਬੰਧੀਜੈ ॥ ਬੈਰੈ ਹਾ
 ਟਲੇ ਇਬੁਗਾ ਹਕ ਚਲੈ ਚੋਗੁ ਨੀਬਾਨੀ ॥ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ
 ਘਨੇਗਾ ਦਿਨ ਦਿਨ ਉਸਤਤਿ ਗਾਂਊ ਬਖਾਨੀ ॥੧੨॥ ਪੁਰ
 ਬਾਂ ਹੋਇ ਨਿਛੰਡ ਪੁਰਬਾਂ ਜਾਂਦਿਨ ਬੰਦਾ ਬਿਜੈ ਗਲੀ
 ਜੈ ॥ ਬੈਰੀ ਹੋਇ ਮਾਂ ਬਲਵੰਤਾ ਪਲ ਮੇਜੀਤ ਕਰੀਜੈ ॥ ਦੂ
 ਜਾਗੁਨਾ ਦੇਖੈ ਯਕੋਤ ਕਾ ਮਸਰਤ ਜੇ ਕੀਜੈ ॥ ਬੰਧਨ ਹੋਇ
 ਬੰਧਕਾ ਮੀਕੋ ਦੇ ਪਤਿਰ ਸਮੇਭੀਜੈ ॥੧੩॥ ਉਤਰਾਂ ਕਹਤ

ਨਿਛੜਉਤਰਾਂਪੰਡਿਤਬੰਦਾਬੇਰਿਜੁਲੀਜੈ॥ ਖਾਇ ੨੪
 ਜਾਂਹਿਚੋਰਾਸੀਤਨਤੇਜੇਭੁਜਤਾਇਤਕੀਜੈ॥ ੧੪॥
 ਅੰਸੁਨਿ॥ ਅੰਸੁਨਿ॥ ਇਨਿਛੜਜਗਤਮੇਬੰਦਾਬੰ
 ਬੁਲਾਅੰਨੈ॥ ਤਾਇਤਕਰੈਕਮਰਮੇਬਾਂਧੈਰੋਗਮਵੇ
 ਸੀਭਾਂਨੈ॥ ੧੫॥ ਭੁਰਣੀ॥ ਜਬਨਿਛੜਭੁਰਣੀਕੋਪਾ
 ਵੈਬੰਦਾਸਿਰਸਮੰਗਾਵੈ॥ ਗਾਂਘਨਖਾਇਜਾਇਤਨ
 ਸੇਤੀਤਾਇਤਮੰਗਲਗਾਵੈ॥ ੧੬॥ ਕ੍ਰਿਤਕਾਂ॥ ਜ
 ਬਨਿਛੜਕਿਰਤਕਾ॥ ਆਵੈਬੰਦਾਤੂਤਜੁਲੀਏ॥
 ਨਾਰਜਾਇਬਾਂਧਤੀਬੇਰਾਰੋਗਮਹਾਬਾਲਿਕਹੀਏ॥
 ੧੭॥ ਰੋਹਣੀ॥ ਜਬਹੋਇਨਿਛੜਰੋਹਣੀਜਾਂਦਿਨ
 ਬੰਦਾਜਾਮਨਬਾਂਧੈ॥ ਲਾਂਬੀਹੁਲਕਬੰਭੈਪਲਮਾਂਹੀ
 ਜੇਅੰਸੀਬਿਧਿਸਾਧੈ॥ ੧੮॥ ਸਿਰਗਸਿਰਗਸਿਰਗਸਿਰ
 ਲੇਖਿਰਨੀਕਾਬੰਦਾਬੈਰੀਕੋਪਰਗਾਭੈ॥ ਰਹੈਨਮਾਸੁ
 ਦੇਹਿਬੈਰੀਕੇਤੁਚਾਰਹੈਕੋਹਾਭੈ॥ ੧੯॥ ਮਾਦਾ॥ ਮਾ
 ਦਾਮਾਂਹਿਹੀਸਕਾਬੰਦਾਬਨਮਾਂਹੀਜੋਪਾਵੈ॥ ਤਾਇ
 ਤਬਾਂਧੈਹਾਥਮਾਪਨੈਬਸਕਿਰਨਕੇਚਾਵੈ॥ ੨੦॥ ਪੁ
 ਨਰਬਸੁ॥ ਲੇਇਪੁਨਰਬਸੁਗੁਲਰਬੰਦਾਜੋਕੋਈ
 ਰਿਧੰਹਿਚਾਰੈ॥ ਤਾਇਤਕਰਿਬਾਂਧੈਭੁਜਦਾਹਨਿਅੰ
 ਸੇਗੁਨਾਮਵਗਾਰੈ॥ ੨੧॥ ਮਘਾਂ॥ ਮਘਾਂਮਾਂਹਿਛੜ

ਲਸੇਕਾਬੰਦਾਜਾਕੋਖਾਨੇਦੀਜੈ॥ ਦੁਟੈਪ੍ਰੀਤਪੁਲੇਨਹੀ
 ਲਾਕੈ॥ ਦਿਨਾਦਿਨਗੁਸਮੁਭੀਜੈ॥ ੨੨॥ ਹਸਤਾਹਸ
 ਤਿਨਿਛੁੜਜਾਨਿਕੈਬਨਕੀਸੇਤਕਦਾਈਲੀਜੈ॥
 ਪੀਸੈਪਾਂਚਾਮਾਂਗਪਾਂਨੀਸੋਮਾਥੇਤਿਲਕੁਕਰੀਜੈ॥
 ਜੇਦੇਖੈਸੋਗਹੈਮੋਹਿਕੈਪ੍ਰੀਤਿਹੀਏਮੋਪਾਰੋ॥ ਜੇਜੇਜੇ
 ਦਿਨਬੀਤਹਿਮਨਮਾਂਹੀ॥ ਅਤਿਹੀਪ੍ਰਮਾਦਲਾਗੈ॥
 ੨੩॥ ਬਿਸਾਖਾਂ॥ ਜਬਜਾਨੈਯਹਨਖਤਬਿਸਾਖਾਂਮੂ
 ਲਨੀਲਕੀਲੀਜੈ॥ ਦਿਸਦਿਨਲਾਗੈਬਾਲਕਕ
 ਬਹੁੰਗਲਕੇਤਾਇਤਕੀਜੈ॥ ੨੪॥ ਮੁਲਾਂ॥ ਮੁਲ
 ਨਿਛੁੜਮੁਲਾਮਾਕਕੀਸੇਤੁਜਤਾਇਤੁਕੀਜੈ॥ ਜੇਕੋ
 ਈਹੋਇਰੋਗੁਦੇਹੀਮੋਬਿਥਾਦੇਹਕੀਛੀਜੈ॥ ੨੫॥
 ਅਸੁਨਿ॥ ਜਬਨਿਛੁੜਾਮਸੁਨਿਕੋਜਾਨੈਬੀਜਸਾ
 ਲਮਲੀਲੀਜੈ॥ ਦਹੀਰਲਾਇਪੀਸਕੈਪ੍ਰੀਤੈਸਾਪ
 ਰਸਾਸੋਜੀਜੈ॥ ੨੬॥ ਛੰਦਾ॥ ਏਤੇਗੁਨਬਰਨੇਬੰਦਾ
 ਵਲਿਕਰੈਜੁਕੇਈਜਾਨੈ॥ ਤਾਹਰਜਬਲਗਜੀ॥ ਮੇ
 ਜਗਤਮੋਭੋਗਾਬਿਲਾਸਹਿਮਾਨੈ॥ ਜੇਕੇਈਭੂਲੈਗੁ
 ਰੁਕੀਕਰਨੀਸੋਈਮਨਪਛੁਤਾਵੈ॥ ਸਾਵਧਾਨਹੁਇ
 ਹੋਚੇਤਨਾਜਬਵਹਿਸਿੰਧਹਿਪਾਵੈ॥ ਬੇਦਭੇਦਬ
 ਨਕੀਬੰਦਾਵਲਿਤਾਹਰਬਰਨਸੁਨਾਈ॥ ਜਿਨਿ

ਪਾਈ ਤਿਨ ਗੁਰੁ ਕੀ ਪਰਚੈ ਲੇ ਕਰਿ ਮਾਥੇ ਲਾਈ ॥੧॥ ੨੫
 ਐਰੁ ਬੇਦ ਮੈ ਬਰਨ ਸੁਨਾਉ ਜੇ ਮੈ ਗੁਰੁ ਸੇ ਪਾਏ ॥ ਮਨ
 ਹੁਲਾਸ ਸਿੱਧੁ ਕੀ ਕਰਨੀ ਜਗ ਮੈ ਬਰਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਜੇ
 ਗੁਜਾਨੀ ਕੋਈ ਗੁਨ ਕੇ ਗਾਹ ਕੁ ਮਨ ਉਜੀਆਰਾ ਕੋਈ
 ॥ ਰੀਝੈ ਆਪਾਰਿ ਭਾਵੈ ਜਗ ਕੇ ਜੇ ਗੁਨ ਵੀਤਾ ਹੋਈ ॥ ਏ
 ਤੇ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ਜਗ ਮੈ ਏ ਕਨਹੀ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ਖੇ
 ਲ ਹੁ ਖੇਲ ਨ ਗੁਲਿ ਖੇਲੀਏ ॥ ਮੰਤ ਖੇਲ ਕਰਿ ਜਾਨ
 ॥੧॥ ਇਤਿ ਬੰਦਾ ਵਲੀ ਪ੍ਰਥਮ ਬੇਦਾ ॥ ਮਥਾ ਮਾਤ
 ਸਬਾਜੀ ਕੀ ਬਿਧਿ ਬਰਨੀ ॥ ਮਥਾ ਹੋ ਖੇਲ ਮਗ
 ਨਿਕਾ ਬਰਨ ਹੁ ਮਾਤ ਸਬਾਜੀ ਕਰੀਏ ॥ ਖੇਲ ਹਿ
 ਖੇਲ ਮਲੁ ਕਸ ਯਾਨੇ ਮਨ ਹੁਲਾਸ ਕੈ ਹਰੀਏ ॥ ਪਾ
 ਤ ਸਾਰਿ ਕੇ ਵਲ ਮੇ ਪ੍ਰਯਾਗੀ ਜਗਾਂ ਜਗਾਂ ਜ ਸੁਪਾਵੈ
 ॥ ਜ ਬਰਜੰਗ ਭੁਰਿ ਸੁਰੰਗ ਪਲੀਤਾ ॥ ਮਰਿਗ ਤ੍ਰਕ
 ਟਉਡਾਵੈ ॥ ਦਾਰੂ ਏਕ ਚਾਰਿ ਪਰ ਬਰਤੈ ਭੁਰਿ ਬੰ
 ਦੁ ਕਹਵਾਈ ॥ ਭੁਰਹੁ ਪਦਾਕਾ ਮੈ ਰਚ ਚੁਪਗਹਿ ਕ
 ਮਤਿ ਬਰਨਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ਲੀਜਹੁ ਤੇਲ ਸਮਾਉ ਕੈ ਮ
 ਨ ਮੈ ਜੈ ਸੇ ਪਰੈ ਨ ਧੋਖਾ ॥ ਜੇ ਪੀਸੈ ਸੋ ਜੋ ਇਨ ਕਾਹਲ
 ਕਾ ਮਸਵਾਰੈ ਸੇਖਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਥਮ ਹਵਾਈ ਬੰਦੁ ਕਚ
 ਚੁਪਗ ਪਦਾਕਾ ਕੀ ਬਿਧਿ ॥ ਪੈਨੇ ਪਾਂਚ ਸੇਰ ਲੈ ਸੇਰ

ਗੀਧਕਪਾਉਅਛਾਈ॥ਏਕਸੇਰਲੈਅੰਕਕੋਇਲੇਦਾਰੂ
 ਕਰਹੁਹਵਾਈ॥ਪਹਿਲੇਸੇਰਾਪੀਸਿਮਿਹੀਨਕਰਿਫਿਰ
 ਗੀਧਕਹਿਮਿਲਾਵੈ॥ਪੀਛੈਬਾਹਿਕੋਇਲੇਪੀਸੈਜੋਕਾ
 ਹਲਿਨਹਿਆਵੈ॥ਪੀਸਿਮਿਹੀਨਕਰਿਮੇਦਾਕੀਜੈਕਾ
 ਠਉਥਲੀਕੂਟੈ॥ਲੇਹਾਪਾਹਨਨਿਕਾਟਿਨਾਮਾਨੈਜੈਸੇ
 ਮਾਗਿਨਛੂਟੈ॥ਜਲਸੇਫਿਰਕੈਫਿਰਿਫਿਰਿਕੂਟੈਫੇਰਿ
 ਫੇਰਿਜਲਦੀਜੈ॥ਜੇਤਾਕੂਟੈਕਾਜਸਵਾਰੈ॥ਮਾਛਾਗੁ
 ਨਜੇਕੀਜੈ॥ਜਲਕੀਠੋਰਫਿਰਕਏਮਦਸੇਪਾਤਸਾਹ
 ਤੇਗੀਏ॥ਚੂਕੈਨਹੀਜੁਗਤਕੀਕਰਨੀਜੈਸੇਗੁਰੂਨ
 ਖੀਏ॥ਅੰਮਦਹਾਥਨਾਮਾਵੈਤੇਰੇਪੋਸਤਪਾਨੀਲੀ
 ਜੈ॥ਮਾਛੇਮਲੈਨਿਚੋਇਛਾਨਿਕੈ॥ਮਦਕੀਠਾਹਰਿ
 ਦੀਜੈ॥ਪੋਸਤਕਾਜਲਬਾਹਿਕੂਟਕਰਿਦਾਨਾਬਾਂਧ
 ਕੀਲਾਵੈ॥ਜੁਗਮਦਰਕੀਯੋਇਬਰਾਬਰਮੂਰੀਭਰਿ
 ਜੋਮਾਵੈ॥ਮਿਹੀਨਰਹੈਸੋਰੰਜਕਦੀਜੈਦਾਨਾਭੁਰੈ
 ਖਜਾਨਾ॥ਕੈਗਕੂਟਸੁਰੰਗਲੈਭਰੀਏਜੋਤੇਰੇਮਨਮਾ
 ਨਾ॥ਜੇਚਾਹੈਬਾਨਗੀ॥ਬਿਚਾਰੋਤੋਕਾਗਰਪਰਧਰੀ
 ਏ॥ਲਾਇਪਲੀਤਾਪੀਛੈਭਾਗੈਮਨਕਾਧੇਖਾਹਰੀਏ
 ॥ਦਾਰੂਜਬਉਡੁਜਾਇਅਕਾਸਹਿਕਾਗਰਨਹੀਜ
 ਲਾਵੈ॥ਸਭਾਗੀਏਕੋਰਹੈਅਚੰਭੇਗੁਰੁਸਾਬਾਸੀਪਾਵੈ॥

ਜੈਕਾਗਰਜਲਜਾਇਹੇਠਕਾਤੇਦਾਰੁਫਿਰਿਕੂਟੈ। ਤਬ ੨੬
 ਵਹਿਤੇਜੀਹੋਇਚੋਗੁਨੀਗਰੁਪਹਾਰੁਕਾਟੁਟੈ। ਬਾਹਿ
 ਰਗਾਂਓਕਰੈਯਹਕਰਨੀਜਹਾਨਪਾਵਕੂਹੋਈ। ਬਹੁਤੇ
 ਰੇਪਰਗਏਜੁਇਹਬਿਧਿ। ਮੇਸਾਕਰੈਨਕੋਈ॥੧॥
 ਅਬਭੁਇਚਪਾਕੀਬਿਧਿ। ਅਬਹੋਬਰਨੇਮੇਰਿ
 ਜਗਤਕੋਭੁਇਚਪਾਜੋਕਯੀਏ। ਭੁਇਮੇਗਾਡਿ
 ਪਲੀਤਾਲਾਵਹਿਰੁਖਾਮਗਨਿਕਾਲੀਏ। ਗਰ
 ਜੈਮੇਪਾਸਿਪਕੀਨਾਈ। ਅਗਨਿਤਰਾਈਵੁਟੈ
 । ਗਹਿਗਹਿ। ਅਗਨਿਹਿਲੇਰੇ। ਆਵਹਿਬਾਰਬਾਰ
 ਫਿਰਿਖੁਟੈ। ਦਾਰੁਕੁਰੈਬਨਾਇਜੁਗਤਿਸੇਆਛੀ
 ਬਿਧਿਤਬਛੁਟੈ। ਨਾਤਰਦੇਤਪਲੀਤਾਛਿਨਮੇ
 ਨਾਲਮਾਂਤੁਤੇਛੁਟੈ। ਦੇਉਬਤਾਇਤੇਲਬਾਖਰ
 ਕੀਤੁਲਾਤੇਲਕੈਮੇਲੈ। ਗੁਰੁਪ੍ਰਸਾਦਸਭਾਮਨਰੰ
 ਜਨਾ। ਅਤਸਬਾਜੀਖੇਲੈ। ਆਛਾਧੋਇਸੁਕਾਇ
 ਲੀਜੀ। ਮੇਚਾਰਿਸੇਰਕਰਿਸੋਗਾ। ਏਕਸੇਰੁਤਬ
 ਗੰਧਕਲੀਜੈਜੈਸੇਪਰੈਨਰੋਗਾ। ਆਕਮੁਲਕੋਜ
 ਰਿਮੰਗਾਵੈਕੁਇਲਾਕਰਿਕੈਲੀਜੈ। ਸੇਰਏਕਸੇ
 ਤੇਲਪਿਲਾਵੈ। ਮਾਨਿਇਕੰਤਰਕੀਜੈ। ਕੂਟਾਸਾ
 ਗੁਬਿਕਾਇਹਾਦਮੇਦੇਗਰੁਨਸੇਕਯੀਏ। ਡੰਢਸੇ

ਹੁਸੋਆਨਿਮਿਲਾਵੈ ਤੇਲਸੁਜੇਤੀਲਹੀਏ॥ ਚਾਰੇਬਸ
 ਤਰਲਾਇਏਕਕਰਿਓਕਨਾਲਕੇਕੁਰੀਏ॥ ਮੁਦੀਗਾਂਠ
 ਬਾਸਕੀਜੀਧਰਛੇਦਸੁਬਰਮਾਕਰੀਏ॥ ਬਿਨੁਗੁਰੁਕੰ
 ਮਨਕੀਜੈਕੋਈਗੁਰੁਕੀਸਿੱਛਾਲੀਜੈ॥ ਯਹਤੀਮਾਰੀ
 ਜੀਉਕੀਸੀਸੈਪਾਉਨਪਾਂਡੀਦੀਜੈ॥ ਪਹਿਲੇਚਾਂਮਲ
 ਪੇਟਿਸੁਕਾਵੈਤਬਦਾਰੁਤਰਿਕੁਦੈ॥ ਗੁਰੁਕਰਨੀਪਹਿਲੇ
 ਸੁਨਿਲੀਜੈਤਬਆਛੀਬਿਧਿਛੁਦੈ॥ ੨॥ ਅਥਫੁਲ
 ਝੁਰੀਕੀਬਿਧਿ॥ ਮੌਰਖੇਲਮੇਬਰਨਸੁਨਾਂਉਸੁਨੀਜ
 ਗਤਮੇਜੇਤੀ॥ ਜੋਜੋਗੁਰੁਕੀਬਾਤਬਖਾਨੇਫੁਲ
 ਝੁਰਹਿਮੁਖਸੇਤੀ॥ ਵਹੈਫੁਲਝੁਰੀਜਗਮੇਕਹੀਏ॥ ਮ
 ਗਨਿਫੁਲਜੋਫੁਲੈ॥ ਜੋਬੋਵੈਸੋਈਫੁਲਪਾਵੈਬਾ
 ਤਹੁਕੋਇਨਭੁਲੈ॥ ਸੇਗਤੇਰਹਿਸੇਗਪਿਸਾਵੈਗੀਧਕ
 ਏਕਰਲਾਵੈ॥ ਏਕਸੇਰਕੋਇਲਾਲੀਜੀ॥ ਮਹਿਸੁਕਾਅ
 ਕਜਲਾਵੈ॥ ਦੇਗਚੂਨਦੇਸੇਗਮਿਲਾਵੈਲੇਹਕੁਦਿਜੇਲੀ
 ਜੈ॥ ਚਾਰਿਬਸਤੁਮਿਲਿਕਰੈਇਕਤਰਮੇਦਾਪੀਸਿ
 ਕਰੀਜੈ॥ ਕਰੋਨਾਲਕਾਗਰਕੀਇਹਬਿਧਿਜੈਸੇਗੁਰੁ
 ਦਿਖਲਾਈ॥ ਪੂਰੀਜੁਗਤਿਬਨਾਈਜਿਨਹੂੰਤਿਨਸਾ
 ਬਾਸੀਪਾਈ॥ ੩॥ ਅਥਮਤਾਬੀਕੀਬਿਧਿ॥ ਮਹਿ
 ਤਾਬੀਕੀਜੁਗਤਿਬਖਾਨੇਜਗਮਜੇਗਜੇਵੇਖੈ॥ ਪਾ

ਤਸਾਹਜਬਮਿਲਕਰਿਖੈਗੁਰੁਕਰਗੁਨੀਜੁਲੇਖੈ॥੮੭
 ਲਿਸਪੇਸੇਭਰਿਕਰਿਸੋਰਾਦਸਭਰਿਗੀਧਕਲੀਜੈ॥੮੮
 ਲਾਅਕਡੇਢਪੇਸਾਭਰਪੀਸਿਇਕਤਰਕੀਜੈ॥੮੯
 ਲਪੇਟਨਾਲਕਾਗਦਕੀਪੇਲਿਸਲਾਈਭਰੀਏ॥੯੦
 ਲਾਇਪਲੀਤਾਪਾਵਕਜਗਉਜਿਮਾਹਾਕਰੀਏ॥੯੧॥
 ਅਥਗੁਲਬਨੁਫਸਾਕੀਬਿਧਿ॥ਚਾਲਿਸਪੇਸੇਭਰਿ
 ਕੈਗੀਧਕਪੀਸਿਮਿਹੀਨਕਰਿਲੀਜੈ॥ਦਸਾਮੰਡੇਮੁਰ
 ਗੀਕੇ॥ਅੰਨੈਫੇਰਿਸੁਤਾਮੈਦੀਜੈ॥ਅੰਡੇਬਾਹਿਪੀਸਿ
 ਆਛੀਬਿਧਿਜਬਨੁਲਾਬਸਾਛਲਿਕੈ॥ਪੈਸਾਡੇ
 ਫਰੂਈਭਰਿਲੀਜੈਲੇਇਸੁਤਾਮੈਅਲਿਕੈ॥ਗੋਲੀਕ
 ਰੈਬਰਾਬਰਿਜਾਮਨਲੇਹੇਤਾਰਪਰੇਵੈ॥ਬਾਰਬਨਾ
 ਇਮਨਾਰਾਬਾਂਪੈਅਨਕਾਧੇਖਾਬੇਵੈ॥ਲੇਈਮੇਲਦਾ
 ਰੁਰੰਜਕਕੀਅਲਿਕੈਡੋਰਸੁਕਾਵੈ॥ਗੋਲੀਤਾਰਪਰੇਇ
 ਰੰਈਸਬਕੇਉਪਾਰਿਲਾਵੈ॥ਅਗਨਿਪਲੀਤਾਲਾਇ
 ਡੋਰਕੇ॥ਆਗਿਡੋਰਪਰਿਧਾਵੈ॥ਜੈਸਾਫੂਲਬਨਫਸਾ
 ਫੂਲੈਜੋਤਿਦਿਸੁਮੋਆਵੈ॥੯੨॥ਅਥਚਰਖੀਕੀਬਿਧਿ
 ॥ਭੁਇਚੰਪੈਹਥਫੂਲਕੀਦਾਰੁਸਭਕਰਿਲੇਇ॥ਚਰ
 ਖੀਭਰੈਬਨਾਇਕੈਮਦਗਾਇਦਮੁਖਦੇਇ॥ਬਾਂਧਪ
 ਦਾਕਾਦੇਇ॥ਦਿਸਾਅੰਨਿਪਲੀਤਾਲਾਇ॥ਮੁਰਗਾਇ

ਦਮਾਤੇਚਲਹਿਸੋਹੇਧਰੈਨਪਾਇ। ਖੇਲਕਰੇਹਮਹਿ
 ਦਕੇਜੈਸੇਮਨਮੈਆਇ। ਆਤਸਬਾਜੀਰੂਮਕੀਕ
 ਹੇਸੁਨਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥੬॥ ਅਥਾਆਤਸਬਾਜੀ॥
 ਪਮਾਲੇਭਰਨੇਕੀਜੁਗਤਾ। ਪੇਸੇਆਰਭਰਲੈਸੇਰਾਵੇ
 ਭਰਗੀਧਕਲੀਜੈ। ਪੇਸਾਭਰਹਰਤਾਲੁਮਿਲਾਵੈ
 ਰਾਲਦਾਂਕਾਇਕਦੀਜੈ। ਸਫਤਾਲੁਕੀਗੁਰਲੀਛੈ
 ਬੀਜਕਾਛਕੈਪੀਸੈ। ਡਲੀਏਕਜਲੇਇਗੀਲਕੀ
 ਨਿਸਕੋਸੁਰਜਦੀਸੈ। ਭਰਮਹਿਤਾਬਿਪਿਆਲਾਤ
 ਰਕੈਗਾਤਿਪਲੀਤਾਲਾਵੈ। ਜਗਾਜੇਤਹੁਇਰਹੈਜਗ
 ਤਮੈਗੁਰਸਾਬਾਸੀਪਾਵੈ॥੭॥ ਐਰਫੁਲਝਰੀਭੇਦਾ॥
 ਸਾਢੇਤੇਰਹਭੇਰਾਲੀਜੈਗੀਧਕਏਕਰਲਾਵੈ। ਪਾਂਚ
 ਦੇਗਚੂਨੀਭਰਿਲੀਜੈਕੁਇਲਾਏਕਮਿਲਾਵੈ। ਮਿ
 ਲਕੈਪੀਸੈਭਰੈਫੁਲਝਰੀਗਾਤਿਪਲੀਤਾਲਾਵੈ। ਸੋ
 ਨਫੁਲਫੁਲਹੁਗੀਮਾਲਾਹਾਰਹਮੇਲਦਿਖਾਵੈ॥੮॥
 ਅਥਛਛੰਦਰਕਾਵਜਨਾ। ਆਰਬਰਾਬਰਿਸੋਰਾ
 ਲੀਜੈਗੀਧਕਏਕਮੰਗਾਵੈ। ਪੈਨੇਦੇਇਕੋਇਲਾਲੀ
 ਜੈਨਾਨਾਪੀਸਬਨਾਵੈ। ਕੂਟਿਕੂਟਿਕਰਿਭਰੈਛਛੰਦ
 ਰਭੂਪਰਤਿਲੀਲਾਵੈ। ਆਰਸਾਤਕਰਪਰਤਲਪੇ
 ਏਛੁਟੈਹਾਥਨਆਵੈ। ਏਤੇਖੇਲਹਿਦਕੇਬਰਨੇਅਥ

ਹਉਰੁਮਬਖਾਨੇ। ਭਾਂਤਭਾਂਤਕੇਫੂਲਬਖਾਨੇਜੇਕਫੂ ੨੮
 ਮਨਮੋਮਾਨੇ। ਬਾਖਰਵਹੈਤੇਲਮੋਮੀਤਰਜੋਮਾਨਸ
 ਕੀਕਾਯਾਗੋਰਾਕਾਲਾਮੂੜਸੁਜਾਨਾਅਪਨਾਅਪਨਾ
 ਭਾਯਾ॥੮॥ ਅਥਚਰਚਕਏਬਾਨੀਕੀਬਿਧਿ। ਜੇਚ
 ਰਚਕਏਬਾਨੀਕਹੀਏਸੇਫੂਲਤੁਰੀਕਹਾਵੈ॥ ਏਕਏ
 ਕਏਬਰਨਸੁਨਾਂਉਜਉਤੇਰੇਮਨਾਮਾਵੈ॥ ਚਾਲਿਸ
 ਟਾਂਕਲੀਜੀਏਸੇਗਾਗੰਧਕਤੀਨਿਕਰੀਜੈ॥ ਤੀਨਿ
 ਟਾਂਕਲੈਆਕਕੋਇਲੇਦੇਗਚੁੰਨਨਉਲੀਜੈ॥ ਪੀਸਿ
 ਕੂਟਿਏਕੰਤਰਕਰੀਏਨਾਲਿਸੁਕਾਗਰਕੀਜੈ॥ ਆਛੀ
 ਬਿਧਿਲੇਧੁਪਸੁਕਾਵੈਰੈਨਪਲੀਤਾਦੀਜੈ॥ ਸੋਨੇਫੂਲ
 ਤੁਗਹਿਉਜਿਅਾਰੇਮਾਲਾਪੁਹਪਾਦਿਖਾਵੈ॥ ਹਾਥਉ
 ਠਾਇਸਕੈਜਹਤਾਈਪਗਤਲਮਾਲਾਮਾਵੈ॥ ੧੦॥
 ਜਰਚਕਮੁਸਲਸਲਾ। ਜਰਚਕਵਹੈਮੂਲਸਲਸ
 ਲਕਹਿਸੇਰਾਦਸਤੁਰਲੀਜੈ॥ ਕੁਇਲਾਏਕਏਕਭ
 ਰਗੰਧਕਚਾਰਿਦੇਗਚੁੰਨਦੀਜੈ॥ ਕਾਗਰਨਾਲਭ
 ਰੈਬਿਧਿਆਛੀਦੇਤਪਲੀਤਾਜਾਗੈ॥ ਜਗਮਗਾ
 ਇਸਤੁਰਹੈਸਤਾਮਿਲਜਗਤਾਮਚੇਰਾਲਾਗੈ॥ ੧੧॥
 ਮਹਤਾਬਕੀਬਿਧਿ। ਦਸਤੁਰਸੇਰਾਤਿਨਸੁਗੰਧਕ
 ਇਕਹਰਤਾਲਰਲਾਵੈ॥ ਕੁਰੈਨਾਲਾਇਕਦੋਇਕੋਇ

ਲੇਹਵਿਕਾਰੂਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ ਗਫ਼੍ਰਕੇਘੋਰਕਰੈਜੇਬੈਗੀਤ
 ਬਯਾਹਿਜਤਨਕਰੀਜੈ॥ ਚਾਰਪਹਿਰਨਿਸਕਰੈਅਜੇਰਾ
 ਗਫ਼੍ਰਕਾਪਹਰਾਦੀਜੈ॥ ੧੩॥ ਮਹਤਾਬਕੀਬਿਧਿ॥ ਦਸ
 ਕੁਰਸ਼ੋਗਾਏਕੋਇਲਾਤੀਨਸੁਗੀਧਕਲੀਜੈ॥ ਪੀਸੈਨਾਂ
 ਨਾਕੁਰੈਖੋਲਕੋਸਭਾਸੁਕੋਤਕਦੇਖੈ॥ ੧੩॥ ਮੋਗਾਡੇਫ
 ਟਾਂਕਹਰਤਾਲਕਰੀਜੈਗੀਧਕਦੇਇਅਢਾਈ॥ ਦਸ
 ਕੁਰਸ਼ੋਗਾਮਾਂਨਿਰਲਾਵੈਕਰਿਮਹਤਾਬੁਬਨਾਈ॥
 ਜੇਛੁਟੈਤੋਸਭਾਮੋਹੀਏਜਗਤਾਮਜੇਰਾਕਰਈ॥ ਜੇ
 ਦੇਖੈਸੋਗੀਤੁਮਗਨਹੁਇਜੀਅਹੁਲਾਸਹੁਰਈ॥ ੧੪॥
 ॥ ਗੁਲਨਸਰੀਕੀਬਿਧਿ॥ ਸਾਢੇਪਾਂਚਕੋਇਲੇਲੀਜ
 ਹਿਦਸਕੁਰਸ਼ੋਗਾਕਹੀਏ॥ ਸਾਢੇਚਾਰਦੇਗਚੂਨੀਲੈ
 ਗੀਧਕਏਕਸੁਪਗੀਏ॥ ਕਾਗਰਨਾਲਕੁਰੈਕੁਰਿਛੋਰੈ
 ਸੁਰਹਿਛੂਲਕੀਮਾਲਾ॥ ਜੇਗੀਤੈਸੋਯਹੈਪੁਕਾਰੈਕ
 ਹੂੰਨਦੇਖਾਭਾਲਾ॥ ੧੫॥ ਗੁਲਾਲਕੇਛੂਲਕੀਬਿਧਿ
 ॥ ਦਸਕੁਰਸ਼ੋਗਾਮਾਠਕੋਇਲੇਦੇਗਚੂਨਛਹਲੀ
 ਜੈ॥ ਗੀਧਕਏਕਪੀਸਏਕੰਤਰਕਾਗਰਨਾਲਕੁਰੀਜੈ॥
 ਦੇਤਪਲੀਤਾਹੇਤਉਜਾਰਾਜੇਦੇਖੈਸੋਗੀਤੈ॥ ਹੋਇਹੁ
 ਲਾਸਚੋਗੁਨਾਮਨਮੈਜਯੋਜਯੋਰਸਮੋਭੀਜੈ॥ ੧੬॥
 ਸੇਤਛੂਲਕੀਬਿਧਿ॥ ਜੇਦਸਟਾਂਕਦੀਜੀਏਸੋਗਤੀ

ਨਸੁਗੀਧਕਲੀਜੈ॥ ਭੁਫਟਾਂਕਲੇਆਕਕੇਇਲੇਆਂਨਿਉਕੀ ੨੯
 ਤਰਕੀਜੈ॥ ਚੌਥਾਦੇਗਚੁਨਲੇਆਵੈਚਾਰੇਪੀਸਿਹਲਾਵੈ॥
 ਗੁਰਕੀਕਰਨੀਜੁਗਤਿਨਚੁਕੈਤੋਸਾਬਾਸੀਪਾਵੈ॥ ੧੭॥
 ਜਰਦਗੁਲਕੀਬਿਧਿ॥ ਜੋਸੋਗਦਸਟਾਂਕਮੰਗਾਵੈਏਕਸੁ
 ਗੀਧਕਲੀਜੈ॥ ਏਕਕੇਇਲਾਟਾਂਕਾਮਛਾਈਇਕਠੇਪੀਸ
 ਧਰੀਜੈ॥ ਕਾਗਰਨਾਲਭੁਰੈਬਿਧਿਆਛੀਆਛੀਜੁਗਤ
 ਕਰੀਜੈ॥ ਲਾਇਪਲੀਤਾਰੈਨਾਮੰਧੇਗੀਪੀਲੇਪੁਹਪਦਿਖ
 ਵੈ॥ ਜੇਦੇਖੋਸੋਰਹੈਗੀਭੁਕੈਮੁਖਮਾਂਗੈਸੋਪਾਵੈ॥ ੧੮॥ ਸਤ
 ਬਰਗਾ॥ ਸੋਗਬਾਗਟਾਂਕਮੰਗਾਵੈਚਾਰਿਕੇਇਲਾਕਰੀ
 ਏ॥ ਦੋਇਟਾਂਕਤਹਰੀਧਕਦੀਜੈਪਾਂਚਦੇਗਚੁਨਧਰੀਏ॥
 ਨਾਨਾਪੀਸਿਕਰੈਜੋਮੈਦਾਕਾਗਰਨਾਲਭੁਰਾਵੈ॥ ਰੈਨਿਪ
 ਲੀਤਾਦੀਆਆਂਨਿਕੈਗੁਲਸਤਬਰਗਾਦਿਖਾਵੈ॥
 ੧੯॥ ਗੁਲਨਰਗਸਾ॥ ਚਾਰਟਾਂਕਕੇਇਲਾਮੰਗਾਵੈਦ
 ਸਤਰਿਸੋਗਆਂਨੈ॥ ਚਾਰਟਾਂਕਭੁਰਦੇਗਚੁਨਲੈਏਕਸੁ
 ਗੀਧਕਬਾਨੈ॥ ਭੁਰੈਬਨਾਇਨਾਲਕਾਗਰਕੀਰੈਨਪਲੀਤਾ
 ਲਾਵੈ॥ ਸਤਾਮਾਭੁਯਹਿਕੋਤੁਕਕੀਜੈਗੁਲਨਰਗਸਾਦਿ
 ਖਰਾਵੈ॥ ੨੦॥ ਗੁਲਸੋਸਨਾਸਾਛੇਚਾਰਿਕੇਇਲਾਲੀ
 ਜੈਬਾਰਹਿਸੋਗਾਧਰੀਏ॥ ਗੀਧਕਟਾਂਕਾਮਛਾਈਆਂਨੈਲੇ
 ਹਤੀਨਭਰਿਕਰੀਏ॥ ਜੋਫੁਲਭੁਰੀਪਲੀਤਾਦੀਜੈਗੁਲ

ਸੋਸਨਦਿਖਰਾਵੈ॥ ਮਾਤਸਬਾਜੀਕਰੈਅਚੰਡਾਜੈਸੇਗੁਰੁਸੇ
 ਪਾਵੈ॥ ੨੧॥ ਗੁਲਾਅਰਗਵਾਨੀਕੀਬਿਧਿ॥ ਤੀਨਕੋਇਲਾ
 ਤੀਠੇਗੀਧਕਚਾਰਦੇਗਚੁਨਲੀਜੈ॥ ਯਾਰਹਟਾਂਕਜੁਥੇਗ
 ਲੀਜੈ॥ ਮਾਨਿਇਕੰਤਰਕੀਜੈ॥ ਭਰੈਬਨਾਇਫੁਲਤੁਰੀਕੀ
 ਬਿਧਸੋਭਾਰੈਨਿਦਿਖਾਵੈ॥ ਸੁਭਾਮਾਂਤੁਲੈਰੈਨਾਮੰਧੇਰੀਅੰ
 ਨਿਪਲੀਤਾਲਾਵੈ॥ ੨੨॥ ਗੁਲਾਅਮਰੂਤੀ॥ ਏਕਦਾਂਕਲੈ
 ਗੀਧਕਦੀਜੈਕੁਇਲਾਏਕਕਰੀਜੈ॥ ਦੇਗਚੁਨਲੈਚਾਰ
 ਟਾਂਕਭਰਿਥੇਗਦਸਭਰਲੀਜੈ॥ ਚਾਰੇਬਾਖਰਾਮਾਂਨਿਪੀ
 ਸਕੈਚਾਰੇਏਕਰਲਾਵੈ॥ ਭਰੈਨਾਲਭਰਿਦੇਇਪਲੀਤਾਗੁ
 ਲਾਅਮਰੂਤਾਦਿਖਾਵੈ॥ ੨੩॥ ਗੁਲਾਬਾਦਾਮਕੀਬਿਧਿ॥
 ਰੂਢਦਾਂਕਲੈਗੀਧਕਾਮਾਂਨੈਰੂਢਕੋਇਲਾਕਰੀਏ॥ ਚਾਰ
 ਟਾਂਕਦੇਗਚੁਨਲੀਜੈਥੇਗਦਸਭਰਿਧਰੀਏ॥ ਨਨਾਪੀ
 ਸਕਾਲਬੁਤਭਰੀਏਰੈਨਪਲੀਤਾਲਾਵੈ॥ ਜੇਦੇਖੈਸੋਰਹੈ
 ਗੀਤ੍ਰਿਕੈਗੁਲਬੈਦਾਮਦਿਖਾਵੈ॥ ੨੪॥ ਗੁਲਨੀਲੋਫਰਕੀ
 ਬਿਧਿ॥ ਥੇਗਾਮਾਠਦੇਇਲੈਗੀਧਕਦੇਇਕੋਇਲਾਕੀਜੈ
 ॥ ਤੀਨਿਦਾਂਕਦੇਗਚੁਨਲੀਜੈਪੀਸਿਇਕੰਤਰਕੀਜੈ॥ ਭੁ
 ਰੈਬਨਾਇਨਾਲਕਾਗਰਕੀਲਾਇਪਲੀਤਾਦੇਖੈ॥ ਮਿੱਤ
 ਸੰਤੁਸਭਰਹੈਗੀਤ੍ਰਿਕੈਗੁਲਨੀਲੋਫਰਦੇਖੈ॥ ੨੫॥ ਗੁਲਬ
 ਨਫਸਾਕੀਬਿਧਿ॥ ਟਾਂਕਾਮਢਾਈਅਮਾਂਨਿਕੋਇਲੇਦੇਗ

ਚੁਨਦੁਇਲੀਜੈ॥ ਤੀਨਦਾਂਕਰੀਧਕਜੇ॥ ਅੰਨੈਸੇਗਦਸਰੁ ੩੦
 ਰਦੀਜੈ॥ ਜੋਥੇਥਿਪਿਕਹੀਭੁਰਨਤੋਭੁਰੀਏਖੇਲਸਰੁਸੇ
 ਅੰਨੈ॥ ਤੈਸੀਸਭਾਰਿਤ੍ਵਾਇਗਾਖੀਏਜੈਸੇਗਨਕੇਜਾਨੈ॥
 ੨੬॥ ਗੁਲਸਕਾਇਕਕੀਬਿਧਿ॥ ਜੇਦਸਦਾਂਕਲੀਜੀ
 ਏਸੇਗਤੀਨਸੁਗੀਧਕਲੀਜੈ॥ ਤੀਨਿਦਾਂਕਦੇਗਚੁੰਨਲੇ
 ਏਕਸੁਕੇਇਲਾਕੀਜੈ॥ ਕੀਜੈਮੇਲਇਕੰਤਰਕਰਕੈ॥ ਅਸੀ
 ਸਭਾਰਿਤ੍ਵਾਵੈ॥ ਗੁਰਕੀਕਰਨੀਕਰਤਨਚੁਕੈਤੈਸਾਬਾਸੀ
 ਪਾਵੈ॥ ੨੭॥ ਗੁਲਮਰਵਾਹੀਕੀਬਿਧਿ॥ ਰੂਢਕੇਇਲੇਦੇ
 ਗਚੁਨਕੈਦਸਭਰਸੇਗਾਅੰਨੈ॥ ਦਾਂਕਾਮਛਾਈਗੀਧ
 ਕਲੀਜੈਪੀਸਿਏਕਠਾਸਾਨੈ॥ ਗੁਰਕੀਕਰਨੀਦੇਖਹੀਏ
 ਮੇਜਬਹਿਪਲੀਤਾਲਾਵੈ॥ ਹਸਹਸਫੂਲਤੁਗਹਿਮੁਖ
 ਸੇਤੀਮੋਤੀਮਾਲਦਿਖਾਵੈ॥ ੨੮॥ ਸਰਸਕੇਫੂਲਕੀਬਿ
 ਧਿ॥ ਤੀਨਿਦਾਂਕਦੇਗਚੁੰਨਲੀਜੈਤੀਨਿਸੁਗੀਧਕਾਅੰ
 ਨੈ॥ ਏਕਦਾਂਕਕੇਇਲਾਪੀਸੈਦਸਭਰਿਸੇਗਾਸਾਨੈ॥ ਪੀ
 ਸਿਬਨਾਇਭੁਰੈਬਿਧਿਆਛੀਫੂਲਦਿਸਦਮੇਆਵੈ
 ॥ ਰਹੈਅਚੰਭੇਸਭਾਸਬਾਈਸਰਸਫੂਲਦਿਖਾਵੈ॥ ੨੯
 ॥ ਗੁਲਚਿਨਾਰਕੀਬਿਧਿ॥ ਸੇਗਸੇਲਹਦਾਂਕਸੁਲੀ
 ਜੈਗੀਧਕਚਾਰਿਪਿਸਾਵੈ॥ ਬਾਹਿਛਦਾਂਕਿਕੇਇਲੇਪੀ
 ਸੈਆਛੀਜੁਗਤਬੁਨਾਵੈ॥ ਦੇਗਚੁੰਨਭੁਰਿਲੇਹਛਿਦਾ

ਕੀਪੀਸਿਮਿਹੀਨਕਰਿਭੁਗੀਏ॥ ਪੁਰੈਨਾਲਜੁਤਰਕਾਗ
 ਰਕੀਸਕਲਸਭਾਮਨਹਰੀਏ॥ ੩੦॥ ਹਵਾਈਬੰਦੁਕਛੁ
 ਛੰਧਗਪਟਾਕਾਕੀਬਿਧਿ॥ ਚੇਦਹਟਾਂਕਤਹਰੀਧਕਦੀ
 ਜੋਪੀਸਾਇਕੀਤਰਕਰੀਏ॥ ਭਰੇਪਟਾਕਾਮੈਰਹਵਾਈਐ
 ਰਚਚੁਧਰਪਗੀਏ॥ ਜਬਰਜੰਗਬੰਦੁਕਬਖਾਨੇਗੜਪ
 ਹਾਰਲੇਭੁਗੀਏ॥ ਮਾਇਪਰੈਤੋਖੇਲਖਿਲਾਵੈਤੋਰਿਪ
 ਹਾਰਉਡਾਵੈ॥ ਜੇਕੂਟੈਤੋਕਾਰਓਖਲੀਖੇਲਤਹੀਆ
 ਜੁਡਾਵੈ॥ ੩੧॥ ਗੁਲਾਮਾਬੀਕੀਬਿਧਿ॥ ਡੇਫਟਾਂਕਜੋ
 ਗੀਧਕਲੀਜੈਦਸਭਰਸ਼ੇਰਾਲੀਜੈ॥ ਏਕਟਾਂਕਕੋਇਲਾ
 ਰਲਾਵੈਤੀਨਬਸਤੁਲੈਸਾਨੈ॥ ਜੈਸੀਭਾਂਤਫੁਲਤੁਹੀ
 ਭੁਗੀਏਰੈਨਪਲੀਤਾਲਾਵੈ॥ ਸਭਾਮਾਂਤੁਹੀਏਸਭਕੋ
 ਈਮਲਕਾਚਾਹਾਪਾਵੈ॥ ੩੨॥ ਮਥਹਵਾਈਗੁਲਚੇ
 ਜਕੀਬਿਧਿ॥ ਬਾਗਭਿਰਕੈਸ਼ੇਰਾਲੀਜੈਦਇਭਰਕੁ
 ਇਲਾਆਨੈ॥ ਦੇਗਚੂਨਾਮਰੁਗੀਧਕਦੂਨੋਡੇਫਡੇਫਕ
 ਰਿਸਾਨੈ॥ ਬਹੁਤਜਤਨਸੇਪੀਸਿਮਿਹੀਨਕਰਿਤਬਦ
 ਹੁਭਰੇਹਵਾਈ॥ ਬਰਸਹਿਫੁਲਸਰਗਸੇਤਾਰੇਗੁਰੁਕੀ
 ਕਰੋਦਹਾਈ॥ ੩੩॥ ਇਤਿਮਾਤਸਬਾਜੀਸਮਾਪਤੰ
 ॥ ਮਥਸਿਮਾਹੀਬਣਾਵਣੇਕੀਬਿਧਿ॥ ਸੁਨਹਚਤੁ
 ਗਚਿਤਸੇਚਤੁਰਾਈਕੋਤਕਬਰਨਸੁਨਾਉ॥ ਲੇਖਕ

ਲਿਖਹਿ ਰਹਿ ਮਸਵਾਨੀ ਜੇ ਮਸੁਕੇ ਗੁਨ ਗਾਂਊ ਕਾਲੇ ੩੧
 ਤਿਲਕਾ ਤੇਲੁ ਮੰਗਾਵੈ ਮਿਲੈ ਰਲਾ ਉਨ ਦੂਜਾ ਤਿਲਕੀ
 ਘਾਨੀ ਪੇਲਿ ਤੇਲ ਸੋ ਤਉ ਰਹਿ ਗਏ ਕੂਜਾ ਪਹਿਲੇ ਰੁਈ
 ਪੁਰਾਨੀ ਆਨੈ ਮਾਲਿ ਕੈ ਕਰੈ ਜੁ ਬਾਤੀ ਭਰੈ ਸਰੋ ਮਾ ਬਾਲੈ
 ਦੀ ਆਵਯੋ ਸਹੇ ਇਕੈ ਗਤੀ ਬਾਤੀ ਕਾ ਸਿਰ ਉਚਾ ਗਏ
 ਉਪਰਿ ਖਪਰਾ ਪਾਰੈ ਕਾਛੈ ਤੇਲੁ ਠੀਕ ਰੇ ਸੇਤੀ ਇਹ ਬਿਧਿ
 ਕਾਜ ਲਪਾਰੈ ਪਰੈ ਦੀ ਪਪਰਾ ਮਾਂਗਨ ਭਰ ਕੈ ਦੀ ਪਮਾ
 ਲਕੀ ਨਾਈ ਜਗਾਂ ਨਾ ਮਾਂਧੀ ਬਾਉ ਬਪੁਲਾ ਲੈ ਗ
 ਖੇਤਿ ਸਠਾਈ ਜਬ ਲਗਤੇ ਲਦੀ ਏ ਮੈ ਬਾਤੀ ਕਰੈ ਜੋ
 ਤਉ ਜਿ ਆਗਾ ਨਿਘਟਾ ਤੇਲ ਸਿਰਾਨੀ ਬਾਤੀ ਪਰਦੇ
 ਪਹਾਮੀ ਧਿ ਆਗਾ ਪਰੈ ਉਠਾਇ ਪਰੈ ਜੋ ਕਾਜ ਰਹਿ ਨਦੈ
 ਸੀਤਲ ਕਜਿ ਕੋਰੇ ਬੈਰ ਉਤਾਰੈ ਕਾਜ ਰਵਾਰੇ ਚਾਰੇ
 ਲਾਵੈ ਨਾਤਰ ਪਵਨ ਉਡਾਵੈ ਕਾਜ ਰਮਨ ਪਛਤਾਵਾ
 ਆਵੈ ਸੇਰ ਤੇਲ ਪੇਸਾ ਭਰ ਕਾਜ ਰਯਹ ਪਰਮਾਨੁ ਜੁਪਾ
 ਵੈ ਮਲਤੀ ਬੇਰ ਉਝੈ ਨਹਾਮੀ ਜਨ ਤਉ ਕਛੁਲਾਹਾ ਪਾ
 ਵੈ ਮਾਂਨ ਕਰਾਹੀ ਮਲੈ ਈਟ ਸੋ ਪਾਚ ਸਾਤ ਜਲ ਧੋਵੈ
 ਤਬ ਲਗਾਏ ਇਹੋ ਇਨਹ ਕਾਜ ਲਮਨ ਕਾਧੇ ਖਾਥੇ ਵੈ
 ਲਾਗੀ ਨੀ ਮਹਾ ਭਰਿਲੀ ਜੈ ਜੈ ਸੇਈ ਮੁਸਲ ਮੇਟਾ
 ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਚੇਖਾ ਕੀ ਜੈ ਕਾਮਨ ਕੀ ਜੈ ਖੋਟਾ ਜੋਚਾ

ਹੈ ਅਸਉਤਮ ਕੀ ਜੈ ਤੋ ਯਹ ਬਾਖਰਾ ਮਾਨੈ ਸਬੈ ਰਲਾਇ
 ਇਕੰਤਰ ਕੀ ਜੈ ਸਾਤ ਦਿਵਸ ਮਿਲਿ ਸਾਨੈ ਜੇਤੀ ਤੇਲਹੋ
 ਇਕਾਜਰ ਕੀ ਬੋਲ ਸੁਤੇ ਤਾਲੀ ਜੈ ਬਿਜੈ ਸਾਰ ਕਾ ਕਾਰ
 ਸੁਦਨਾ ਦੂਕ ਦੂਕ ਕਾਰਿ ਕੀ ਜੈ ਬਿਜੈ ਸਾਰ ਜਲ ਮੇ ਐਹ
 ਵੈ ਪਾਨੀ ਬਸਤਰ ਛਾਨੈ ਵਹੈ ਨੀਰ ਕਾ ਜਲ ਮੇ ਬਾਹੈ ਸਾ
 ਤ ਦਿਵਸ ਮਿਲਿ ਸਾਨੈ ਮਾ ਜੁਫਲ ਕਾ ਜਰ ਸੇਵਨੈ ਦੇ
 ਇਫਦ ਕਰੀ ਪੀਸੈ ਜਲ ਭੀ ਤਰ ਦੇਨੈ ਐਹਾ ਵੈ ਜੋ ਕਾ
 ਜਰ ਸੀ ਦੀਸੈ ਕਾ ਚੀਲਾਖਾ ਮਾਂ ਨ ਕੈ ਦੂਨੀ ਨੀਰ ਮਾਝੁ
 ਐਹਾ ਵੈ ਤਬਲ ਗਜਲ ਮੇਹਾਇ ਅਗਨਿ ਸੇ ਜਲ
 ਚੈ ਥਾਈ ਪਾਵੈ ਸੇਧਾਲੇ ਨੁਲੇ ਪਲੇ ਮਾਵੈ ਨਾਨਾ ਪੀਸਿ
 ਕਰੀ ਜੈ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਕਰਿ ਤੇਲ ਬਰਾ ਬਾਰਿਲੇ ਕਾ ਜ
 ਲ ਮੇ ਦੀਜੈ ਦੂਨਾ ਗੋਦਾ ਮਾਂ ਨਿਕਾ ਜਲ ਸੇ ਅਉਦਛਾਂ
 ਨਿਸੋਲੀ ਜੈ ਏਕਭੇਦ ਮੇ ਮੋਰ ਬਤਾਂ ਉਮੇ ਸਾਜਤ
 ਨੁਜੁਕੀ ਜੈ ਕਾਗਰੁ ਲਿਖੇ ਸੁਕਾਇ ਪੁਪਾ ਮੇ ਫੇਰਨ ਅੱਛ
 ਰਭੀ ਜੈ ਕਾ ਚੀਲਾਖਾ ਮਾਂ ਨਿਪੇ ਸਾਰੁ ਰਾਮਾਧ ਸੁਹਾਗਾ
 ਮਾਂ ਨੈ ਵਹੈ ਤੇਲ ਸਾਜੀ ਕੋ ਮਾਂ ਨੈ ਤੇਲਾ ਮਧੇਲਾ ਜਾਨੈ
 ਏਕ ਸੇਰ ਜਲ ਮੇ ਐਹਾ ਵੈ ਅਸਦ ਬਿਸੇਖ ਜੁਭਗੀਏ
 ਬਸਤਰ ਛਾਂ ਨਿ ਬਾਹਿਕਾ ਜਰ ਮੇ ਪੈਦਕ ਚਹਰੀ ਭੁਗੀ
 ਏ ਕਾਗਰੁ ਲਿਖੇ ਸੁਕਾਇ ਪੁਪਾ ਮੇ ਫੇਰਨ ਕਾਗਰੁ ਭੀ ਜੈ

ਕਾਗਰੁਗਲੈਮਿਦੈਨਹਿਅੰਛਰਜੇਬਹੁਤੇਰਾਕੀਜੈਘੋਲੀ੩੨
 ਮਸਸੀਸਾਭਰਿਰਾਖੈਮਰੁਮਸਿਅੰਨੀਭਰੀਏਸੂਕੈਮਸੁ
 ਤੋਫੇਰਨਭੀਜੈਜੇਬਹੁਤੇਰਾਕਰੀਏਜਉਮਸਗਾੜੀਹੋ
 ਇਸੁਕਕੈਤਾਤਾਕਾਰਿਜਲੁਬਾਪੈਯਦਿਨਹੀਦਿਨਾਮਾਛੀ
 ਮਸੁਦੀਸੈਜੋਜੋਤਿਸਾਮਵਗਾਪੈਸੀਸਾਭਰਾਝੁਕਲੈ
 ਜਬਲਗਜਲਸੂਕਨਨਹਿਪਾਵੈਘਰੀਘਰੀਸੁਧਿਲੀ
 ਜੈਜਲਕੀਤਬਲੇਖਕਸੁਖਪਾਵੈਤਲੀਲਪੇਟਨਦਾ
 ਨਾਬਾਂਧਿਯਜੇਬਾਂਧੈਤੋਛੀਜੈਜਲਮੇਬਾਹਿਮਸੁਇ
 ਕੁਰਾਖੈਫੇਰਿਨਜਲਸੋਭੀਜੈਜੇਦੀਸੈਤੋਭਰਮਸਿਆ
 ਨੀਮਨਮਾਨੈਸੋਕੀਜੈਮਸਿਉਤਮਉਤਮਯਹਕਰ
 ਨੀਉਤਮਕਰਮਕਮਾਵੈਉਤਮਕਰਮਕਮਾਵੈਉਤ
 ਮਗੁਰਸਾਬਾਸੀਪਾਵੈਜੇਬੇਚੈਤੋਮੋਲਮਹਿਗਿਲਿ
 ਖੇਤੁਮੰਕਾਮਮੇਲੈਲਿਖੇਪੜੈਸੋਰਹੈਗੀਇਕੈਜਨੁਅੰ
 ਛਰਮੁਖਬੋਲੈਮਸਿਉਤਮਮੇਮੋਰਬਖਾਨੈਸਾਹੁਕ
 ਮਜਿਸੁਲੇਖੈਸੋਪਤਿਆਈਬਾਤਯਹਮੇਰੀਜੇਪਰਗ
 ਦਕਰਿਦੇਖੈ॥੧॥ਮੋਰਬਿਧਿਸੁਗੀਪਰਾਜਸਿਆਹੀ
 ਕੀਮੋਰਜੁਗਤਿਹਉਬਰਨਸੁਨਾਂਊਜੋਚਿਤਦੈਸੁਨਿ
 ਲੀਜੈਮਨਕੀਧੋਇਕਾਲਮਾਡਾਰੈਜੇਮੇਸੀਮਸਿਕੀ
 ਜੈਜੇਫੁਰਮਾਨਹੁਕਮਸੁਲਤਾਨੀਲਿਖੈਲਾਖਾਮਰਦਾ

ਸੋ॥ ਬੇਦਕਤੇ ਬਲਿਖੀ ਸਬਹੀ ਮਿਲਿਜੇ॥ ਮਾਈ ਹਮਪਾ
 ਸੋ॥ ਓਤੰ ਮਬਰਨ ਬਾਸ ਅੰਬਰਕੀ॥ ਅੰਫੁਰਲਾਗਹਿ ਪਿ
 ਯਾਗੇ॥ ਸੇਤਕਿ ਸੁਯੋਰੁ ਪਦਿਖਾਵਹੁ ਜਯੋ ਨੈਨਨ ਕੇਤਾ
 ਗੇ॥ ਮਾਛੀ ਮਸਮੈ ਬਰਨ ਸੁਨਾਈ ਲਿਖੀ ਜੁਗਤਿ ਮੈਦੂ
 ਜੀ॥ ਜਿਨਿ ਦੇਖੀ ਅਰੁ ਸੁਨੀ ਸਾਚੁ ਕੈ ਸੀਸ ਨਾਇਕੈ ਪੂ
 ਜੀ॥ ਕਾਲੇ ਤਿਲ ਕਾ ਕਾਜਲ ਕੀ ਜੈ ਤੇਲ ਸੁਪੈ ਸਾਰ
 ਰਕੈ॥ ਪੈਸੇ ਪਾਂਚ ਗੋਦ ਭਰਿ ਲੀ ਜੈ ਤੇਲ ਭੁਲਾ ਮੈਧ
 ਰਿਕੈ॥ ਮਾਂ ਨਿਛਰ ਕਰੀ ਸੇਵਨ ਮਾਖੀ॥ ਮੈਰਕਸੀ
 ਸਜੁਤੀ ਜੈ॥ ਬਾਰਹ ਬਾਰਹ ਤੇਲ ਮੇਲ ਕੈ ਤੀਨੇ ਛੁ
 ਤਿਸ ਕੀ ਜੈ॥ ਨੀਲੀ ਬਰੀ ਮੈਰਨ ਵਸਾ ਦਗ ਬਿਜੈ
 ਸਾਰੁ॥ ਮਰੁਥੇ ਥਾ॥ ਚੋਬਿਦਾਂ ਕਬ ਸਤੁ ਏਚਾਰੇ ਦੇਖਿ
 ਬਖਾਨੇ ਪੋਥਾ॥ ਪੈਸੇ ਦੇਇ ਹਛੀ ਮਸੁਚੇਖੀ ਦੇਇ ਭਰਿ ਲੇ
 ਗੈਲੀ ਜੈ॥ ਲੇਹੁ ਦੇਇ ਭਰਕਾ ਖੁਕੇ ਉਗਾ॥ ਮਾਂ ਨਿਛਰ
 ਰਕੀ ਜੈ॥ ਚੋਦਹਿ ਬਸਤੁ ਲੀਜੀ॥ ਮਹਿਗਨ ਕੈ ਤੇਲ ਸੁ
 ਅਪਨੀ॥ ਅਪਨੀ॥ ਸਾਤ ਪਕਾਉ ਬਾਹਿਗੰਡੀ ਮੈ ਮੁਖ ਉ
 ਪਰਿ ਦੇਛ ਪਨੀ॥ ਕੋਨ ਕੋਨ ਵੈਸਾਤ ਬਸਤੁ ਹੈ ਜੇ ਜਲ
 ਮੈ ਮੈਦਾਵੈ॥ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਕਰਨਾਂ ਉਬਖਾਨੇ ਮਨ ਮੈਧ
 ਖਨਾ ਮਾਵੈ॥ ਨੀਲ ਕਸੀ ਸਕਾਥੁ ਨੈਸਾ ਦਗ ਬਿਜੈ ਸਾਰ
 ਤਿਹ ਮਾਂ ਹੀ॥ ਥੇਥਾ ਮੈਰਛਰ ਕਰੀ ਲੀਜੈ ਏਕ ਮਨ ਬਿਸ

ਰਹਿੰਦਾ ਹੀ ਸਾਤ ਪਕਾਇ ਬਾਹਿ ਪਾਂ ਨੀ ਮੇਰੀ ਗੁਚੁ ਵਾਇਸੁ
 ਲੀਜੈ ॥ ਕਾਜ ਲਸਹਤਿ ਪ੍ਰਸਿਦੈ ਸਾਤੋ ਅੰਨਿ ਕਰਾਹੇ ਦੀਜੈ
 ਜੇਤਾਂ ਬੇਕੇ ਬਾਹਿ ਪਤੀ ਲੇਰਗ ਤੇਤਾਂ ਬੇਸੇਤੀ ॥ ਤਬ ਆਖ
 ਰਾ ਆਖ ਰਕੇ ਅੰਤ ਰਿਸੇ ਜਾਇ ਪਾਵੈ ਕੇਤੀ ॥ ਆਦਿ ਨ ਪੰਚੀ ਸਪ
 ਹਰਿ ਸੋਗ ਨਤੀ ਗਨ ਕੇਰਗ ਤੇ ਕੋਈ ॥ ਮਸਿਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕੋ
 ਨ ਬਖਾਨੇ ਦੇਖੀ ਸੁਨੀ ਨਹੇਈ ॥ ਜਬ ਏ ਬਾਖਰਾ ਅੰਨਿ ਰਲਾ
 ਵੈਜੈ ਸੀਤਾਂ ਤਿਬਤਾਂ ਭੂ ॥ ਲਿਖਨ ਹਾਰ ਸਬ ਜਗਤ ਸਰੇਹੀ ॥
 ਸਤੁਤਿ ਕਹ ਲੋਗਾਂ ਭੂ ॥ ਕਾਚੀ ਦਾਨ ਲਾਖ ਮੰਗਾਵੈ ਪੈਸਾਤ
 ਰਕੈ ਲੀਜੈ ॥ ਏਕਾ ਅਧੇ ਲਾਗੁ ਰਸੇਹਾ ਗਾਨੀ ਲਕੰਠ ਸਮਕੀ
 ਜੈ ॥ ਲੇਇ ਅਧੇ ਲਾਗੁ ਰਕੈ ਸਾਜੀ ਸੇਰ ਨੀਰ ਮੈਟਾਵੈ ॥ ਤਬ
 ਲਗਨੀਰ ਬਾਹਿ ਮੈਟਾਵੈ ॥ ਮੀਸੁ ਆਠ ਵਾਪਾਵੈ ॥ ਘੋਦੈ ਨੀਰ
 ਬਾਹਿ ਕਾਜ ਰਮੈ ਬਰਨਾ ਅਨੇਕ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਲਿਖੈ ਅੰਕਸੇ
 ਮਿਟੈ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜੈਰੇ ਜਗ ਫਿਰਾ ਆਵੈ ॥ ੨ ॥ ਮੈਰ ਬਿਧਿ
 ਸਜਾਹੀ ਕੀ ॥ ਮੈਰ ਜਤਨ ਸੁਚਾਹੈ ਕੋਈ ਬੇਗ ਬਨਾਇ
 ਸੁਲੀਜੈ ॥ ਕਾਲੇ ਤਿਲ ਕਾ ਤੇਲੁ ਮੰਗਾਵੈ ਤਬ ਯਹਿ ਜਤਨੁ
 ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਾਜ ਲੁਛੀ ਲਏ ਕਰਾਕੀ ਜੈ ਕੋਰੇ ਸਰ ਵਰਤੁਰੀ
 ਏ ॥ ਸਰ ਵਰਤੁਰੀ ਜਨੀ ਸੇਤੀ ਸਨਕਾਹ ਲਨਾਹਿ ਕਰੀ
 ਏ ॥ ਜਬ ਕਾਜ ਲਸਰਵੈ ਮੇਜਾ ਮੈਛੀ ਲਛੁਰੀ ਸੋਕੀਜੈ ॥
 ਲੀਜੈ ਛੀਲ ਛੁਰੀ ਸੋਫਿਰ ਕੈ ਫੇਰ ਸੁਪਾਨੀ ਦੀਜੈ ॥ ਰੂਪਾਰ

ਗਦਿਖਾਵੈਕਾਜਗਮਨਕਲੇਸਨਹਿਕੀਜੈ॥ਤਬਮੈਦਾਇਰੈ॥
 ਦਪਾਂਡੀਸੋਬਸਤਰਛਾਨਿਸੁਲੀਜੈ॥ਜਲਮੈਦਾਇਰੈ॥ਦ
 ਜੈਛਾਨਾਕਾਜਲਮੈਦੇਮਲੀਜੈ॥ਦੇਖਤਰੁਪਹਰੈ॥ਮੰਜਨ
 ਕਾਸਮਾਮਕਛੇਦੀਛਲੀਏ॥ਮਸੁਲੀਜੈ॥ਮਸਵਾਨੀਭਰ
 ਕੈਲੇਖਨਸਰਸਗਛਾਵੈ॥ਆਛੀ॥ਮਸਮੈਬਰਨਸੁਨਾਈ
 ਅੱਛਗਲਿਖੇਸੁਬਾਚੈ॥ਸੋਕਾਭਾਉਦਿਖਾਵੈਦੇਖੈਜੈ॥ਮ
 ਪਿਆਰੇਨਾਚੈ॥ਦੇਖਾਸੀਖਪਰਖਾਕੀਜੈ॥ਤਬਬਿੰਦਾ
 ਫਲਪਾਵੈ॥ਬਿੰਦਾਸੀਖਨਪਰਚੈਲੀਜੈ॥ਬਾਦਿਸੁਜਨ
 ਮੁਗਵਾਵੈ॥੩॥ਅਥਕਾਗਰਕੇਰੰਗਕਰਨੇਕੀਬਿਧਿ॥
 ਮਸੁਬਰਨੀ॥ਅਥਕਾਗਰਬਰਨੇਸੁਨਲੀਜੈ॥ਸੁਰਕੇਈ॥
 ਕਾਗਰਸੇਤਲਿਖੈਜੈਕੇਈਜੈ॥ਤਿਨੈਨਕੀਖੋਈ॥ਕਾਗਰ
 ਰੰਗ॥ਮਹਾਰਚਛਾਵੈ॥ਮਹਾਰਕਰਿਕੈਧਰੀਏ॥ਮਨਮੇਤੇਰੇ
 ਸਾਪਾਲਿਖਨਕੀਤਬਮੈਸੀ॥ਬਿਧਿਕਰੀਏ॥ਕਾਗਰਸੇਤ
 ਸਦਾਨਹਿਲੇਖੈ॥ਲਿਖੇਤਬਹੁਦੁਖਪਾਵੈ॥ਦੇਖਾਸੁਨਾਕਹੈ
 ਸੁਰਕੇਈਲੇਇਨਜੈ॥ਤਿਗਵਾਵੈ॥ਪਾਂਚੇਰੰਗਲਿਖੈਜੈ॥ਕ
 ਈ॥ਆਛੇਬਰਨਦਿਖਾਵੈ॥ਦੇਖਤਨੈਨਬਹੁਤੁਸੁਖਲਾ
 ਗੈ॥ਜੈਤਿਚੋਗੁਨੀਪਾਵੈ॥ਏਕਏਕਹੈ॥ਬਰਨਬਖਾਨੇ॥ਮਪ
 ਨੇਰੰਗਰੰਗੀਲਾ॥ਪੀਤਬਰਨਪੀਡਿਤਮੁਖਰਾਤਾ॥ਮਰਿ
 ਮੁਖਲਾਗੈਪੀਲਾ॥੧॥ਅਥਪੀਤਰੰਗਕਾਗਰਪਾਤਿ

ਲੇਖੋਲਾਮਸਪਰਕਾਮਾਨੈਨੀਰਬਾਹਿਐਵੈਸਾਤ ੨੪
 ਉਬਾਲਜੁਉਬਲੈਹਾਂਡੀਪੀਸਿਫਟਕਰੀਪਾਵੈਏਕਸੇ
 ਰਾਅਪਰਕਚਫਾਵੈਆਂਚਸਹਜਕੀਲਾਵੈਪੈਸੇਪਾਂਚ
 ਫਟਕਰੀਦੀਜੈਤਬਾਮਾਛਾਰੰਗੁਪਾਵੈਪਾਂਨੀਛਾਨ
 ਲੇਇਬਸਤਰਸੇਬਾਹਿਤਗਾਰੇਧਰੀਏਏਕਰਾਤਿਦਿ
 ਨਧਰੈਇਕੰਤਰਜਬਵਹਿਸੀਤਲਕਰੀਏਭੋਰਭੁਏ
 ਜਲਉਪਰਿਆਵੈਰੰਗਾਰਹੈਬਸਤਰਹਰਿਉਪਰਿਕਾ
 ਜਲੁਸਥੈਨਿਬਾਰੈਜੋਰੰਗਪਾਂਨੀਪਰਹਰਿਧਰੈਪ
 ਤੀਲਾਨੀਰਨਿਚੋਰੈਜੁਦਾਰੰਗਅਰੁਪਾਨੀਨਿਬਰੈ
 ਰੰਗਾਰਹੈਜੇਤਰਹਰਿਯਹਿਬਿਧਿਗੁਰੂਬਖਾਨੀਏਵੈ
 ਰੰਗਜੋਰੰਗੈਕਾਗਾਰਕੈਸਾਦਾਕੈਅਬਰੀਭਾਂਤਭਾਂਤ
 ਕੇਰੰਗਬਖਾਨੇਬਿਦਮਾਬਰਨੇਸਬਰੀਭੋਰਭੁਏਅਸ
 ਕੇਕੀਭਾਂਤੀਮਲਾਇਕਠਾਹਰਕਰੀਏਜੇਲਾਗੈਸੋਰ
 ਗਲਗਾਵੈਜੇਉਬਰੈਸੋਧਰੀਏ੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰੰਗਾਬਿ
 ਯਾਬਰਨਨੀਸਿੰਗਰਫਨਾਨਾਕਰਿਕੈਪੀਸੈਸਾਤਦਿ
 ਵਸਜੇਬੀਤੈਆਮਾਛੇਰੂਪਦਿਖਾਵੈਸੋਭਾਰਾਜਸਭਾਕੇ
 ਜੀਤੈਕਾਸਕਾਰਕਾਮਾਨਿਸੁਪੇਦਾਕੈਲਾਹਰੀਲੀਜੈ
 ਪਾਂਚਾਦਿਵਸਨਾਨਾਕਰਿਪੀਸੈਅੰਜਨਮੇਸਾਕੀਜੈ
 ਲਾਲਪਾਤਕੀਨੀਲਮੰਗਾਵੈਪਾਂਚਾਦਿਵਸਮਿਲਿ

ਪੀਸੈ। ਧਰੈ ਉਠਾਇ ਬਾਹਿਸੀ ਪੀਸੈ ਜਬਾ ਆਛਾਰੀ ਗਦੀ
 ਸੈ। ਗਾੜ੍ਹਾ ਰੰਗ ਮਹਾਉਰ ਕਾਛੈ ਚਾਰ ਦਿਵਸ ਜਬ ਲਾਵੈ
 ਪੀਸੈ। ਆਛੀ ਭਾਂਤ ਰੰਗ ਜਲ ਲਾਲ ਪਾਤ ਜੋ ਪਾਵੈ। ਜ
 ਬਚਾਹੈ ਮੈਕਾਗਰ ਰੰਗੋ ਅਬਰੀਸਾ ਦਾਕਰੀ ਏ। ਜੁਦੇਜੁ
 ਦੇਨਿ ਬੁਕੇਰ ਸਮੇਫੇਰ ਪੀਸਿ ਰੰਗ ਪਰੀ ਏ। ਰੰਗ ਰਲਾਇ
 ਅਬਰ ਦਊਰਾਵੈ ਕੈਸਾ ਰੰਗ ਜੁਕਰੀ ਏ। ਜੇਦੇਖੈ ਸੋਰਹੈ
 ਗੀਤ ਕੈ ਚਿੰਤ ਚਤੁਰ ਕਾਹਰੀ ਏ॥ ੩॥ ਅਥਾ ਮੈਰ ਰੰਗ ਹਾ
 ਥੀ ਕੇਦਾਂਤ ਵਮਾਲ ਕਾ। ਅਬਹ ਉਰੰਗ ਦਾਂਤ ਕਾ ਬਰਨੇ
 ਮਾਲਾ ਮਰਦੇਵਾ ਮਾਹੀ। ਕੈਮਾਲਾ ਕੈਚੋ ਪਰੁਸਾਰੀ ਜੋਕ
 ਛਮਲ ਮੇਚਾਹੀ। ਏਕ ਏਕ ਹੋ ਬਰਨ ਸੁਨਾਂ ਉਮਨ ਮਾਨੈ
 ਸੋਕਰੀ ਏ। ਜੇਦੇਖੈ ਸੋਰਹੈ ਦਿਸਾਇ ਪਾਰਿ ਚਿੰਤ ਚਤੁਰ ਕਾ
 ਹਰੀ ਏ। ਪਹਿਲੇ ਰੰਗ ਰਲਾਇ ਪੀਸਿ ਕੈ ਜੁਦਾ ਜੁਦਾ ਸ
 ਬਰਾਖੈ। ਤਾਂ ਪਾਛੇ ਜੇਬ ਸਤਹਿ ਰੰਗੈ ਲੇਰੰਗ ਭੀਤਰ
 ਨਾਖੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਭਿਗਾਇ ਅਬ ਨਿਬੁ ਮੇਦਾਂਤ ਹੋਇ ਕੈ
 ਮਾਲਾ। ਦੇਇ ਦਿਵਸ ਨੀ ਬੁਰਸਾ ਮਾਹੀ ਰਹੈ ਸੁਤਾ ਪਰ
 ਡਾਲਾ। ਰਸ ਮੇਕਾਛਿ ਬਾਹੀ ਏਰੰਗ ਮੇਅਪਨੀ ਅਪ
 ਨੀ ਬੇਲਾ। ਗੁਰੁ ਕੇਰੰਗ ਰਚੈ ਜੇਚੇਲਾਤ ਬਵਹਿਸਾਪੁ
 ਚੇਲਾ। ਲਾਲ ਰੰਗ ਮਨ ਰੰਗੈ ਜੁਕੇਈਤ ਬਮੇਸੀ ਬਿ
 ਧਕੀਜੈ। ਦੇਇ ਬੁਗਲੇ ਰੰਗ ਮਹਾਉਰਾ ਆਪਾ ਸਿੰਗਰ

ਫੁਲੀਜੈ॥ ਇਕਰੇ ਪੀਸਉ ਦਾਇ॥ ਮਗਨਿ ਮੈ ਏਕ ਉਬਾਲ ੩੫
 ਜੁਆਵੈ॥ ਮਾਲਾ ਸਾਰ ਜੁ ਬਸਤੁ ਦਾਂਤ ਕੀ ਰੰਗ ਮੇਤਾਂਹਿ
 ਪਕਾਵੈ॥ ਜਬ ਜਾਨੈ ਰੰਗ ਲਾਲ ਰਚਾਹੈ ਤਬ ਉਤਾਰ
 ਕੈ ਪਰੀਏ॥ ਬਸਤ ਰਪੇ ਫੁਸਕਾਇ ਸੁੱਪ ਕਰਿ ਸਬ ਮੇਸੀ
 ਬਿਧਿ ਕਰੀਏ॥ ੧॥ ਮੇਰ ਰੰਗ ਹਰਗ ਹਰਤ ਵਾਪੀ ਤਰੰ
 ਗਨੇ ਕੀ ਬਿਧਿ॥ ਪੀਤ ਹਰਿ ਤਰੰਗ ਭੁਦ ਬਤਾਉ ਜੁਗਤ
 ਜੁ ਮੇਸੀ ਕੀਜੈ॥ ਪੀਸੀ ਹਰਦੁ ਗਾਇਕ ਲੀਜੈ ਬੋਥਾ
 ਦੋਇ ਸੁਲੀਜੈ॥ ਨੀਰ ਬਾਹਿ ਮੈ ਦਾਇਨ ਕੀਜੈ ਬਸਤ
 ਰੰਗ ਮੇਰਾਹੈ॥ ਤੀਨ ਉਬਾਲ ਨੀਰ ਕੇ॥ ਆਵਹਿ ਨੀਕੇਰੰ
 ਗ ਪ੍ਰਫੁਲੈ॥ ਸੀਤਲ ਕਰੈ ਬਸਤ ਕੇ ਕਾਢੈ ਜਬ ਦੇਖੈ
 ਰੰਗ ਭੀਨਾ॥ ਬਸਤ ਰਪੇ ਫੁਇ ਕੰਤ ਰਪਰੀਏ ਗੁਰੂ ਕੇਉ
 ਦਮਦੀਨਾ॥ ਮਨ ਬੰਢ ਤਰੰਗ ਦੇਖਿ ਬਸਤੁ ਕਾਤ ਬ
 ਆਛੀ ਬਿਧਿ ਗਖੈ॥ ਯੀਨਾ ਰੰਗ ਬਸਤੁ ਕਾਵੇਖੈ ਫੇਰਿ
 ਰੰਗ ਮੇਨਾਖੈ॥ ੨॥ ਮਥਸਾ ਮਰੰਗ ਕੀ ਬਿਧਿ॥ ਮ
 ਲਾਸਾ ਮਰੰਗ ਜੇ ਚਾਹੈ ਤਬ ਮੇਸੀ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ॥
 ਨਾਸ ਪਾਲਾ ਮਰੁਪੀ ਸਿ॥ ਮਾਲੇ ਲੋਹ ਚੂਨ ਸਮਲੀ
 ਜੈ॥ ਨੀਰ ਬਾਹਿ ਮੈ ਦਾਇ॥ ਮਗਨਿ ਮੈ ਤਾਮ ਪਬਸ
 ਤੁ ਪਕਾਵੈ॥ ਪਰੀ ਚਾਰਿ ਕੇ॥ ਮੰਤਰ ਦੇਖੈ ਸਾਮ ਬਰ
 ਨਹਾਇ॥ ਆਵੈ॥ ਮੇਸਾ ਰੰਗ ਕਰੈ॥ ਮੇਸੀ ਬਿਧਿ ਜਬ

ਚਾਹੈ ਤਬ ਕੀਜੈ ॥ ਜੇ ਚੂਕੈ ਯਹਿ ਅਪਨੀ ਕਰਨੀ ਗੁਰੂ ਕੇ
 ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੰਗ ਮਰਮਰੀ ॥ ਅਬ ਚੇਰੰਗ ਮ
 ਰਮਰੀ ਚਾਹੈ ਤਬ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ॥ ਖਾਣਾ ਦਹੀ ਦੇਗ
 ਚੇਬਾਹੈ ਬਸਤੁ ਸੁਤਾ ਮੇ ਦੀਜੈ ॥ ਤੀਨ ਦਿਵਸ ਰਾਖੈ ਤਿਹ
 ਭੀਤਰ ਚੋਥੇ ਬਾਹਿਰ ਕਰੀਏ ॥ ਪੀਸਿ ਮਿਹੀ ਮੇ ਦਾਸੋਂ ਕਰੀਏ
 ਕਰਪੁਟ ਮਲ ਕੈ ਪਗੀਏ ॥ ਬਸਤੁ ਬਰਾਬਰਿ ਧਰਿ ਬਸਤ
 ਰੇ ਮੇ ॥ ਛਾਰੰਗਾ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜੇ ਯਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਚੂਕੈ ਕੋ
 ਈ ਗੁਰੁ ਸਾਬਾਸੀ ਪਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਲਾ ਅਬਾਸੀ ਰੰਗ ॥
 ਕਰੈ ਰੰਗ ਗੁਲਾ ਅਬਾਸੀ ਕੋਈ ਤਬ ਯਹ ਜਤਨੁ ਕਰੀਜੈ
 ॥ ਗੁਲਾ ਅਬਾਸੀ ਤੋਰਿ ਮੰਗਾਵੈ ਨੀਰ ਨਿਚੋਰਿ ਪਰੀਜੈ ॥
 ਮਾਲ ਸਾਰ ਦਾਂਤ ਜੇ ਚਾਹੈ ਨਿਬੁਰਸ ਮੇਬਾਹੈ ॥ ਪਹਰੇ
 ਕਬੀਤੈ ਜਬ ਤਾਂਈ ਕਰਪੁਟ ਸੇ ਅਵਗਾਹੈ ॥ ਰਸ ਮੇਕ
 ਫਰੰਗ ਮੇਬਾਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਰੈ ਨਿਜੁ ਬੀਤੈ ॥ ਕਾਛੈ ਬਸ
 ਤੁਰੰਗ ਸੇਬਾਹਿ ਚਿਤਰੰਗੀ ਲੇਲੀਜੈ ॥ ਪੇਛੈ ਬਸਤੁ
 ਪਰੈ ਲੇਸੀ ਪੁਟਰ ਤਨ ਜੇ ਤਸਮ ਜਾਨੈ ॥ ਜੇ ਦੇਖੈ ਸੋਮਨ
 ਪਤਿ ਮਾਈ ਸੁਨੀ ਨ ਕੋਈ ਮਾਨੈ ॥ ਜੇ ਜਿਹ ਰੰਗ ਸਮਾਨ
 ਕੋਈ ਸੇਈ ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਲਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੰਗ ਕੋਈ ਮਨ ਨਹੀ
 ਆਵੈ ਲਾਲ ਹੋਇ ਕੈ ਪੀਲਾ ॥ ੫ ॥ ਅਬਾਸ ਗਨਿ ਬੀਧ
 ॥ ਕਾਮ ਨਿਰਕਤ ਪੁਹ ਪੁਜੋਇ ॥ ਗਾਦਹਿ ਮੂਤੁ ਜੁਆਂ

ਨੈਕੋਇਆਮੇਡਕਕੀਚਰਬੀਲੇਕੋਇਆਤਸੇਹਾਥਮਲੇਜੇ ੨੬
 ਦੇਇਆਕੋਈਤੇਲੁਘੀਉਮੋਟਾਵੈਜਲੇਨਹੀਸਚਾਹੁਇ
 ਆਵੈ॥੧॥ਅਥਪਾਲਾਨਲਾਗੋਪਹਿਲੇਆਂਨੈਰੁਸ
 ਕਾਪਿੱਤਾਮਰੁਬਕਰੀਕਾਲੀਜੈ॥ਅਰੁਪਿੱਤਾਰੋਹੁਮਛ
 ਲੀਕਾਆਂਨਿਇਕੰਤਰਕੀਜੈ॥ਪਿਤੇਤੀਨਿਇਕੰਤਰਕ
 ਰਿਕੈਤਬਯਹਿਜਤਨੁਬਨਾਵੈ॥ਸੋਠਮਰਚਪੀਪਲਿਯ
 ਹਤੀਨੋਤਿਨਮੈਪੀਸਰਲਾਵੈ॥ਪਿੱਤੇਮਾਂਹਿਪੀਸਿਤ੍ਰਿਕੁਦੇ
 ਕੋਗੋਲੀਗੁੰਜਸਮਾਨੀ॥ਛਾਹਿਸੁਕਾਇਧਰੇਲੈਸੰਪਦਜ
 ਬਚਾਹੀਤਬਆਂਨੀਆਂਘਮਾਸਕਾਪਰੈਜੁਪਾਲਾਗੋ
 ਲੀਏਕਜੁਖਾਵੈ॥ਰੋਮਰੋਮਤਨਜੁਵਾਬਿਆਪੈਸ੍ਵੇਦਸ
 ਲਿਲਬਾਹਿਮਾਵੈ॥੨॥ਅਥਭੂਤਾਜਿਨਦੇਖੈ॥ਨਾਨਾ
 ਸੁਰਮਾਪੀਸਿਮੰਗਾਵੈਕੰਦੁਪਮਾਂਹਿਰਲਾਵੈ॥ਧਰੈਸੁ
 ਕਾਇਪੀਸਿਕੈਰਾਖੈਲੇਇਨਾਮੰਜਨੁਪਾਵੈ॥ਆਵੈਨੈਨ
 ਦਿਸਟਸੋਪੀਵੈਪਗੀਜਿਨਕੇਦੇਖੈ॥ਦਿਵਸਗਾਤਿਜੋਤ
 ਹੋਇਕਸੀਦਿਨਹਿਤਰਾਇਨਪੇਖੈ॥੧॥ਅਥਪਰਤੀਮੇ
 ਜੋਕਛੁਹੋਇਸੋਦੇਖੈ॥ਕਾਲਾਕਾਗਕਰੈਕੋਬਿਸਮਲਗੁ
 ਦੀਓਰਤੇਕਾਟੈ॥ਲੇਹੁਸੋਚਖਾਮੰਜਨੁਕੀਜੈਜੋਕਛੁਕੇ
 ਇਨਆਟੈ॥ਪਾਵੈਦਿਸਟਿਦੇਵਤਾਵੇਖੈਭੂਮਤਲੇਜੇ
 ਆਪੈ॥ਜੋਜਲਮਾਂਹਿਤਰਾਇਨਦੇਖੈ॥ਹਾਥਲੇਨਕੇ

ਚਾਹੈ॥ ੧॥ ਅਭਿਰਥਿਧਿ॥ ਕੀਰੀ ਨਾਉ ਬਾਮਨੀ ਕਹੀਏ
 ਲਾਲ ਪੁਛ ਕੀਜਾਨੈ॥ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕਰਿ ਕੈਲੋ ਹੁਕਾਢੈ ਬਾ
 ਹਿਮੈ ਨਸਿਲ ਸਾਨੈ॥ ਅੰਜਨੁ ਨੈਨ ਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ ਭੂਮਿ
 ਗਡਾ ਸੇ ਦੇਖੈ॥ ਜੇ ਚਾਹੈ ਸੋ ਲੇਇ ਹਾਥ ਕਰ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚ
 ਨੁ ਸੁਲੇਖੈ॥ ੨॥ ਅਭਿਰਥਿਧਿ॥ ਕੁਰ ਕੁਟ ਅੰਗੁਰ ਕੀਰੀ ਨੈ
 ਨ ਮਿਲਿ ਹੁਦ ਹੁਦ ਨੈ ਨ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਕਾਲੇ ਕਾਗ ਕਾਢ
 ਦਿਲ ਕੋਈ ਕੁਰ ਕੁਟ ਸੇ ਤਜੁ ਪਾਵੈ॥ ਗਾਵਰੁ ਬਡਾਉ
 ਰੈ ਜੋ ਸੀਧ ਜਾਪਾ ਚੇ॥ ਮਾਨਿ ਮਿਲਾਵੈ॥ ਪੇਟ ਫਾਰ ਦਿਲ
 ਕਾਢ ਪਾਂਚ ਕੋ ਤਬ ਯਯਤ ਨੁ ਬਨਾਵੈ॥ ਸਬੈ ਸੁਕਾ
 ਇਕੁਟ ਮੈ ਦਾ ਕਰ ਕਪਰ ਛਾਂ ਨਿਕਰਿ ਲੀਜੈ॥ ਗੋਲੀ ਜ
 ਲੋ ਸੋ ਬਾਂਧਿਏ ਕਸੀ॥ ਮੇਸਾ ਜਤਨ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਜਬ ਚਾ
 ਹੈ ਤਬ ਪਸਿਪਾਂ ਨੀ ਸੋ॥ ਅੰਜਨੁ ਨੈਨ ਕਰਾਵੈ॥ ਜੇ ਕੁਛੁ
 ਗਡਾ ਹੋਇ ਪਰਤੀ ਮੈ ਦਿਸਾ ਦਿਸੁ ਪਰਗਾਇਆ ਵੈ॥ ੧॥
 ਅਭਿਰਥਿਧਿ॥ ਭਿਰੂ ਗਾਥਿ ਗਜੁ ਡਾਰ ਕਹਾਵੈ ਦੇਸ ਦੇ
 ਸ ਜੋ ਕਹੀਏ॥ ਬਨ ਕਾ ਮੇਰ ਕੋਇ ਲਾ ਕਹੀ॥ ਮੈ ਦੁਹੁ ਕਾ
 ਪਿੰਤਾਲ ਜੀਏ॥ ਸੁਰਮਾ ਬਾਹਿ ਪੀਸਿ ਪਿੰਤੋ ਸੋਛਾਇ
 ਮਾਮਾਂ ਹਿ ਸੁਕਾਵੈ॥ ਤੀਨ ਸੁਲਾਈ॥ ਅੰਜਨੁ ਕੀ ਜੈਲੇ
 ਕੈ॥ ਮਾਂਖ ਹੁਪਾਵੈ॥ ਬਾਢੈ ਜੋ ਤਿਹੋਇ ਉਜੀ॥ ਮਾਗਲੇ
 ਇਨ ਪਾਟ ਖੁਲਾਵੈ॥ ਜੇ ਕੁਛੁ ਦਰ ਬੁਭੂਮਿ ਕੇਤਰ ਹਰਿ

ਵਿਸਟਸੁਪਰਗਟਾਮਾਵੈ॥ ਸੋਨਾਰੁਪਾਲਾਲਜਵਾਹਰਖਾ ੩੧
 ਨਹੋਇਗੁਇਮਾਂਹੀ॥ ਜੈਸਾਦਯੋਸਰਤਿਗੁਇਤੈਸੀਫੁਪਾਰ
 ਹੋਕਛੁਨਾਂਹੀ॥ ੨॥ ਅੰਗਤਿਲਕਭੇਦਾ॥ ਕਾਲਾਕਾਗੁਕਰਾ
 ਲੁਕਹਾਵੈਤਾਂਕੀਚਰਬੀਲੀਜੈ॥ ਦੂਜੈਬਸਾਮਾਨਸਕੀ
 ਅੰਨੈਅੰਨਿਇਕੰਤਰਕੀਜੈ॥ ਤੁਚਭੇਰੁਕੀਸੀਪੁਟਕੀ
 ਜੈਤਾਂਮੈਬਾਹਿਗੁਧਰੀਏ॥ ਜਬਚਾਹੈਯਹਕੋਤਕਦੇਖੈ॥
 ਥੋਤਿਲਕੁਸੁਕਰੀਏ॥ ਉਚੀਗਤਿਜੋਤਿਲਕੁਕਾਢੀਏ
 ਸੁਰਗਲੋਕਕੋਦੇਖੈ॥ ਨੀਚੀਗਤਿਜੋਤਿਲਕੁਕਾਢੀਏ
 ਨਾਗਲੋਕਕੋਦੇਖੈ॥ ਉਡੈਉਡਾਨਪੀਖੇਰੁਰਾਕਸਪਰੀਚੁਰੇਲੇ
 ਦਿਸਟੈ॥ ਬਸੈਭੂਮਿਜੇਰਹੈਪਤਾਲੀਨਾਗਲੋਕਕੋਇਸ
 ਟੈ॥ ੩॥ ਅਥਾਅਗਨਿਬੰਦਭੇਦਾ॥ ਰੂਪਾਅਰੁਕੰਚਨਏਦੇ
 ਨੇਸੋਹਨਮੇਦਾਕਰੀਏ॥ ਪਾਰਾਬਾਹਿਖਰਲਕੈਗੋਲੀਤਿ
 ਹੁੰਬਰਾਬਾਰਿਧਰੀਏ॥ ਚਨਾਕਾਬਲਖਿਦਿਜਤਨਸੇਭੀ
 ਤਰਥੇਥਾਕਰੀਏ॥ ਤੀਨੋਪਾਤੁਬਾਧਿਕੈਗੋਲੀਅੰਨਿਸੁ
 ਤਾਂਮੈਧਰੀਏ॥ ਮੁਖਮੇਮੇਲਿਜਜਾਇਅਗਨਿਮੈਤਾਂਕੋ
 ਆਗਿਨਦਾਗੈ॥ ਜਾਨੇਜਲਮੈਖੇਲਹੇਲੁਆਮਾਇ
 ਖੜਾਹੁਇਆਗੈ॥ ਰੰਚਕਾਅਗਨਿਨਤਨਮੇਲਾਗੈ॥ ਆ
 ਗਿਹੋਇਸਬਪਾਲਾ॥ ਹਸਿਹਸਿਖੇਲੁਕਰੈਸਾਜਨਸੇਜਾ
 ਨਹੁਪਾਨੀਪਾਲਾ॥ ੧॥ ਅੰਗਬਿਧਿ॥ ਪਾਵਸਹੁਤਿਜਬ

ਜਗਮੇਆਵੈ॥ ਪਚਰੰਗਪਨਖਾਅਕਾਸਦਿਖਾਵੈ॥ ਤਬ
ਹਜਤਨਕਰੈਜੋਕੋਈ॥ ਸਾਪੈਜੁਗਤਜੋਗਤਬੋਏਈ॥
ਇਦ੍ਰਾਇਨਿਕੀਬੇਲਿਸੁਪਾਵੈ॥ ਤਬਹੀਵਿਸ੍ਰਿਪਨਖ
ਸੋਲਾਵੈ॥ ਪਗਤਲਬੇਲਾਹਿਮਰਦਨੁਕਰੈ॥ ਅਪਨੇ
ਮੁਖਮੈਚਾਵਲਕੁਰੈ॥ ਜਬਲਗਬੇਲਿਚਰਨਸੋਮਲੈ
॥ ਪਲੁਨਹਿਵਿਸ੍ਰਿਪਨਖਸੋਟਲੈ॥ ਤਬਲਗਬੇਲਿਮ
ਲੈਪਗਦੋਇ॥ ਮੁਖਕਾਸਦੁਕਦਕੁਜਬੋਏਇ॥ ਜਬ
ਲਗਕਦਕੋਇਮੁਖਚਾਵਲਾਬੇਲੀਮਰਦਨਕਰੁ
ਉਤਾਵਲਾ॥ ਜਬਮੁਖਚਾਵਲਕਰੁਆਹੋਇ॥ ਪਨਖ
ਨੈਨਮਿਲਗਾਏਦੋਇ॥ ਪਗਸੋਲੀਜੈਬੇਲਉਠਾਇ॥
ਨੈਨਬਾਨਜੋਪਨਖਸਮਾਇ॥ ਆਛੀਰਉਰਧਰੈਦੁਹ
ਬੇਲਿ॥ ਤਬਕਰਦੇਖੈਜਗਮੈਖੇਲਾ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬੇ
ਲਿਛੁਹਾਵੈਦੇਹਕੋਜਰੈਨਤਾਂਕੀਦੇਹਿ॥ ਪਾਲੇਸੋਸੀਤ
ਲਕਰੈਦੇਖਤਮਾਸਾਲੇਹ॥ ੨॥ ਬੇਲਿਧਰੈਲੈਤ੍ਰੰਪਰੈ
ਦੀਜੈ॥ ਅਗਨਿਲਗਾਇ॥ ਜਲੈਨਕੋਈਤ੍ਰੰਪਰੀਜਉ
ਚੋਬਾਈਬਾਇ॥ ੩॥ ਅਥਕਸ਼ੀਇਸਤੀਛੁਟੈ॥ ਕਸਟੀ
ਨਾਰਿਸੰਕਟੀਬੀਧੀਕਛੂਉਪਾਇਨਾਮਾਵੈ॥ ਮਾਂਨੈਕ
ਸਸੀਸਮਾਨਸਕੇਕੁਗਮੁਖਪੁਨੀਲਾਵੈ॥ ਲਾਗੈਪੁਮ
ਜੋਨਕੇਅੰਤਰਿਕਸਟਗਰਕੁਕਾਮੋਦੈ॥ ਜੋਤਤਕਾਲ

ਜਤਨੁ ਯਹੁ ਪੁਜੈ ਅੰਗਨ ਮਨ ਮੋ ਸੋਚੈ ॥ ੧ ॥ ਅਥ ਬੁਧ ਬ ੩੮
 ਫੇ। ਬੁਧਿ ਯੀਨ ਬਾਲ ਕੁ ਜੇ ਕੋਈ ਮਨ ਮੋ ਗਾਨੁ ਨ ਆ
 ਵੈ। ਮਾਨਸ ਕੇ ਸਜਲਾਇ ਬਹੁਤ ਕਰਿ ਸਬਤਨ ਪੁਨੀ
 ਲਾਵੈ। ਹੋਇ ਕਿ ਪਾਲ ਬਿਧਾਤਾ ਜਬ ਹੀ ਵੀ ਏ ਜੋਤਿ
 ਪਰਗਾਸੈ। ਉਪ ਜੋਗਾਨ ਤਰੰਗ ਜੁ ਮਨ ਮੋ ਤਿ ਮਰੀ
 ਏਕਾਨਾਸੈ ॥ ੧ ॥ ਅਥ ਬਿਖਖਾ ਦੀ ਕੋ। ਜੇ ਕੋਈ ਬਿਖਖਾ
 ਇਅਚਾਨ ਕਕਾਲ ਚ ਫੈ ਬੈਰਾਵੈ। ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਇ
 ਪਰੈ ਜੋ ਸੰਕਟ ਗਾਇ ਗਾਇ ਕਰ ਪਾਵੈ। ਪਰੈ ਜਲਾਇ
 ਹਾਰੁ ਮਾਨਸ ਕਾ ਕਪਰ ਛਾਂਡ ਕਰਿ ਲੀਜੈ। ਚੁਟਕੀਤ
 ਰਕੋ ਪਰੈ ਹਥੇ ਲੀਜਲ ਸੋਫ ਕੀ ਕੀਜੈ। ਖਾਤੇ ਬੋਰਨ ਲਾ
 ਗੈ। ਇਕ ਪਲੁ ਬਿਖ ਉਤਰੈ ਸੁਧਿਆਵੈ। ਸੁਖ ਕੀ ਘ
 ਰੀ ਬਿਧਾਤਾ ਪੁਜਵੈ ਦੁਖ ਬਿਸਰੈ ਸੁਧਿਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਅ
 ਥ ਤੇਜੇ ਤਾਪ ਕੋ। ਜੇ ਆਵੈ ਅੰਤਰ ਤਿ ਜਾਗੀ ਮਾਨਸ
 ਛੁਟਿ ਨ ਪਾਵੈ। ਬੈਠੇ ਖੜੇ ਪੰਥ ਘਰ ਬਾਹਰਿ ਲਹਿਰਤਾ
 ਪੰਕੀ ਆਵੈ। ਜਤਨ ਕਰੈ ਵਹੁਤ ਜਨ ਪੁਛਾਤ ਬਯਾਹਿ
 ਥਾਨ ਹਿਸਾਧੈ। ਮਾਨਸ ਕੇ ਰਾਹਾ ਰੂਮੰਗਾਵੈ। ਅੰਤਿ ਕੁਝ
 ਸੋਚਾਂਧੈ। ਬਾਂਧਤ ਕੋਈ ਟੋਕਨ ਡਾਲੈ ਰੋਗ ਜਿਨਾਨ ਨ
 ਪਾਵੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਬਿਧਾਤਾ ਅਪਨੀ ਫਿਰਿ ਕੈ ਤਾਪੁ ਨ
 ਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਅਥ ਕੇਸ ਨਾਸ ਕੋ। ਦੁਹੀ ਏ ਦੂਧ ਕੁ ਕਰੀ

ਕੇਗਲੇਬਾਲਪੁਪਰਿਲਵੈ॥ਜਹਾਂਦੂਪਵਹਿਲਗੈਕੇ
 ਸਪਰਿਫਿਰਿਕੈਬਾਲਨਆਵੈ॥ਦੋਨੋਕਾਂਖਕੇਸਪਰਿ
 ਲਾਵੈਫਿਰਿਨਹਿਬਾਲਹਿਪਾਵੈ॥ਬਾਲਬਢਨਕੀ
 ਕਵਨਚਲਾਵੈਰੋਮਦਿਸਟਿਨਹਾਆਵੈ॥੧॥ਅਥ
 ਕੂਕਰਮਰੈ॥ਕਾਛੈਛੀਲਇਰੰਡਕੀਮੀਗੀਦੇਇਨੁ
 ਖਾਨੇਮਾਂਗੀ॥ਕੂਕਰਖਾਇਮਰੈਤਤਕਾਲਹਿਸਾਰਿ
 ਅਚਰਜੁਕਛੁਨਾਹੀ॥੧॥ਅਥਕੂਕਰਨਕਾਟੈ॥
 ਚੈਹਰਚਾਰਦਾਂਤਕੂਕਰਕੇਤਾਇਤਕਾਰਿਕੈਬਾਂਧੈ॥
 ਸਕੈਨੋਕਨਕਾਟਨਆਵੈਦਿਸਟਿਬਿਰੋਧਨਨਾਪੈ
 ੨॥ਅਥਮੁਖਬਾਂਧੈ॥ਆਯਾਬਾਯਾਸੁਪਨੇਬੋਲੈਬਾ
 ਲਤਗਨਿਜੋਹੋਈ॥ਅਨਨਚੈਹਰਕਾਫਿਰਿਬੋਲੈਨ
 ਹਿਕੋਈ॥੩॥ਅਥਤਾਪਕੋਜੋਈਆਂਨਿਮਤਕੂਕ
 ਰਕਾਮਾਟੀਸਾਧਨਲੀਜੈ॥ਗੋਲੀਕਿਰਿਕੈਧੂਪਸੁਕਾ
 ਵੈਤਬਯਾਹਿਜਤਨਕਰੀਜੈ॥ਜਾਂਕੇਤਨਮੇਤਾਪਦੁਹੇ
 ਲਾਦਿਨਦਿਨਦੇਹਸਤਾਵੈ॥ਸੇਲੈਗੋਲੀਕੰਠਜੁਬਾਂ
 ਧੈਫਿਰਿਕੈਤਾਪੁਨਆਵੈ॥੧॥ਅਥਗਲਗੀਡੁਜਾਇ
 ॥ਜੇਗਲਗੀਡੁਮਾਲਸੇਕਹੀਏ॥ਦੇਉਬਤਾਇਜਤ
 ਨੁਯਹਕੀਜੈਜੋਮਨਮੋਸੁਖਚਹੀਏ॥ਕੂਕਰਕੀਬਸ
 ਆਂਨਿਲਗਾਵੈਬੇਦਨਰਹੈਨਤਨਮੋ॥ਰੋਗਜਾਇ

ਕਾਯਾ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਜੋ ਯਹ ਆਵੈ ਮਨ ਮੋ ॥ ੧ ॥ ਅਥ ਸੰਕਟੀ ੩੯
 ਇਸਤੀ ਛੁਟੈ ॥ ਜੇ ਸੰਕਟ ਮੋ ਹੋਇ ਗਰੁ ਨੀ ਗਰੁ ਮੇ ਚਨਹਿ
 ਰੇਈ ॥ ਦੇਉ ਬਤਾਇ ਜੁਗਤਿ ਮੇ ॥ ਆਛੀ ਜੋ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਕੋਈ
 ॥ ਆਨੈ ਏਕ ਚਾਮੁ ਛੋਰੀ ਕਾ ਕਾਮ ਨਿਜਾ ॥ ਪਲ ਪੇਟਾ ॥ ਤਤ
 ਛਿਨ ਬੀ ਦੁਗਰੁ ਕਾ ਛੁਟੈ ਬੇਟੀ ਜਨੈ ਕਿ ਬੇਟਾ ॥ ੧ ॥ ਅਥ
 ਬਾਲ ਨਾ ਸੋਕੇ ॥ ਜੇ ਛੋਰੀ ਕਾ ਪਿਤਾ ॥ ਆਨੈ ਨੈ ਸਾ ਦਰਸਿ ਲਿ
 ਸਾਨੈ ॥ ਲੇਖੁ ਕਰੈ ਬਾਲ ਹੁਕੇ ਉਪਰਿ ਮਨ ਮੋ ਸੰਕਟ ਨਾ ਮਾਨੈ
 ॥ ਫਿਰਿ ਕੈ ਬਾਲ ਨ ਉਪਜੈ ਤਿਹ ਠਾਂ ਜੁ ਹਾਸੁ ਮੇ ਖਦ ਲਾਵੈ
 ॥ ਤਬ ਨਾਈ ਕਾ ਕੋ ਨੁ ਨਿਹੇਰਾ ਬਾਲ ਬਦਨ ਦਿਖ ਲਾਵੈ ॥
 ੧ ॥ ਪੰਖੇਰੁ ਮਰਹਿ ॥ ਛੋਰੀ ਕੀ ਬਸ ਮਾਲ ਮੰਗਾਵੈ ਬਾਹਿ ਪ
 ਗੀ ਸੈ ॥ ਮੇਦਾ ਕਰਿ ਕੈ ਪਰੈ ਏਕ ਠਾ ਜੇ ਨ ਦਰਦ ਗਾਈ ਸੈ
 ॥ ਗੋਲੀ ਕਰ ਕੈ ਬਨ ਮੋ ਰੂਰੈ ਜੁਰੈ ਪੰਖੇਰੁ ਖਾਹੀ ॥ ਖਾਤੇ ਬੇ
 ਰਸੁ ਮਰਹਿ ਪੰਖੇਰੁ ਯਹ ਅਚਰ ਜਕ ਛੁਨਾਂਹੀ ॥ ੧ ॥ ਅਥ
 ਫੇਰੈ ਚੰਗੇ ਹੋਇ ॥ ਛੋਰੀ ਕੇ ਖੁਰਾ ਮਾਨਿ ਜਲਾਵੈ ਜਲ ਕੈ ਗ
 ਖ ਜੋ ਹੋਈ ॥ ਕਪਰ ਛਾਨਿ ਕਰਿ ਪੀਅਮੋ ਬਾਹੈ ਮਹਲ ਮ
 ਕਰੈ ਜੁ ਕੋਈ ॥ ਲਾਵਤ ਬੇਰਸ ਬੈਖਤ ਮੇਦੈ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਰ ਕ
 ਲਾਵੈ ॥ ਜੇ ਬਾਲ ਕ ਕੇ ਸਿਰ ਮੇ ਫੇਰੈ ਪਾਕੈ ਪੀਪੁ ਬਹਾਵੈ ॥
 ਸੂਕੈ ਪੀਪੁ ਖਰੰਫ ਬੀਧਿ ॥ ਆਵੈ ਪੀਰ ਜਾਇ ਸਿਰ ਕੇ ਗੀ ॥
 ਲਾਵੈ ਧਰਮੁ ਕਰੈ ਜੇ ਜਗ ਮੇ ਸਿਖ ਸੁਨਿ ਲੀਜੈ ਮੇਰੀ ॥ ੧ ॥

ਅਥਖੇਤਿਮੋਇਗੁਨਿਪਵੈ॥ ਚਰਖਮਾਰਿਕੈਤੁਚਾਮੰਗਵੈ॥
 ਗੁਇਨਕੋਘੋਗਾ॥ ਤਾਕੀਤੁਚਾਮਢਾਵੈਚਲਨੀਜਤਨੁਬਨ
 ਵੈਥੋਗਾ॥ ਬਡੇਛਿੰਦ੍ਰਕਾਰਿਨਾਜੁਛਨਾਵੈਬੈਖੈਤੁਖਮਾਈ
 ॥ ਟੀਗੁਪਰੈਸਗਲਬਨਚਾਟੈਤੇਗਖੇਤੁਨਖਾਈ॥ ਗੁਰਕੀ
 ਕਰਨੀਚੂਕਿਨਕੀਜੈਸੁਧਕਰੈਸਿੰਧਿਪਾਵੈ॥ ਚੂਕੈਜਤਨਬਿ
 ਗੁਚੈਕਰਨੀਗੁਰੁਕੋਨਾਹਿਹਸਾਵੈ॥ ੧॥ ਅਥਪੁਰਖੱਤੁਹੋ
 ਐ॥ ਮਾਰੈਚਰਖਲਿੰਗਲੈ॥ ਮਾਵੈਸੁਕਸੁਕਾਇਜੋਧਰੀ
 ਏ॥ ਜੈਸੁਕੈਤਉਤਾਇਤੁਕਾਰਿਕੈਕਾਟਿਸੁੰਬੰਧਨਕਰੀਏ
 ॥ ਜਬਲਗਤਾਇਤੁਰਹੈਕਮਰਮੋਕਾਂਮੁਨਤਾਕਾਛੀਜੈ॥
 ਰੋਮਰੋਮਰਸਬਢੈਕਾਂਮਕਾਜੋਜੋਤਨਮੇਭੀਜੈ॥ ਪੁ
 ਰਖਹੋਇਜੋਆਪਨਿਫੁਸਕਕਾਂਮਉਦੈਤਨਮਾਂਹੀ॥
 ਜਬਲਗਜੀਵੈਘਟੈਨਤੇਜੀਬੁਢਾਹੋਇਸੁਨਾਂਹੀ॥
 ੧॥ ਅਥਬਾਲਬਢਹਿ॥ ਜੇਕੋਈਚਮਗਾਦਰੁਮਾਰੈਸੀ
 ਸੁਪੀਸਿਕੈਧਰੀਏ॥ ਬਾਲਬਢਹਿਅਰੁਹੋਇਸੁਜਾਮਤਾ
 ਜੇਸਿਰੁਲੇਪੁਨਕਰੀਏ॥ ੧॥ ਅਥਕੇਸਕਲਪਾ॥ ਜੇਚ
 ਮਗਾਦਰੁਬਡਾਮਾਰਿਕੈਰਕਤਸੁਤਾਕੀਲੀਜੈ॥ ਜੇਚਾ
 ਵਲਤੁਰਿਕੈਮੁਖਲੀਜੈਨਾਸੁਰੁਹਰਕੀਦੀਜੈ॥ ਲੇਤੇਨਾ
 ਸਕੇਸਜੇਤਨਕੇਸੁਜਾਮਹੋਇਪਲਮਾਂਹੀ॥ ਨਾਤਰਦੰਤ
 ਸੁਜਾਮਤਾਗਾਹੀਏਯਹਾਮਚਰਜੁਕਛੁਨਾਂਹੀ॥ ੧॥ ਅ

ਬਗੁਟਕਾਬਾਂਪੈ॥ ਅੰਨੈਬਡਾਮਾਰਿਚਮਗਾਦੜੁਮੁਖਮੇ ੪੦
 ਪਾਰਾਭਗੀਏ॥ ਪਾਦਰੋਗਮੁਖਕੰਠਬੀਧਾਵੈਧਰਤੀਗਾਡ
 ਨਕਗੀਏ॥ ਤੁਖਧਾਂਨੋਬਕਰੀਕੀਮੇਂਗਨਉਪਰਧੁਆਧੁ
 ਖਾਵੈ॥ ਗਤਿਦਿਵਸੁਜੇਰਹੈਦੇਖਦਾਆਗਬੁਝਨਨਹਿ
 ਪਾਵੈ॥ ਚਾਲਿਸਾਦਿਨਬੀਤਹਿਤਿਸਗਾਰੋਗੇਲੀਬੀਧ
 ਸੁਪਾਵੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੇਰਹੈਖੇਲਘਨੇਰੋਗੁਪਾਕਰਿਦਿਖਲਾਵੈ
 ॥੧॥ ਅਥਲੇਕਾਂਜਨਾਪਹਿਲੇਅੰਨਿਲੋਬੀਏਆਛੇਘੁੰ
 ਘਨੀਤਾਸਪਕਾਵੈ॥ ਤਿਸਪੀਛੇਯੁਯਤਨੁਕੀਜੀਏਜੋ
 ਕਛੁਗੁਰੂਬਤਾਵੈ॥ ਉਲਨਾਉਖਖਸਟਜੁਕਗੀਏਦਿਨ
 ਕੋਰਹੈਜੁਅੰਧਾ॥ ਸਾਂਝਪਰੋਤੇਅੰਖੇਪਾਵੈਕਰੈਪੇਟਕਾਪੀਧਾ
 ॥ਵਹਖਖਸਟਕੇਪਕਰਿਮੰਗਾਵੈਸਾਂਝਸਮਾਂਜੋਪਾਵੈ॥ ਗੋ
 ਰੂਚਰਨਗਏਜੋਬਠਕੋਫਿਰਿਕੋਘਰਕੋਆਵੈ॥ ਤਿਨ
 ਕੀਪੀਠਭੂਤਨੋਬੈਰੋਪੈਕੋਦੇਖੈਨਾਂਹੀ॥ ਆਵਹਿਚਫੇਗੇ
 ਇਰੇਤਾਂਈਉਤਰਿਤਗਾਂਤੇਜਾਹੀ॥ ਨਕੀਮਰਚੈਪੀ
 ਸਿਮੰਗਾਵੈਅੰਖਿਖਖਸਟਸੁਆਜੈ॥ ਤਿਸਕੀਅੰਖੇ
 ਬਹੈਜੁਪਾਨੀਲੈਅਪਨੇਮੁਖਮਾਜੈ॥ ਅੰਜਤਨੀਰਜੇ
 ਤਿਸੋਪਾਵੈਦਿਸਾਦਿਭੂਤਨੋਪੇਖੈ॥ ਏਕਏਕਕੁਲਜੀਸਬ
 ਕੇਸਿਰਕਰਤਕੁਲਾਹਲਦੇਖੈ॥ ਕੁਲਜੀਲੇਇਭੂਤਨੋ
 ਸਿਰਸੇਲੇਕਰਿਘਰਕੋਆਵੈ॥ ਹਾਕਮਾਰਿਸਭੁਏਕਸਤੇ

ਹੁਇਤਾਂਕੇਪਾਛੇਧਾਵੈ। ਜੇਈਭੂਤਨਾਮਾਇਪਹੁਚੈਘੁਘੁ
 ਨੀਦੇਭੁਗਮੁਰੀ। ਗਹਿਸਤਖੇਲਤਖਾਤਚਬਾਵਤਬਾਦ
 ਸੁਗਹੈਅਪੁਰੀ। ਜੇਕੋਈਭੂਤਭੂਤਨਾਬਹੁਤੇਰੋਸਕੀਏ
 ਫਿਗਾਮਾਵੈ। ਵਹੁਖਖੁਸਟਗਹਿਮੁਰੀਮੇਲੈਤਾਕੋਡਰ
 ਜੇਪਾਵੈ। ਘੁਘਨੀਵੇਇਖਖੁਸਟਦਿਖਾਵੈਚਰਨਪਿ
 ਛੋਡੇਮਾਵੈ। ਤਬਲਗਾਮਾਵੈਪਾਇਪਿਛੇਡੇਜਬਲਗ
 ਬਸਤੀਪਾਵੈ। ਜਬਵਹੁਪੈਡੇਗਾਂਓਗੋਇਰੇਪਲਟਭੂ
 ਤਨੇਜਾਂਹੀ। ਸੋਕਰਛਲਬਲਸੇਜਬਾਮਾਵੈਕੁਲਹੀ
 ਦੀਜੈਨਾਂਹੀ। ਕੁਲਹੀਪਰੇਲੁਕਾਇਜੁਗਤਿਸੇਜੈਸੇ
 ਕੋਇਨਜਾਂਨੈ। ਕਰਨੀਕਠਨਸਮਾਇਕੈਕੀਜੈਜੀਅਕੇ
 ਸਾਟੇਮਾਂਨੈ। ਵਹੁਕੁਲਹੀਅਪਨੇਸਿਰਗਾਖੇਤਬਯ
 ਹੁਇਸਾਟਿਨਾਮਾਵੈ। ਜੇਚਾਹੈਕੰਤੁਹਲਮਨਮੈਤੇਸਭ
 ਖੇਲਮਿਲਾਵੈ। ਪਰਧਨਹਰਨਾਮੈਰਪਰਨਾਗੀਇਨਕੀ
 ਚਿਤਨਕਰੀਏ। ਜੇਕਰੀਏਤੇਛਲਤੇਰੁਗੀਏਰੁਗਪਡ
 ਰਪਕੇਪਰੀਏ। ਗੁਰੁਕੇਚਰਨਲਾਘਨਹਿਚਲੀਏਜੇ
 ਚਲੀਏਤੇਭੂਲਾ। ਖਰਾਪਰਖਕੈਗਾਠਨਬਾਂਪੈਖੇਏਧ
 ਨਪਰਫੁਲਾ। ਸਾਧੁਬਚਨਾਮਗੁਗੁਰੁਕੀਕਰਨੀਹੀਅਭੰ
 ਰਾਰਸੇਮੇਲੈ। ਖੇਲਸਕੈਖੇਲੈਤਬਤਾਈਖੇਲਗਏਕੋ
 ਖੇਲੈ॥੧॥ ਅਥਮਦਬਹੁਤੁਚਫੈ। ਜਹਾਂਮਸਾਲਜਲ

ਵੈਕੋਈਗਰੈਪਲੀਤਾਜਲਿਕੈ॥ ਮਦਕੀਤੰਗਭਗੀਜੇ ੪੧
 ਪਾਵੈਤਿਸਮੈਮੇਲੈਮਲਿਕੈ॥ ਵਹਿਮਦਪੀਏਕਟੋਰੀਰੁਰਕੈ
 ਪੀਮਤਭੁਤਸਾਲਾਗੈ॥ ਬੇਸੁਪਹੋਇਜਾਇਤਨਕੀਸੁਪਿ
 ਸੇਵਤਸੇਨਹਿਜਾਗੈ॥ ੧॥ ਅੰਗਥੇਰੇਮਦਮਤਿਵਾਲਾ
 ਕਰੀਏਮੇਸਾਜਤਨਜੁਕੀਜੈ॥ ਮਲਿਕੈਫੁਲਦੀਅੰ
 ਕਾਮਦਮੋਬਾਹਿਪਿਆਲਾਪੀਜੈ॥ ੨॥ ਅੰਗਅੰਗਰੋਜ
 ਤਨਬਤਾਂਉਦੂਜਾਇਹਨਹੋਇਵਕਰੀਏ॥ ਗੁਰੁਕੇਬ
 ਚਨਸੁਨੈਜੇਕੋਈਸੁਨਿਕੈਮਨਮੋਧਰੀਏ॥ ਨਰਕੇਕੇਸ
 ਬਾਹਿਕੋਮਦਮੋਮਦਕੋਬਾਹਿਰਲਾਵੈ॥ ਪੀਵਤਹੀਮਤਵ
 ਲਾਮਦਕਾਤਨਕੀਚੇਤਨਆਵੈ॥ ੩॥ ਅੰਗਅੰਗਰਕ
 ਰੋਯਹਭੇਦਦੁਸਰਾਮਾਖੀਸੁਨਪਕਰੀਏ॥ ਕਾਸੀਏਕੈਪਿ
 ਯਾਲਾਇਨਕੈ॥ ਮਾਂਨਿਸੁਤਰਹਰਿਧਰੀਏ॥ ਥੇਰਾਹੀਮ
 ਦਪੀਵਤਬੇਲਾਬਹੁਤਹੋਇਮਤਵਾਲਾ॥ ਪਰੈਅਚੇਤ
 ਚੇਤਨਾਭੁਲੈਜਾਂਨਿਸੁਰਗਸੇਰੂਲਾ॥ ੪॥ ਅੰਗਜੇਕੋਈ
 ਮਦਥੇਰਾਪੀਵੈਬਹੁਤਕਰੈਮਦਮਸਤੀ॥ ਜੋਜੋਜੋਕਰੈ
 ਅਚਰਜੀਬਾਤਾਂਬਹੁਤਪ੍ਰਥਮੀਹਸਤੀ॥ ਲੇਆਵੈਚ
 ਰਬੀਗਦਹਾਂਕੀਮਥੈਜਲਹੂੰਮਲੀਏ॥ ਉਪਜੈਗਮਨ
 ਲਾਜਮਨਆਵੈਬਹੁਰਕੁਪੰਥਨਚਲੀਏ॥ ੫॥ ਅਥਮ
 ਦਥੇਨਾਚੜ੍ਹੇਤੇਪੀਵੈ॥ ਜੇਕੋਈਮਦਪੀਮੇਬਹੁਤਕਰ

ਬਿਨੁ ਮਦ ਪੀਏ ਨ ਜੀਵੈ ॥ ਤੋ ਕੀਜੈ ਯੁਗ ਤਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਫੇ
 ਰਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਪੀਵੈ ॥ ਸੂਕੀ ਬੀਠ ਮੰਗਾਇ ਬਾਪ ਕੀ ਫਿਰਨ
 ਨਾ ਕਰਿ ਪੀਸੈ ॥ ਏਕ ਦਾਂ ਕਲੈ ਮਦ ਮੇਘ ਲੈ ਜੈ ਸੇ ਤਹਾਂ ਨ
 ਦੀਸੈ ॥ ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਲੁ ਏਕ ਨ ਬੀਤੈ ਮਨ ਮੇ ॥ ਮੇਸਾ ਮਾਵੇ
 ॥ ਜਬ ਲਗ ਜੀ ॥ ਮੇਜ ਗਤ ਮਤ ਵਾਲਾ ਮਦ ਕਾ ਨ ਉਨ
 ਭਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਮੇਗੁ ॥ ਭਿੜ੍ਹਾ ਮਾਰਿ ਪਰੈ ਜੇ ਕੋ ਟੀਤੁ ਚਾਕ
 ਫਿਕੈ ਲੀਜੈ ॥ ਛੀਲ ਛਾਲਿ ਕੈ ਰੋਮ ਉਤਰੈ ਚਾਮੁ ਸੁਧ
 ਸੋ ਕੀਜੈ ॥ ਢੋਲੁ ਦਾਇਗਾ ਮਦਰ ਦਮਾ ਮਾਖੀ ਜਗੀ ਕੋ
 ਉਮ ਢਾਵੈ ॥ ਨੋ ਬਤ ਜਹਾਂ ਬਾਜਤੀ ਹੋਵੈ ਲੈ ਕਰਿ ਤਾਂ ਹਿਥ
 ਜਾਵੈ ॥ ਪੁਰ ਚੈ ਸਬਦੁ ਜਹਾਂ ਲਗਤਿ ਸਕਾਹੋ ਵੈ ਜੇ ਜਨ
 ਕੇ ਤੇ ॥ ਛੋਟੇ ਬਡੇ ਸਾਜ ਤੇ ਫਾਟ ਹਿਮ ਢੇਚਾ ਮਕੇ ਜੇ ਤੇ ॥ ਬਿ
 ਨ ਫਾਟੇ ਕੋ ਨਾ ਹਿਦਿਖਾਵੈ ਜਹਾਂ ਤੁਚਾ ਕੇ ਕਾਂ ਮਾ ॥ ਟੁਕ ਟੁ
 ਕ ਹੁਇ ਸਭੈ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਮਾਵੁ ਜਢੋਲ ਦਮਾਂ ਮਾ ॥ ੧ ॥ ਛਪੀ
 ਬਾਤ ਕੋ ॥ ਉਲੁਕਾ ਦਿਲੁ ਕਾ ਢਿਮੰ ਗਾਵੈ ਜੀਭ ਭੇਡ ਕੀ
 ਲੀਜੈ ॥ ਦੁਹੁ ਮੇ ਏਕ ਲਪੇਟ ਰੂਈ ਸੋ ਕਾ ਮਨਿ ਕੇ ਕਰਿ ਦੀ
 ਜੈ ॥ ਗਾਖਿ ਹਾਥ ਮੇਜ ਬਦ ਹੁਸੈ ਵੈ ਮਨ ਕਾ ਭੇਦੁ ਬਖਾਂਨੈ
 ॥ ਬਾਤੈ ਛਪੀ ਕਰੈ ਸਬ ਪਰਗਟ ਜੇ ਕੋ ਟੀਨ ਹਿਜਾਨੈ ॥ ੧ ॥
 ਅਥ ਲੋਕਾਂ ਜਨਾ ॥ ਕੰਦੁ ਬੀਜਾ ਮਾਂ ਨਿਕੈ ਬੋਵੈ ॥ ਛੀਬਾ
 ਰੀ ਬਨਾਈ ॥ ਸਾਤਿ ਦਿਵਸ ਮਾਨ ਸਕਾਲੇ ਹੂਸੀ ਚੈ ਜਲ

ਕੀਨਾਈ॥ ਫੁਟੈ ਸੁਈ ਪਾਤਜਬਕਾਢੈ ਤਬਸਿਓਦੇਪਾਂਨੀ॥੨
 ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ ਬੈਲਿਬਢੈ ਗੀਤਬੀਗੁਰੁ ਕੀਕਰਨੀਜਾਂਨੀ
 ॥ ਬੈਲਿਬਢੈ ਪਾਤੋ ਕੀਛਾਯਾਲਹਲਹਾਇ ਦਲਕਾਢੈ॥
 ਮਾਂਕਾ ਦੁਪਪੀ॥ ਮੇਜੋ ਬਾਲਕਘਰੀਘਰੀਜੋਬਾਢੈ॥੫
 ਹਿਲਾਫੁਲਬੈਲਿਕੋਲਾਰੀਜੋ ਪਾਕਾਫਲੁਪਾਵੈ॥ ਘਰੀ
 ਘਰੀਵਹਿਰਹੈ ਦਿਸਾਇਮੋ ਮਨਤੇਨਹਿਬਿਸਰਾਵੈ॥ ਜ
 ਬਵਹੁਬੈਲਿਪਾਕਾਫਲੁਪਾਕੈਤੋਰਿਪ੍ਰਥਮਫਲੁਲੀਜੈ
 ॥ ਬੈਰੇਆਇਇਕੰਤਾਇਕੇਲਾਤਬਯਾਹਿਜਤਨੁਕਰੀ
 ਜੈ॥ ਦਰਪਨੁਏਕਰੁਈਕਾਲਾਗਾਲੇਆਵੈਤਿਹਠਾ
 ਹੀ॥ ਬੀਜਨਿਕਾਰਠੈਰਸਬਰਾਖੈਜੋਕਦੁਮੋਪਾਵੈ॥ ਏ
 ਕਏਕਕਾਕੈਤਕਦੇਖੈਮਨਕਾਭਰਮੁਗਵਾਵੈ॥ ਏਕਸੁ
 ਬੀਜਲਪੇਟਰੁਈਸੇਅਪਨੇਮੁਖਮੇਰਾਖੈ॥ ਦਰਪਨਮੁ
 ਖਪਰਛਾਹੀਦੇਖੈਤਬਵਹੁਬਾਹਰਨਾਖੈ॥ ਬੀਜਬਾਹਿ
 ਮੁਖਮੁਰਤਿਦੇਖੈਤਬੈਦੁਰਿਲੈਕਗੀਏ॥ ਜਿਸਤੇਵਰਪ
 ਨਰੁਪਨਦੇਖੈਵਹੁਲੈਮੁਖਮੋਪਗੀਏ॥ ਵਹੁਸੀਸਾਰਸਗ
 ਲਕੋਦੇਖੈਸੋਨਹਿਪਰਗਟਹੋਵੈ॥ ਏਕੈਬੀਜੁਜਨਮਭਰ
 ਦੇਖੈਸਕੈਤਬੀਜਨਖੋਵੈ॥ ਜਿਨਿਖੋਇਆਸੋਮਨਮੈਰ
 ਇਆਸਿਧਹੋਇਸੋਬੋਵੈ॥੧॥ ਅਥਪਾਂਨੀਹੀਪਾਂਨੀਦੇਖੈ
 ॥ ਜੇਚਰਬੀਤਿਨ੍ਹਗਾਂਕੀਅੰਨੈਮੈਰਮੁਛਕੀਲੀਜੈ॥੨

ਨੇ ਚਰਬੀ ਤੋਲਿ ਬਰਾ ਬਾਰਿ ਮਾਂ ਨਿ ਇਕੰਤਰ ਕੀ ਜੈ ਸੇ
 ਚਰਬੀ ਦੀ ਪਕਲੈ ਬਾਰੈ ਛਾਤ ਪਟੇ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਮੇਸੀ ਜੋ
 ਤਿ ਦੀ ਏ ਮੇ ਦੇਖੈ ਸਭ ਪਾ ਨੀ ਦਿਖਰਾਵੈ ॥ ਚਾਰਿ ਦੀ ਏ ਬਾ
 ਲੈ ਚਹੁ ਕੋਠੇ ਚੋ ਮੁਖ ਚਾਰਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜੋ ਜੋ ਤਿ ਪ
 ਵਨ ਸੋ ਲਾਗੈ ਸਮੁੰਦ ਲਹਿ ਗਦਿਖਰਾਵੈ ॥ ੧ ॥ ਅਥਨਾ
 ਗਦੇਖੈ ॥ ਕਾਲਾ ਸਾਪੁ ਮਾਰੀ ਏ ਜਾਂ ਦਿ ਨ ਚਾਂ ਮਉਤਾਰ
 ਮੰਗਾਵੈ ॥ ਬਾਤੀ ਕਰੈ ਮੰਗਾਇ ਸੁ ਦੀ ਪਕ ਬਾਤੀ ਚਾਰ
 ਬਨਾਵੈ ॥ ਦੀ ਪਕਲੇ ਹਤੇ ਲਮਲ ਸੀਕਾ ਪਾ ਦੀ ਛਾਤ ਜੁ
 ਪਾਵੈ ॥ ਚੋ ਮੁਖ ਦੀ ਪਕ ਧਰੈ ਚਓ ਕੋਠੇ ਪੈਰ ਪਾਟ ਲਿਆਵੈ
 ਘਰ ਮੈ ਪੈਰਿ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖੈ ਏ ਕੋਤ ਕਾ ਦਿਖਰਾਵੈ ॥ ਬੀਧ
 ਨ ਘਾਸ ਪਾਤਾ ਮਰ ਬਾਤੀ ਨਾ ਗਵਿਸਾਇ ਮੇ ਮਾਵੈ ॥ ੧
 ॥ ਅਥ ਦਿ ਬਾ ਦਿਸਦੇ ਹੋਇ ॥ ਕਾਲੀ ਹੋਇ ਕੁਰਕੁ ਦੀ ਇ
 ਕਰੰਗਾ ਬਿਸਮਿਲ ਕਰੈ ਜੁ ਕੇਈ ॥ ਤਾਂ ਕੀ ਪੀਹ ਮੰਗਾਇ
 ਨੈ ਨਭਗਾ ਮੰਜਨੁ ਕੀ ਮਾ ਜੁ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਤਿਹੋਇ ਜੇ ਦਿਸਦ
 ਭੂਮਿ ਕੀ ਮੇਰਨ ਦੇ ਨਾਲਾਗੈ ॥ ਏਕ ਭੇਦ ਮੇ ਮੇਰ ਬਤਾਉ
 ਜੋ ਕਛੁ ਕਹੈ ਗਾਮਾਗੈ ॥ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਈ ਸਗਲਿ ਗੀਕੇਫ
 ਲਫੇਰੈ ਬੀਜ ਕਾਢੀ ਏ ਤਾਂ ਕੇ ॥ ਦੇਖ ਭਾਲ ਕੈ ਵਹੈ ਲੀਜੀ
 ਮੇ ਏਕ ਬੀਜੁ ਪੈ ਜਾਂ ਕੇ ॥ ਵਹੀ ਬੀਜੁ ਤਾਇ ਤੁਮੇ ਲਕੈ ਸਿ
 ਰ ਮੇਰਾ ਪੈ ਕੇਈ ॥ ਦਿਸਦ ਮਾਨੁ ਕੀ ਕੋਨ ਕਹਾਵੈ ਭੂਮਿ ਦਿ

ਸਾਇਸੋਹੋਈ॥੨॥ਅਥਬਾਮਨੀਕੀਪੁਛਕੀਖੇਲਾ॥ਜੀ ੪੩
 ਗਲਮੇਜੇਬਡੀਬਾਮਨੀਲਾਲਪੁਛਹੋਜਾਂਕੀ॥ਸਾਈ
 ਏਕੁਆਗੀਏਤਾਂਕੋਪੁਛਲੀਜੀਏਤਾਂਕੀ॥ਜਬਲਗਪੁ
 ਛਪਗਤਿਮੋਲੇਏਆਪਨਿਗਤਿਜੇਕੀਜੈ॥ਜਬਥਿਰੁ
 ਹੋਇਗੈਪੁਛਵਹੁਤਬਓਫਾਇਕੈਲੀਜੈ॥ਵਹਿਲਪੇ
 ਦਸੁਸ਼੍ਰੀਨੇਬਸਤਰਦੀਆਬਾਲਕੈਪਗੀਏ॥ਤਬਤੇ
 ਈਤੂੰਦੇਖੁਤਮਾਸਾਹਸਹਸਮਨਕੋਹਗੀਏ॥ਹੋਇਕਾਮ
 ਨੀਕਗੀਏਤਾਂਸੋਦੀਆਮਾਂਨਿਉਕਸਾਵੈ॥ਬੇਸੁਧਿਹੋ
 ਇਪ੍ਰੀਆਮਦਜਾਂਨੋਕੋਤਕਨਿਰਤਦਿਖਾਵੈ॥ਜੇਕੋਤ
 ਕਤੈਕੀਏਜੁਤਬਹੀਪੁਛਕਦਜਬਲੀਨੀ॥ਤੇਕੀਤੁ
 ਹਲਕਰੈਕਾਂਮਨੀਦੇਖਸੁਰਸਕੋਭੀਨੀ॥ਜੇਬਸਤਰਤੈ
 ਆਪਉਤਾਰੇਸੋਵਹੁਨਾਰਿਉਤਾਰੈ॥ਵਹੈਖੇਲਤਬਕ
 ਰੈਕਾਮਨੀਕਰਤਿਨਮਨਮੋਹਾਰੈ॥ਦੀਆਸਿਗਾਇਚੇ
 ਤਨਾਚੇਤੈਤਬਲਗਮੁਖਨਹਿਫੇਰੈ॥ਜਬਯਹਜਤ
 ਨੁਬਨਾਵੈਕੋਈਸੋਯਹਿਕੋਤਕਹੋਰੈ॥੧॥ਅਥਸੁਪਨਾ
 ਦੇਖੋ॥ਖਰਹਾਂਕੀਆਖੈਦੁਇਆਨੈਲੈਬਾਗੀਮੈਪਗੀਏ॥ਜਿ
 ਸਕਾਧਿਆਨੁਪਰੈਯਹਮਨਮੋਸੋਸੁਪਨੇਮੈਆਵੈ॥ਆ
 ਇਮਿਲੇਸੋਸੁਪਨੇਮਾਂਹੀਜੇਕਰਤਾਰਮਿਲਾਵੈ॥ਛੋਰਭ
 ਏਦੋਨੋਉਠਬੈਠਹਿਏਕਸੁਪਨਇਕਠਾਹੀ॥ਜੇਯਹਕ

ਮਾਨਿਪਰੈਤੇਸੋਵਨਲਾਗੈਸਿਰਹਾਨੈਲੈਪਗੀਏ॥

ਪੈਕਰੈ ਵਹਸੇਈ ਅੰਤਰ ਕਛੁ ਕਨਾਹੀ। ਦੇਇ ਮਿਤ੍ਰ ਜੋ
ਹਿਆ ਪਮੋ ਪਰਗਟਿ ਮਿਲਨ ਨ ਪਾਵੈ। ਸੇਕਰਤਾਰ ਕਰੈ ਜੋ
ਕਿਰਿ ਪਾਸੁ ਪਨੇਆਂ ਨਿਮਿਲਾਵੈ। ਰਾਜਕਾਮਨੀ ਕੋ ਨਹਿ
ਕੀਜੈ। ਮੇਸਾਗੁ ਰੁਸਮੁ ਭਾਵੈ। ੧॥ ਅਥਾਮਾਗਿਉਠੈ।
ਪਾਹਿਲੇਆਂ ਨਿਬਡਾਚਮਗਾਵਰੁ ਪੇਟੁ ਜੁਤਾਕਾਫਾਰੈ
॥ ਪੇਟਮਾਤ੍ਰੁ ਪਿਟਵਾਸਾਤਿ ਸਕਾਬਾਹਰਿ ਕਾਢਿ ਸੁਰੁਰੈ
॥ ਚੁਨਾਕਲੀ ਪੀਸਨਾਕਾਰਿ ਜਲਸੇ ਜੋਨ ਬੁਝਾਇਆ
॥ ਸੋਈ ਭਰੈ ਪੇਟੁ ਉਸਕੇ ਮੇਰੇਇ ਜੁਪੀਸਛਨਾਇਆ॥
ਮੁਖਮੋਭਰੈ ਪੁਰਾਨਾ ਸਿਰਕਾਜ ਬਚੁਨੇ ਪਰਗੁਰੈ। ਉਠੈ
ਅਗਨਿਕੀਲ ਪਾਟਿਭੰਡੂਕਾਫੂਕਿ। ਅਗਨਿਜਿਉਜਾ
ਰੈ। ੧॥ ਮੇਰਾਸਮੁੰਦਫਲਕੋਪੀ ਸਿਮਿਹੀ ਕਰਿਲੇਪੁ
ਹਥੇਲੀਕਰੀਏ। ਦੀਏਬਰਾਬਰਿ ਹਥਰਾਖੀ। ਮੇਜੇ
ਤਿਦੀਪਕੀਹਰੀਏ। ੧॥ ਮੇਰਾ ਲੇਪੁਏਕਮੇ। ਮੇਰਬਤਾ
ਉਤੇਲਦੁਪਸਾਲਾਗੈ। ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਮੇਰੇਦਿਖਰਾਵੈਗੁ
ਰੁਕੀਕਰਨੀਜਾਗੈ। ੧॥ ਅਥਜਲਮਈਦੇਖੈ। ਆਂ
ਨਿਕੇਚੁਏਪੁਪਸੁਕਾਵੈਨਾਨਾਪੀ ਸਿਕਰੀਜੈ। ਕਪੜਾ
ਨੈਆਆਂ ਨਿਕੇਤਿਸਮੇਮਲਿਕੇਬਾਤੀਕੀਜੈ। ਕਰੁ
ਏਤੇਲਦੀਏਕੇਬਾਲੈਦੀਆਂ ਜੋਤਿਜਿਹਜਾਗੈ। ਜੋ
ਦੇਖੈਪਾਨੀਕੀਚਾਨੀਲਹਰਸਮੁੰਦਕੀਲਾਗੈ। ੧॥ ਅ

ਥਕੁ ਚਛਪੇ ਪਾਤਲ ਜਾਲੁ ਬਡੀ ਕਦਾਈ ਸਿਰਕ ਛੂਏ ੪੪
 ਕਾਲੀ ਜੋ ਨਾਨਾ ਕਰਿ ਕੈ ਅੰਤਿ ਪੀਸੀਏ ਹਾਥ ਲੇ ਪੰਜੇ
 ਕੀ ਜੋ ਸਨਮੁਖ ਆਇਕਾ ਮਨੀ ਤੇਰੇ ਹਾਥ ਖੋਲਿ ਦਿਖ
 ਲਾਵੈ ਹੋਰਿ ਲੇਪ ਦੇ ਨੇਕੁ ਚਕਾ ਮਨਿ ਭੁਦਨ ਕੇਈ ਪਾਵੈ
 ਫੇਰਿ ਹਾਥ ਕੀ ਮੂਰੀ ਖੋਲੈ ਠੋਰ ਹੋਰਿ ਤਨ ਬਾਲਾ ਕੋ
 ਤਕ ਕਰੈ ਕੋਤਕ ਹਿਜਾਨੈ ਦੇਖਾ ਸੁਨਾਨ ਭਾਲਾ ॥ ੧ ॥ ਅ
 ਥਲੇ ਹੋ ਭਲਾ ਗੋ ॥ ਮਾਦਿਤ ਵਾਰ ਲਗੈ ਜੇ ਲੇਹ ਭੁਤ
 ਬਯਹ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ਤਾਗਾ ਅੰਤਿ ਪੰਚ ਗਜ ਨਾਪੇਤ
 ਬਯਹ ਚੇਟਕ ਪਾਵੈ ਨਰ ਕੀ ਨਾਕ ਨਾਕ ਮਾਦੀ ਕੀ ਨ
 ਪਿਗਾਂਠਿ ਇਕ ਦੀਜੈ ਮਾਦੀ ਨਾਕ ਨਾਕ ਨਰ ਕੇ ਗੀਦੂ
 ਜੀਗਾਂਠਿ ਕਰੀ ਜੈ ॥ ਤਬ ਤਾਗਾ ਵਹ ਦੇਵਰ ਕੀ ਜੈ ਕ
 ਮਰ ਬਾਂਧੀਏ ਨਰ ਕੇ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਰੈ ਪੁਰਖ ਮਿਹਰੀ ਸੇ
 ਲੇਹ ਭੁਲਾ ਗੈ ਬਰਕੇ ॥ ੧ ॥ ਅਥ ਕ੍ਰਿਤਾਰ ਕੇ ਜੀਤੈ ॥ ਜ
 ਹਾਂ ਕ੍ਰਿਤਾਰ ਬਨਾਵੈ ਭਾਂਡੈ ਬੈਰਿ ਚਾਕ ਦੁਹ ਫੇਰੈ ॥ ਭਾਂਤਿ
 ਭਾਂਤਿ ਕੇ ਬਾਸਨ ਪਾਵੈ ਲੋਗੁ ਤਮਾਸਾ ਹੋਰੈ ॥ ਮਾਰੇ ਪਾਂ
 ਨੀ ਭੁਗੀ ਹੋ ਭੋਲੀ ਜਲ ਸੋਸੀ ਚ ਬਨਾਵੈ ॥ ਦੇਛਾ ਸੀਧਾ
 ਕਰੈ ਬਰਾ ਬਰਿਸ ਬਕੇ ਪਾਂਨੀ ਲਾਵੈ ॥ ਪੀਸਿ ਸੁਹਾਗਾ
 ਬਾਹਿ ਹੋ ਭੋਲੀ ਪਰੀ ਹੋਇ ਜੈ ਮਾਰੈ ॥ ਤਬ ਵਹ ਪਾਂਨੀ
 ਫੇਰਿ ਪੋਤਨੀ ॥ ਜਿਸਿ ਬਾਸਨ ਕੇ ਲਾਗੈ ॥ ਪੁਪਸੁ ਕਾਇ

ਧਰੋਆਵੇਮੋਦੇਕਰਿਆਗਿਪਕਾਵੈ। ਬਾਸਨਸਬੈਆਂ
 ਚਕੇਲਾਗੈਲਾਖਛਲਕਜੋਆਵੈ। ਮੁਖਪੈਦਾਕੇਈ
 ਪੇਦੁਨਜਾਨੈਕੈਸੀਧਾਕੈ। ਮੋਧਾਆਵੈਹਾਂਸੀਦੇਖਿਬਾਸ
 ਨਕੋਜੋਮਾਦੀਕਾਧੋਧਾ॥੧॥ ਅਥਨਾਨਪਜਕੋਧੋਧਾਹੋ
 ਹਿ। ਭਾਰਾਤੀਦੁਰਨਾਨਪਕਾਵੈਗਰਬੁਧਰੈਮਨਮਾਂਹੀ
 ॥ ਗੁਰੁਕੀਕਰਨੀ। ਐਰਕਰਮਗਤਿਕਛੁਸਮਸੁਤਹੈ
 ਨਾਂਹੀ। ਜਬਜਾਨੈਭੁਰਿਨਾਂਨਲਗਾਵੈਮੁਰਦਾਸੰਗੁ
 ਲੈਪੀਸੈ। ਲੈਰੈਤਿਹਮਾਂਤੁਤੰਦੁਰੈਜੈਸੇਕੋਇਨਦੀ
 ਸੈ। ਭਾਲਤਬੋਰਿਮਗਨਿਹੁਇਸੀਤਲਗਿਗਹਿ
 ਨਾਨਜੇਲਾਏ। ਨਾਵਹਿਨਾਨਨਮੈਦਾਕਹੀਏਫਿਰਿਨ
 ਹਿਜਨਪਕਾਏ। ਪਾਕਾਹੋਇਪਕਾਵੈਨੀਕੇਕਾਚਾਖੇਲੁ
 ਨਖੇਲੈ। ਦੁਆਰੇਆਇਅਤੀਤੁਪੁਕਾਰੇਕਬਹੁਭੀ
 ਖਨਮੇਲੋ। ਕਾਜਸਵਾਰਧਰਮਕੀਸੰਗਤਧਰਮਹੀ
 ਨਕੁਲਖੇਵੈ। ਤੈਸਾਖੇਤੁਲੁਨੈਭੁਰਿਗੋਦੀਜੇਮੁਠੀਭ
 ਰਿਬੋਵੈ॥੧॥ ਅਥਚਮਾਰਕੋਧੋਧਾਹੋਇ। ਰੰਗੋਚਾਂਮੁ
 ਚਮਾਰਕਹਾਵੈਨਾਦਗਾਡਕੈਭੂਲਾ। ਮਨਕੇਰੰਗਨ
 ਜਾਂਨੈਬੋਰਾਖੇਟੇਧਨਪਾਰਿਭੂਲਾ। ਕਾਚੇਚਾਂਮਨਾਦ
 ਭੁਰਿਗਾਖੀ। ਅਪਨੇਰੰਗਰੰਗੀਲਾ। ਸੁਕਗਿਬਿਸਦਾ
 ਬਾਹਿਨਾਦਮੋਭੁਯਾਸੁਆਟਾਗੀਲਾ। ਚੁਨਿਕੈਸੁਕ

ਗਬਿਸਾਬਾਹੈਚਾਮੁਜਾਇਸਤੁਗਲਕੈ॥ ਬਿਨਹੀਆਗਜ ੪੫
 ਹੈਸਤੁਕਾਮਜਨਹੀਡਾਲਾਮਲਕੈ॥ ਗਲਿਗਲਿਚਾਮੁਗਇ
 ਆਪਾਨੀਪੁਇਹਾਤੁਗਲੇਜਿਹਚਿਤਾ॥ ਦੁਰੈਆਇਮਤੀ
 ਤੁਪਕਾਰੈਕੋਧੁਨਕੀਜੈਮਿਤਾ॥ ਥੋਰਾਵੇਮਨੁਹਾਰਿਪਨੇਰੀਪ
 ਗਚਿਤਾਚਿਤਰੂਰੈ॥ ਕੋਨਖੇਲਜੇਜੀਤੈਕੋਡੀਮੁਹਰਸੇਨਕੀ
 ਹਾਰੈ॥ ੧॥ ਅਥਤੇਲੀਕੋਪੰਧਾਹੋਇ॥ ਪੀਪਲਬਿਰਛੁਹੋਇ
 ਜੇਬਨਮੇਮਾਨਸੁਤਹਾਂਨਜਾਵੈ॥ ਦੁਜਾਸੰਗਨਲੀਜੈਕੋਈ
 ਆਪਦੇਖਿਕਰਿਆਵੈ॥ ਕਾਲੇਹੋਰਿਚੀਉਦੇਜਿਸਪਾਰਿਕੋ
 ਉਤਰੈਕੋਚਾਢੈ॥ ਉਪਜੈਤਹਾਂਕੁਲਾਹਲਮਨਮੇਰੇਮਰੇਮ
 ਸੁਖਬਾਢੈ॥ ਚੀਉਦੇਦੇਇਲੇਇਉਪਰਸੇਇਕੁਜਾਇਇ
 ਕੁਆਵੈ॥ ਜੁਗਤਿਕਰੈਤਉਚੁਕੈਨਾਹੀਜੈਸੇਗੁਰੂਬਤਾਵੈ
 ॥ ਕਰੈਨਿਸਾਨੀਜਾਤਾਮਾਵਤੇਜੈਸੇਬੂਲਿਨਪਰੀਏ॥ ਆ
 ਪਾਪਨਾਂਕਾਜੁਸਵਾਰਨਜੁਦੇਜੁਦੇਲੈਧਰੀਏ॥ ਕੁਲ
 ਡੀਦੇਇਦਿਵਾਲੀਕੇਰੀਬਾਹਿਅਗਨਿਮੇਜਾਰੈ॥ ਅਪ
 ਨੀਅਪਨੀਰਾਖਜਾਨਿਕੈਜੁਦੇਜੁਦੇਲੈਧਾਰੈ॥ ਤੇਲੀਜ
 ਹਾਂਚਲਾਵੈਘਾਂਨੀਤਾਹਿਖੁਲਾਦਿਖਲਾਵੈ॥ ਲੀਜੈਰਾਖ
 ਚਛਤਚਿਉਦਾਕੀਲੈਕੋਉਪਾਰਿਪਾਵੈ॥ ਘਾਂਨੀਤਹਾਂਬਾ
 ਹਿਨਹਿਸਾਕੈਸਰਸੇਤਿਲੀਚਛਾਵੈ॥ ਸਾਤਪਾਂਚਘਾਂਨੀ
 ਜੇਪੇਲੈਰੰਚਕਤੇਲਨਪਾਵੈ॥ ਜਹਾਂਉਤਰਤਾਂਕੀਦੁਜਲਾ

ਆਗਖ ਦੇਖੀ ਅੰਮਲਿ ਕੈ ॥ ਦੇਖਾਲੈ ਸੁਗੁਰੂ ਕੀ ਕਰਨੀ ॥ ਆ
 ਵੈ ਤੇ ਲੁਜੁ ਛਲਿ ਕੈ ॥ ਆ ਆਗਖਾ ਮਤੀ ਤੁਜਾ ਨੀ ਏ ਬੁਗ
 ਨ ਕਾ ਹੁ ਬੇਲੈ ॥ ਹੋਇ ਨ ਰਹੈ ਬੈਲੁ ਤੇ ਲੀਕਾ ਪਟਾ ਆਖਨ ਕੇ
 ਪੋਲੈ ॥ ੧ ॥ ਅਥ ਬਾਘ ਕਾ ਰੂਪਾ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਬਨਕ
 ਹੈ ਅਹੇ ਗਾਬਾ ਆਮਾਰਿ ਕਰਿ ਅੰਨੈ ॥ ਤਬ ਆਹਿ ਖੇਲੁ ਖਿ
 ਲਾਹੀ ਖੇਲੈ ਜੁਗਤਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾਂਨੈ ॥ ਤੁਚਾ ਕਾ ਢਿਕੈ ਜਾਇ
 ਅਹੇ ਗੀਸੀ ਸੁਕਾਇ ਕੈ ਲੀਜੈ ॥ ਭੂਮਿ ਬਨਾਇ ਖੇਤ ਮੇਗਾ
 ਰੇ ਤਬ ਗੇਹੂੰ ਕੀ ਕੀਜੈ ॥ ਮਾਦੀ ਤਰੈ ਬਾਘ ਕੇ ਮੁਖ ਮੇਂ ਭੂਮਿ
 ਬਗਾਬਾਰਿ ਹੋਵੈ ॥ ਤਬ ਪਟਸਨ ਕੇ ਬੀਜ ਮੰਗਾਵੈ ਮੁੱਠੀ ਤ
 ਰਿਕੈ ਬੋਵੈ ॥ ਬੋਵੈ ਬੀਜ ਬਾਘ ਕੇ ਮੁਖ ਮੇਂ ਬਾਲਾ ਬਾਘ ਬਨ
 ਵੈ ॥ ਤਬ ਸੀਚੈ ਮਾਨ ਸਕੋ ਲਹੂ ਜਬ ਜਬ ਮਾਵਸ ਪਾਵੈ ॥
 ਮਾਵਸ ਤੀਨ ਜੁਗਤਿ ਨਹਿ ਚੂਕੈ ਜਲ ਸੀਚੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ
 ॥ ਜਬਾ ਮੀਕੁ ਰੈ ਬਢੈ ਵਹ ਪਟਸਨ ਲਹਲਹਾਇ ਜਿਉਂ ਤੀ
 ॥ ਫਲੈ ਫਲੈ ਪਕੁ ਹੋਇ ਸੁਕੈ ਖੇਤ ਲਾਬ ਨੀ ਕੀਜੈ ॥ ਕਾਢਿ
 ਤਿਲ ਸਦੀ ਸਭੈ ਮਰਾ ਰੋਪੈ ਵਹ ਪਟਸਨ ਲੀਜੈ ॥ ਸਨਕੇ ਬ
 ਟਕਰੈ ਜੇ ਸੁਤਲੀ ਸੁਤਲੀ ਚੈ ਸਰਬਾਣੈ ॥ ਸਵਾਹਾ ਥਕੀਲਾ
 ਬੀਕੀ ਜੈ ਜੋ ਗਲ ਬੀਧਨਾ ਮਾਣੈ ॥ ਬਨ ਬੋਹੜ ਮੇਂ ਜਾਇ ਅ
 ਕੇਲਾ ਜਹਾਂ ਨ ਕੋਈ ਸਾਥੀ ॥ ਕੈ ਤੋ ਮਿਰਗ ਬਗਾਹ ਬਾਘਾਰ
 ਹਿਕੈ ਮਦ ਮੇਕਲ ਹਾਥੀ ॥ ਡੇਰਾ ਬਾਟਿ ਪਗ ਪਟਸਨ ਕਾ ਜੇ

ਗਲ ਬਾਂਧੈ ਕੋਈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਅਚੰਭਾਲਾ ਗੈ ਬਾਘ ਰੂਪ
 ਹੁਇ ਜੋਈ ਉਠੈ ਗੰਭੀਰਿ ਪੁਛੁ ਭੁਇਤਾ ਰੈ ਜੀਭ ਕਾਢਿ
 ਕਰਿ ਪਾਵੈ ॥ ਮਾਨ ਸੁਕ ਉਨ ਬਾਪੁ ਰਾਕਹੀਏ ਮਦਗਜ ਸੈ
 ਹਨ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਆਵੈ ਸਨ ਮੁਖ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਦੇਖਤ ਤਾ
 ਹਿਨ ਜੀਵੈ ॥ ਮਾਰਿ ਚਕੇ ਦਾਉ ਦਰਬਿਦਾਰੈ ਗਲ ਕਾਲੇ
 ਦੂਪੀਵੈ ॥ ੧ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਬੀਰ ਕੋ ਹੋ ਜੁ ਦੁਜੀ ਸਹਜ ਰੂਪ ३
 ਸੁਨਿ ਲੀਜੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਿਰ ਮੇ ਪਦਸਨ ਬੈਵੈ ਅਰੁ ਅੰਸੀ ਬਿ
 ਧਿ ਕੀਜੈ ॥ ਘੋਰਾ ਗਦਹਾਰੀ ਛਬਨੇ ਲਾਭਿ ਰਹਾ ਚਰ
 ਖਜੁ ਮਾਰੈ ॥ ਜਾਂ ਕੇ ਮੁਖ ਮੇ ਬੈਵੈ ਪਦਸਨ ਉਸੀ ਜੁਗਤਿ
 ਸੋਧਾਰੈ ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਤਾਗਾ ਗਲ ਮੇ ਬਾਂਧੈ ਯਹੈ ਰੂਪ ਦਿਖ
 ਰਾਵੈ ॥ ਜੈ ਸੀ ਗੁਰੁ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਜੈ ਸੋ ਤੈ ਸੀ ਸਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥
 ੧ ॥ ਅਥ ਮੇਰੁ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਮੇਰੁ ਕਮਾਰਿ ਖੇਰ ਮੇ ਗਾਡੈ
 ਉਰੁ ਦੁਬਰੈ ਮੁਖ ਮਾਂਹੀ ॥ ਮਾਦੀ ਮੂੰਦ ਬਰਾਬਰ ਕਰੀਏ ਜੋ
 ਕੇ ਦੇਖੈ ਨਾਂਹੀ ॥ ਉਪ ਜੈ ਖੇਤ ਉਰੁ ਦਫਲ ਲਾਗਾ ਹਿਫਲੀ
 ਤੇਰਿ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ॥ ਪਰੈ ਸੁਕਾਇ ਸੁਭੈ ਇਕਠਾ ਕਰਿ ਦਾਨ
 ਕੇ ਇਨ ਛੀਜੈ ॥ ਜਹਾਂ ਕੁਚਾਰੀ ਬੈਗਨ ਬੇਚੈ ਕੈ ਏਰੁ ਸਕੈ
 ਖੀਰਾ ॥ ਠਾਢਾ ਹੋਇ ਆਇ ਤਿਸ ਠਾਈ ਕਰੈ ਜੁ ਮਨ ਕੋ ਪੀ
 ਰਾ ॥ ਦਾਨ ਉਰੁ ਦਫਲ ਮੇਰੁ ਰੈ ਜੈ ਸੇਲ ਖੇਨ ਕੋਈ ॥ ਜ
 ਬਹੀ ਦਾਨ ਪਰੈ ਰੁਲ ਮੇਰੁ ਰੈ ਚਲਾ ਚਲਾ ਹੋਈ ॥ ਏਕ

ਅੰਨਿਰਾਖੈ ਭਾਲੀ ਮੇਰਾ ਰਿਨਿਸਾਰਿ ਕੈ ਭਾਗੈ ॥ ਰਹੈ ਨ ਏਕ
 ਤੁਲਾ ਕੇ ਭੀ ਤਰਾ ਮਚਰ ਜਮਨ ਕੇ ਲਾਗੈ ॥ ਰਹੈ ਨ ਠੋਰਲ
 ਤੇ ਮੇਰ ਕਕੀ ਸਭੈ ਕਹਾਤ ਬਜਾਨੈ ॥ ਤਬ ਲਗ ਕੂਦ ਜਾਹਿ
 ਫਲ ਬੀਸ ਕਚਾਰਿ ਬੀਨ ਜੋ ਅੰਨੈ ॥ ਜਬ ਲਗ ਪਰੈ ਬਨ
 ਇਜੁ ਬੈਗਨ ਤਬ ਲਗ ਰਹੈ ਨ ਠਾਈ ॥ ਕੂਦਾ ਕੂਦੀ ਕਰਹਿ
 ਆਪ ਸੋ ਜਮੇ ਮੇਰ ਕਕੀ ਨਿਜਾਈ ॥ ਸੋਈ ਖੇਲ ਜੁਗਤਿ ਸੋ
 ਖੇਲੈ ਜਿਨਿ ਪੁਗਾ ਗੁਪਾ ਆ ॥ ਸਬ ਸੰਸਾਰ ਚਲਾ ਚਲ
 ਦੇਖਾ ਮਸਾਥਿ ਰਕੀ ਨ ਮਾਯਾ ॥ ੧ ॥ ਮਥ ਬੇਸੁ ਧਰਨ
 ਕੀ ਬਿਧਿ ॥ ਲੇਕਰਿ ਚਲਹਿ ਜਲਾਵਨ ਮੁਰਦਾ ਪਾਂਚ ਸਾ
 ਤਜਨ ਕੇਈ ॥ ਮੇਸਾ ਖੇਲ ਕਰੈ ਤਿਸ ਠਾਂਈ ਗਲੀ ਸੀਕ
 ਈਹੋਈ ॥ ਡਾਰੈ ਉਰਦ ਗਲੀ ਮੁਖ ਰੋਕੈ ਲਾਂਘ ਲੇਗ ਸੋ
 ਜਾਂਹੀ ॥ ਲੀਜਹਿ ਬੀਨ ਉਰਦ ਜੋ ਡਾਰੈ ਕਰੈ ਕਾਹਲੀ ਨਾ
 ਹੀ ॥ ਰਾਖੈ ਉਰਦ ਠੋਰਨ ਆਰੇ ਕਰਿ ਜੈ ਸੋ ਧੋਖ ਨ ਪਾਰੈ ॥ ਅੰ
 ਰ ਉਰਦ ਲੇ ਭਾਰਿ ਗਲੀ ਮੰਛਿ ਰਹਿ ਜਲਾਵਨ ਹਾਰੈ ॥ ਆ
 ਵਹਿਲਾਪਿ ਉਰਦ ਜੋ ਡਾਰੈ ਬੀਨਿ ਪਰੈ ਜੋ ਕੇਈ ॥ ਜੁਦੇ
 ਜੁਦੇ ਕਰ ਪਰੈ ਦੁਰਾਹ ਰਿਜੈ ਸੋ ਧੋਖ ਨ ਹੋਈ ॥ ਪਹਿਲੇ ਉਰ
 ਦ ਪਾਂਚ ਦਸ ਲੇਕਰ ਜਾਂਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਡਾਰੈ ॥ ਬੈਰਾਹੋ ਇਛਿ
 ਰੈ ਪਰ ਬਾਹਰਿ ਗਯਾਨ ਹੀ ਏਕਾਹਾਰੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਯਹ ਸੁੰ
 ਧ ਮੇਰਾ ਵੈ ਤਬ ਯਹ ਗਯਾਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਫਿਰ ਤੀਬਾਰਿ

ਉਰਦਜੇਡਾਰੈਜਿਸਕੇਸਿਰਪਰਡਾਰੈ। ਡਾਰੈਉਰਦਬਾਰ
 ਫਿਰਤੀਕੇਚੇਤਫਿਰੈਤਿਹਕੇਗਾ। ਡਾਇਓਇਘਰਬਾਰਸੰ
 ਕਾਰੈਗਮਾਨਕਰੈਬਹੁਤੇਗਾ। ਮੇਸਾਖੇਲਮਸਾਨਖਿਲਾਵੈ
 ਜੇਸਿਰਉਪਰਿਮੇਲੈ। ਜਬਲਗਜੀ। ਮੇਕਰੈਕੰਤੂਹਲ
 ਖੇਲਗਾਏਕੇਖੇਲੈ॥੧॥ ਮਥਘੋੜਾਏਗਾਵੈ। ਦੋਅਸਵਾਰ
 ਬਾਦਜੇਲਾਵਹਿਤੁਗਕੋਨਕਾਧਾਵੈ। ਜੇਈਥਾਫਿਚਲੈ
 ਆਗੇਹੁਇਸਭਾਜੀਤਕਰਿਆਵੈ। ਪਹਿਲਾਜਤਨੁਬ
 ਨਾਇਅਗਾਉਤਬਖੁਹਬਾਦੁਪਸਾਰੈ। ਤਬਹੀਤੁਰੇਅੰ
 ਨਿਦੋਗਾਵੈਜੇਡਨਕਬਹੂੰਹਾਰੈ। ਤਿਹਹਾਮਾਰਿਦਾਂਤਚੋਹ
 ਰਕੇਕਾਫਿਜੁਮੁਖਸੋਲੀਜੈ। ਚਾਰੇਦਾਂਤਮਫਾਵੈਰੂਪੇਗ
 ਲਕੋਤਾਇਤੁਕੀਜੈ। ਤੁਰੇਕੰਠਮੋਥਾਂਪੈਤਾਇਤੁਜੇਸੇਕੋ
 ਇਨਜਾਂਨੈ। ਬਾਂਧਪਲਾਂਠਦੇਇਕਰਤਾਲੀਤੁਰੰਗਸਭਾ
 ਮੇਂਆਨੈ। ਸਵਾਧਾਂਠਕੀਜੈ। ਅਸਵਾਗੀਚਦਕਤਾਜਨਾ
 ਧਾਵੈ। ਖੇਲਿਪੰਖਜੋਉਡੈਪੰਖੇਰੂਪਰਤਿਪਾਂਉਨਹਿਲਾ
 ਵੈ। ਜੇਦਸਬੀਸਬਰਾਬਰਿਕਰਿਕੈਮਿਲਿਦੋਗਾਵਹਿ
 ਘੋਰੇ। ਏਡੀਮਾਰਹਾਰੈਬਹੁਤੇਗਾਮੇਰਤਾਜਨੇਤੇਰੇ। ਬ
 ਹੁਤਕਰਹਿਚਫਿਜਾਹਿਅਗਾਉਜੇਤਾਪਾਉਚਲਾਵੈ॥
 ਮਨਮੋਡਗਹਿਨਸਰਬਰਿਪੁਜਹਿਬਾਘਦਿਸਾਇਮੇਆ
 ਵੈ॥੧॥ ਮੇਰਾਏਕਜਤਨਮੇਂਮੇਰਬਤਾਓਜੇਨੀਕੇਸੁ

ਨਿਲੀਜੈ। ਜੇਭਿਤ੍ਰਹਾਂਕੀਦੋਨੇਆਖੈ। ਮਾਂਨਿਸੁਤਾਇਤੁਕੀ
 ਜੈ। ਪੁਰਖਦਾਹਿਨੀਭੁਜਾਬਾਂਧਿਕਰਿਸਤਾਮਾਹਿਜੈ। ਆ
 ਵੈ। ਜੇਦੇਖੈਸੋਰਹੈ। ਸਕੁਚਕੈ। ਸਿੰਘਪੁਦਿਖਰਾਵੈ। ਜਬ
 ਲਗਤਾਇਤੁਰਹੈ। ਭੁਜਾਮੋਹੈ। ਇਨਭੂਖਾਨਾਂਗਾ। ਸੇਵਾਕ
 ਰੈ। ਜਗਤੁਸਭਕੇਈਧਨਕਾਹੈ। ਇਨਖਾਗਾ। ਜੇਲੀਜੈ। ਤੇ
 ਨਰਭਿਤ੍ਰਹਾਂਕੀਦਾਂਤਨੈਨਏਦੋਈ। ਮਾਦੀਕੇਕੀਛੁਕਾਂ
 ਮਿਨਾਮਾਵਾਹਿ। ਮੇਸਾਕਰੈਨਕੇਈ। ਏਤਖੇਲਾਸਿੰਧਪੇਜਾਂ
 ਨੈ। ਸਿੰਧਹੈ। ਇਸੇਖੇਲੈ। ਜੇਖੇਲੈ। ਸੋਜੁਗਤਿਨਭੂਲੈ। ਜੀਉ
 ਨਧੀਧੇ। ਮੇਲੈ॥੧॥ ਮਥਬਾੜੀ। ਮਰਾਣੀਦੀਸੂਕੈ। ਕਾਛੀ
 ਗਰਬੁਕਰੈ। ਜੋਮਨਮੋਬਾਗੀਹਗੀ। ਦਿਖਾਵੈ। ਫਲਾਮਰੁ
 ਫੂਲਫੂਲੈ। ਜੇਦੇਖੈ। ਦਿਸਦਿਨਕੇਈ। ਆਵੈ। ਜੇਚਾਹੈ। ਯ
 ਹਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ। ਤੋਯਹਜਤਨਕਰੀਜੈ। ਤਬਹਰਤਾ
 ਲਮੰਗਾ। ਇਹਾਇਸੇਨਾਨਾਪੀ। ਸਿਪਰੀਜੈ। ਝੀਨੇਬਸ
 ਤਰਮਾਂਝਪੇਟਲੀਤਹਾਂ। ਮਾਂਨਿਸੋਧਰੀਏ। ਜੇਹਰਤਾ
 ਲਵਹੈ। ਵਹੁਭੀਗਾ। ਜਲਸੇਕਜਾਗੀਭਰੀਏ। ਜਹਾਂਜਾ
 ਇਹਰਤਾਲਨੀਰਮਿਲਿਸੁਖਾਖੇਤੁ। ਦਿਖਾਯਾ। ਪੀਲੇ
 ਬਰਨਦਿਖਾਵੈ। ਖੇਤੀਜੇ। ਬਿਰਹਨਿਕੀਕਾਯਾ। ਜੇਜੇ
 ਖੇਤੁਪੀ। ਮਰਾਦੇਖੈ। ਪਾਤਫੂਲਫੂਲਸੂਕੈ। ਸੂਕਾਘਾਸਮੇ
 ਏਕਾਛੀਕਾਜੇ। ਯਹਜੁਗਤਿਨਚੁਕੈ॥੧॥ ਜੇਪਾਵੈ। ਸੋਰਹੈ

ਦੁਗਏ ਭੇਦੁ ਨ ਕਾਹੂ ਕਹੀਏ ॥ ਪਰਗਟ ਹੋਇ ਤਾਂ ਮੈ ਗੁਨ ਲਾਗੈ ਨ ॥ ੪੮ ॥
 ਹਿਗੁਨ ਮੈ ਗੁਨ ਕਹੀਏ ॥ ੧ ॥ ਮਥ ਬਾਲ ਕੁਸੇ ਵੈ ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਂ
 ਨੈ ਮਾਰਿ ਬਡੀ ਚਮਗਾ ਦਰਾ ਮਾਂ ਖਿਕਾਫ ਦੇਲੀ ਜੈ ॥ ਛਾਹਿ ਸੁ
 ਕਾਇ ਬਨਾਵੈ ਤਾਇ ਤੁਯ ਹੋ ਕੇਤ ਕਜੇ ਕੀਜੈ ॥ ਤਰਹ ਰਿਪ ਲੰਘ
 ਬਿਛਾਖਾ ਦੇਖੈ ਉਪਰਿ ਛਾਤ ਜੁਪਾਵੈ ॥ ਮਾਖੈ ਬਾਧਿ ਏਕਤਾ
 ਗੋਸੇ ਛਾਤਿ ਸਬਾਂ ਧਿਲ ਪਟਾਵੈ ॥ ਤਾਇ ਤੁਯ ਹਾਂ ਛਾਤ ਸੇਬ
 ਧਾਤਰਹ ਰਿਪ ਲੰਘ ਬਿਛਾਵੈ ॥ ਪਾਵਰਾਂ ਪਿਬੀ ਜਨ ਭੁਲਾ
 ਵੈ ਪੈਤ ਹਿਨੀ ਦਨਾ ਆਵੈ ॥ ਤਾਇ ਤੁਯੇ ਲਉਤਾਰ ਛਾਤ ਸੇ
 ਮਾਨਿ ਮਤਾਰੈ ਬਾਹਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਿੰਡੇ ਲੀ ਬਿਨੁ ਪਿੰਘੂ ਕੇ ਨੀ
 ਦਪਵੈ ਤਿਹ ਰਾਹਰਿ ॥ ੧ ॥ ਮਥ ਕੇ ਸਸੇ ਤਹੇਇ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ
 ਚਮਗਾ ਦਰ ਬਨ ਮੇ ਮਾਂ ਨਿ ਬਸੇ ਰਾਕਰਹੀ ॥ ਤਲ ਸਿਰ
 ਉਪਰ ਪਾਉ ਰੈ ਨ ਦਿਨ ਧਰਤੀ ਪਾਉ ਨ ਧਰਹੀ ॥ ਮੁਖ ਕੇ ਮਾ
 ਰਗਿ ਬੀਤੁ ਮਤਾਰ ਹਿਵਹੈ ਬੀਤੁ ਚੁਨਿ ਧਰੀਏ ॥ ਜਲ ਪੀ
 ਸੈ ਮਹਿ ਦੀ ਕੀਨ ਆਈ ਲੇ ਪੁਬਾਲ ਸਿਰ ਕਰੀਏ ॥ ਸੂਕੈ ਲੇ
 ਪੁਬਰਨ ਸਿਰ ਪਲਟੈ ਸੇਤ ਕੇ ਸਾਦਿਖ ਗਾਵੈ ॥ ਭਵਰ ਭੀਰ
 ਉਡਿ ਜਾਇ ਪਲ ਕੇ ਮੇ ਬਿਨੁ ਬੇਲੇ ਬਗਾ ਆਵੈ ॥ ੧ ॥ ਮ
 ਥਕ ਸਦੀ ਨਾਗੀ ਛਟੈ ॥ ਬਨ ਕੀ ਸੇਹੀ ਮਾਰੈ ਕੋਈ ਪਿੰਤ ਕਾ
 ਫਿਸਲੀ ਜੈ ॥ ਕਸਦੀ ਨਾਗੀ ਫੋਹਾ ਕਰਿ ਕੈਲੈ ਭਗਾ ਮੰਤਰਿ
 ਦੀ ਜੈ ॥ ਫੋਹਾ ਦੇ ਤਕਰੈ ਬਿਧਿ ਕਿਰਪਾ ਬਾਲ ਕਜਨ ਮਸੁ

ਪਾਵੈ। ਜੇ ਸਜੀਵ ਕੀ ਕੋ ਨ ਚਲਾਵੈ ਮਿਰਤੁ ਕੁਥਾ ਹਰਿ
ਆਵੈ॥੧॥ ਅਥ ਬੰਧਾਰੁ ਹਰ ਛੂਟੈ॥ ਅਮਾਨੈ ਮੂਲ ਸੇਤ
ਗੁਜਾ ਕੀ ਫੇਹਾ ਕਰਿ ਜੁਝਿਠਾਵੈ॥ ਛੂਟੈ ਬੰਧਾਰੁ ਹਰ ਜੇ ਨਿ
ਕਾ ਜੋ ਕਾ ਆਸੁ ਖਪਾਵੈ॥੧॥ ਅਥ ਲੋਹੁ ਬੰਧੈ॥ ਲਾ
ਗਾ ਘਾਉ ਬੰਧੈ ਨਹਿ ਲੋਹੁ ਤੋਉ ਪਾਇ ਕਿਸਾ ਕੀ ਜੈ॥ ਖਰ
ਹਾ ਮਾਰਿ ਜੁਮਾਸੁ ਸੁਕਾਵੈ ਮੇਦਾ ਕੂਟਿ ਕਰੀ ਜੈ॥ ਮੇਦਾ ਵਹੀ
ਘਾਉ ਮੁਖ ਭਰਿ ਕੈ ਬਸਤਰ ਪਾਈ ਬਾਂਧੈ॥ ਸੂਕੈ ਹਰ ਘਾ
ਉ ਕੀ ਪਾਰਾ ਖਰਿਹਾ ਮਾਸੁ ਹਿਰਾਂਧੈ॥ ਘਾਇ ਲਖਾਇ ਮਾ
ਸੁਖ ਰਹੇ ਕਾ ਹਰ ਥਾਂ ਭਿਬਲ ਹੋਈ॥ ਕਾਂ ਮੁਤੇ ਜੁ ਬਾਢੈ
ਕਾ ਆਂ ਮੋ ਜੋ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੋਈ॥੧॥ ਅਥ ਨੀਦਾ ਆਵੈ॥ ਲੇ
ਮੰਗਾਇ ਪਿੰਤਾ ਖਰਹੇ ਕਾ ਖਾਇ ਪੁਰਖ ਜੋ ਕੋਈ॥ ਬਾ
ਢੈ ਨੀਦ ਰੋਨ ਦਿਨ ਸੇਵੈ ਸਦਾ ਉਨੀ ਦਾ ਹੋਈ॥ ਜੇ ਚਾ
ਹੈ ਵਹ ਜਗੀ ਜਗ ਮੇ ਸਿਰ ਕਾ ਆਨਿ ਪਿਲਾਵੈ॥ ਅਮਾਂ
ਖੈ ਖੋਲ ਚੇਤਨਾ ਆਵੈ ਜੋ ਮਿਰਤ ਕਜੀ ਮਪਾਵੈ॥

੧॥

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

[illegible]

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय
 (दिमाभा मुकरी हरी
 मला मुहमाय
 मेमाय हरी हरीमाय हरी

2, 2 13 15 17
 2, 1 10 11
 2, 1 12 13 14
 2, 1 14 15 16
 2, 1 16 17 18
 2, 1 18 19 20
 2, 1 20 21 22
 2, 1 22 23 24
 2, 1 24 25 26
 2, 1 26 27 28
 2, 1 28 29 30
 2, 1 30 31 32
 2, 1 32 33 34
 2, 1 34 35 36
 2, 1 36 37 38
 2, 1 38 39 40
 2, 1 40 41 42
 2, 1 42 43 44
 2, 1 44 45 46
 2, 1 46 47 48
 2, 1 48 49 50
 2, 1 50 51 52
 2, 1 52 53 54
 2, 1 54 55 56
 2, 1 56 57 58
 2, 1 58 59 60
 2, 1 60 61 62
 2, 1 62 63 64
 2, 1 64 65 66
 2, 1 66 67 68
 2, 1 68 69 70
 2, 1 70 71 72
 2, 1 72 73 74
 2, 1 74 75 76
 2, 1 76 77 78
 2, 1 78 79 80
 2, 1 80 81 82
 2, 1 82 83 84
 2, 1 84 85 86
 2, 1 86 87 88
 2, 1 88 89 90
 2, 1 90 91 92
 2, 1 92 93 94
 2, 1 94 95 96
 2, 1 96 97 98
 2, 1 98 99 100

ਜਿਹੜੇ ਦੇ ਪਾਪੀ
ਮਾਸੁ ਕੀ ਕੀਰਤੀ ਰਾਖੀ ਦੁਰ
ਜਾਸੁ ਕੀ ਮਾਸੁ ਦੁਰ
ਕੋਈ ਮਾਸੇ ਦੀ
ਮਾਸੇ ਮਾਸੇ ਕੀ ਮਾਸੇ
ਮਾਸੇ ਦੀ ਮਾਸੇ ਮਾਸੇ
ਮਾਸੇ ਦੀ ਮਾਸੇ ਮਾਸੇ

ਮਾਸੇ ਮਾਸੇ
ਮਾਸੇ ਮਾਸੇ ਮਾਸੇ ॥ ਮਾਸੇ ਮਾਸੇ
ਮਾਸੇ ਮਾਸੇ ਮਾਸੇ ॥ ਮਾਸੇ ਮਾਸੇ
ਮਾਸੇ ਮਾਸੇ ਮਾਸੇ ॥ ਮਾਸੇ ਮਾਸੇ